

**EUCLIDIS
ELEMENTA
GEOMETRICA
PRIMO
NOVO ORDINE, AC
METHODO...**

Euclides, Ottaviano Cametti

5. 6. 222

5M. 6

XI

EVOL.

CAM.

E V C L I D I S
ELEMENTA GEOMETRICA.

E V C L I D I S
ELEMENTA GEOMETRICA
NOVO ORDINE, AC METHODO
DEMONSTRATA

A

D. OCTAVIANO CAMETTI
ABBATE VALLUMROSANO
REGIAE LUGDUNENSIS ACADEMIAE SOCIO
ET IN PISANA UNIVERSITATE
PUBLICO MATHESIOS PROFESSORE

Editio Tertia omnium accuratissima.

PISIS ANNO MDCCCLXVII.

Ex Typographia Augustini Pizzurni
CUM FACULTATE.

Παιδικὰ (Πλάτων) ὁίεται ταῦτα τὰ μαθήματα
τὰ προπαρασκευασικὰ, καὶ καθαρτικὰ ὄντα
ψυχῆς εἰς τὸ ἐπιτήκειν αὐτὴν πρὸς φιλοσο-
φίαν γενέσθαι.

*Pueris eorumque aetati censet (Plato) convenire
has Mathematicas disciplinas, quae animam
praeparant, & defaecant, ut ipsa ad Philoso-
phiam capeffendam idonea reddatur.*

P R A E F A T I O.

U M in Euclideis Elemen-
 tis crebrò occurrant Propo-
 sitiones paullo prolixius, at-
 que etiam obscurius demon-
 stratae, quae negotium ple-
 risque ita facessunt, ut vel ad Geome-
 triam animum non convertant, vel si ad
 disciplinae hujus studium alacri fortas-
 se animo se contulerint, paullo post ope-
 ris difficultate commoti, fastidioque af-
 fecti, a suscepto itinere soleant decli-
 nare; jure idcirco optabatur Tractatus
 aliquis mole parvus, Tyronumque ca-
 ptui

ptui accommodatus, qui & longiores Euclidis demonstrationes contraberet, & quod sibi probandum, atque inveniendum proponeret, meridiana luce clarius exhiberet. Vtrumque vero, ni fallor, in hoc Tractatu me arbitror praestitisse. Nam ea in brevibus Corollariis solvuntur passim Problemata, & Theoremata demonstrantur, quae apud Euclidem prolixo indigent ratiocinio; ac praeterea, cum ferme ubique Propositiones ita mutuò sint connexae, ut vel immediate inferatur una ex altera, vel ex consecutariis ejus fluat, omnis demonstratio nitida plane erit, Tyronumque captui magis accommodata. Id demum commodi ex hoc tractatu colligi etiam potest, quod nempe in nonnullis Propositionibus principia Geometriae Practicae demonstrantur, in Scholiis verò, quorum non exigua copia est, abstractae Propositiones Euclidis Agrimensurae, Astronomiae, atque Mechanicae applicentur, ut inde sciant Tyrones, se posse earum ope, ac beneficio locorum distantias noscere, inaccessas, altitudines mensurare, atque
agro-

agrorum areas, & soliditates corporum invenire.

Hic autem Tractatus in tres divisus est partes, quarum prima Rectarum intersectiones tum inter se, tum etiam cum Circulo contemplatur, praecipuaeque Figurarum planarum Symptomata, atque areas comprehendit. In altera vero parte octo proportionum Regulae explicantur, quibus tota ferme Geometrarum Dialectica est innixa, exhibenturque Rectarum, & Figurarum etiam similium proportionnes. Ad tertiam partem quod spectat, ea de Planorum occursu tum inter se, tum cum Lineis Rectis agit, Corporum symptomata, soliditates, & proportionem mutuam contemplatur.

Tandem cum nostra haec methodus ab Euclide maxime distet, necessum fuit, ut ordo Propositionum Euclidis, quae in Mathematici citari solent, penitus verteretur. Quare, ne quid incommodi patiantur qui hisce elementis operam navant, Elenchum Propositionum Euclidis ad hujus Tractatus calcem posuimus, ut locus, quem habent
singulae

singulae in hoc Tractatu, uno ictu oculi conspiciatur. Nemini autem mirum videri debet, si quaedam Propositiones Euclidis in hoc Tractatu fuerint praetermissae; novimus enim illas nullum ferme habere usum, neque esse in nostra methodo necessarias. Quae omnia cum in studiosae Iuventutis commodum fuerint a nobis excogitata, benigne excipienda esse confidimus, ac speramus.

PARS PRIM A

DE FIGURARUM PLANARUM
SYMPTOMATIS, AC MENSURIS

CAP V T I.

De principiis Geometriae.

DEFINITIO I.

1. *Geometria* est Scientia, quae demonstrat proprietates quantitatis continue, seu extensae, hoc est *Solidi*, *Superficiei*, & *Lineae*.

SCHOLION.

2. Cum dicimus *quantitatem*, id omne intelligimus, quod e partibus compositum potest concipi, & quicquid augmenti, vel decrementi capax est. Porro quantitas considerari potest, seu ut composita e partibus separatis inter se, seu ut constans partibus unitis, atque invicem connexis. Exempli causa, acervus arenae est quantitas, cujus partes separatae sunt; baculus est quantitas partibus unitis, continuisque praeditus. Quantitas composita e partibus separatis, exprimitur numeris, & *Arithmetices* obiectum constituit.

A quan-

quantitas vero, cujus partes continuæ sunt, vocatur *extensa*, estque objectum Geometrie.

D E F I N I T I O II.

3. *Solidum* est quantitas in longum, latum, & profundum extensa.

S C H O L I O N.

TAB. I.
FIG. 1.

4. Quia quantitas AH extenditur iuxta longitudinem RS, iuxta latitudinem RO, & iuxta profunditatem, sive altitudinem RA; utique ipsa in longum, latum, & profundum extensa est, atque adeo erit (3) solidum.

D E F I N I T I O III.

5. *Superficies* est solidi terminus, seu quantitas in longum tantum, & latum extensa.

S C H O L I O N.

6. Cum solidum idem AH sit undique terminatum, habebit pro terminis superficies, sive facies laterales AS, FH, VO, LR, una cum suprema LF, infimaque OS, quæ longæ quidem, ac latæ sunt, non autem profundæ; alioquin non solum termini, sed partes quoque essent solidi AH.

D E F I N I T I O IV.

7. *Linea* est terminus superficiei, seu quantitas in longum tantum extensa.

S C H O L I O N.

8. Quoniam superficies AS, FH, VO, LR, LF, OS sunt finitæ, utique earum quælibet, ut LF, habet pro terminis lineas AF, FV, VL, LA, quæ longæ quidem sunt, sed non latæ; alioquin non termini solum, sed partes quoque essent superficiei FL.
De-

DEFINITIO V.

9. *Punctum* est terminus lineae, ac proinde nulla praeditum extensione.

SCHOLIUM.

10. Quia finitae sunt lineae AF, FV, VL, LA, utique earum quaelibet, ut AF, pro terminis habet puncti A, & F, quae longae esse non possunt; alioquin non solum termini, sed partes quoque essent rectae AF.

DEFINITIO VI.

11. Linea AO dicitur *recta*, si brevissima sit o- TAB. 1.
mnium linearum habentium eodem terminos A, & O. FIG. 2.

COROLLARIUM I.

12. Quare si inter omnes lineas AEO, ASO, AO &c. habentes eodem terminos A & O, una AO brevitate ceteris antecellat, haec linea recta erit.

COROLLARIUM II.

13. Ergo a puncto ad punctum unica tantum recta linea duci potest, quippe inter haec puncta unica tantum linea omnium brevissima esse potest.

COROLLARIUM III.

14. Cum a puncto ad punctum unica tantum recta linea duci (13) possit, sequitur duas rectas per eadem duo puncta tractas, mutuo coincidere; unde puncta duo positione data sufficiant, ut determinetur positio lineae.

COROLLARIUM IV.

15. Duae ergo rectae spatium minime claudunt. TAB. 1.
Ut enim duae lineae, veluti AEO, ASO, spatium clau- FIG. 2.
A 2 dant,

dant, ambae transire debent per duo puncta A, & O, qui mutuo coincidunt, quod duabus rectis lineis convenire non (14) potest.

C O R O L L A R I U M V.

TAB. 1.
FIG. 3. 16. Ad spatium ergo claudendum tres saltem necessariae sunt rectae EF, EA, AF, quarum una quaevis EF minor erit summa reliquarum EA, AF; nam recta EF brevior (11) erit inflexa linea EAF, habente eisdem terminos E, & F.

D E F I N I T I O VII.

17. *Planum seu Plana superficies* est brevissima omnium habentium eisdem terminos.

D E F I N I T I O VIII.

TAB. 1.
FIG. 4. 18. *Angulus planus rectilineus* est duarum rectarum AE, AC in plano mutuo se tangentium, alterius ad alteram inclinatio. Punctum A anguli *vertex* dicitur; rectae vero AE, AC vocantur ejusdem *crura*.

C O R O L L A R I U M I.

19. Igitur eadem crurum inclinatione manente, nec augetur, nec minuitur angulus, quavis ejusdem crura, vel latera augeantur, vel minuantur.

C O R O L L A R I U M II.

TAB. 1.
FIG. 4. 5. 20. Equales ergo erunt anguli EAC, FOR, si dum sibi vertices A, & O mutuo imponuntur, crura AE, AC coincident cum cruribus OF, OR; tunc enim crura anguli utriusque sunt aequaliter ad se invicem inclinata.

C O R O L L A R I U M III.

TAB. 1.
FIG. 5. 6. 21. Si vero dum sibi imponuntur vertices A & O, crus quidem unum OF coincidat cum AE, sed reli-

reliquam crus OR cadat intra angulum EAC; hic angulus maior erit altero FOR.

D E F I N I T I O IX.

22. Si recta linea RA super rectam lineam CF TAB. 1. consistens, duos qui sunt deinceps, angulos RAC, FIG. 7. RAF aequales inter se fecerit, *rectus* est uterque aequalium angulorum, & quae insistit recta linea RA, *perpendicularis* vocatur ad aliam rectam CF, cui insistit.

C O R O L L A R I U M .

23. Si recta RA perpendicularis sit ad aliam rectam AC, seu si rectus fuerit (22) angulus RAC; producta CA ad F, angulus deinceps positus RAF aequabitur (22) alteri RAC.

D E F I N I T I O X.

24. Angulus *acutus* dicitur, qui minor est re- TAB. 1. do, ut EAC; *obtusus* autem, qui recto maior, ut FIG. 7. EAF.

D E F I N I T I O XI.

25. *Distantia* puncti a linea recta, est linea brevissima omnium, quae ex illo ad hanc duci possunt.

D E F I N I T I O XII.

26. Lineae rectae AR, CF dicuntur mutuo *parallelae*, si in eodem plano jacentes, & utrinque in infinitum productae, eandem semper distantiam servant inter se. TAB. 1. FIG. 8.

C O R O L L A R I U M I.

27. Erunt ergo parallelae AR, CF, si puncta singula unius AR eandem semper ubique distantiam servant ab alia recta CF. A; Co-

COROLLARIUM I.

28. Parallelae igitur AR, CF nunquam poterunt convenire; alioquin non eandem ubique haberent distantiam inter se.

DEFINITIO XIII.

29. Lineae, quae concursu suo spatium comprehendunt, *figuram* efficiunt. Haec autem dicitur *rectilinea*, si lineae claudentes spatium, rectae fuerint; *curvilinea* autem, si curvae.

DEFINITIO XIV.

TAB. I.

FIG. 9.

30. Circulus est figura plana unica curva linea comprehensa, quae vocatur *circumferentia*, ad quam omnes rectae lineae CA, CS, CH &c. a puncto medio C quod *centrum* dicitur, ductae, aequales sunt inter se. Hae autem aequales rectae *radii*, vel *semidiametri* circuli nuncupantur.

COROLLARIUM I.

31. Igitur circumferentiae idem centrum habentes, vel sibi invicem nunquam occurrant, vel si occurrant, mutuo coincident oportebit. Nam si circumferentiae radios habeant inaequales, illa cuius minor est radius, tota intra reliquam calet, cuius radius maior est, i.e.oque sibi invicem non occurrant. Si vero circumferentiae aequales habeant radios, tunc ambae a communi centro aeq. distabunt, ac proinde mutuo coincident oportebit.

COROLLARIUM II.

32. Duae igitur circumferentiae ita sibi occurrentes, ut non coincident, commune centrum non habent; nam si haberent, utique vel sibi nunquam (31) occurrerent, vel ambae mutuo coinciderent.

Co-

COROLLARIUM III.

33. Quare circuli se secantes, aut etiam mutuo se tangentes, commune centrum non habent.

DEFINITIO XV.

34. Linea recta AH per centrum ducta, & utrinque ad circumferentiam circuli terminata, *diameter* dicitur, quae circulum, & circumferentiam in duas aequales dividit partes. TAB. I
FIG. 9.

DEFINITIO XVI.

35. Recta SH utrinque ad circumferentiam circuli terminata, sed non traducta per eius centrum, vocatur *chorda* circuli, aut *subtensa*.

DEFINITIO XVII.

36. Circuli *arcus* est pars quantalibet circumferentiae; *gradus* autem est pars eiusdem tercentesima sexagesima. Singulos gradus partimur in 60 aequales partes dictas *minuta prima*, & quodvis minutum in 60 *minuta secunda*, atque ita semper. Quare circumferentia erit gradum 360, dimidia vero circumferentia graduum 180, quadrans demum graduum 90.

DEFINITIO XVIII.

37. Portio circuli SHV comprehensa a chorda SH, & arcu SVH, dicitur *segmentum* circuli. Segmentum SHV, quod semicirculo minus est, vocatur *segmentum minus*, reliquum vero segmentum SHA *segmentum majus*.

DEFINITIO XIX.

38. *Angulus ad circumferentiam* est, cujus vertex, & crura ad circumferentiam circuli terminantur, TAB. I.
FIG. 9.

A 4

tur,

tur, veluti est angulus AHS. *Angulus vero ad centrum* est ille, cujus vertex in centro circuli est, crura autem ad circumferentium circuli terminantur, veluti est angulus ACS.

D E F I N I T I O XX.

TAB. I. 39. Recta LO circulum *tangit* in A, si ita ipsi
FIG. 9. occurrat, ut extra circulum tota cadat.

D E F I N I T I O XXI.

TAB. I. 40. Circulus ACF alium ARS *intus tangit*, si ita
FIG. 10. illi occurrat, ut totus intra ipsum calat. Circulus
II. vero ARS alium OSE *extra tangit*, si ita illi occurrat, ut totus extra ipsum cadat.

D E F I N I T I O XXII.

TAB. I. 41. *Triangulum rectilineum* EAF est figura tri-
FIG. 3. bus rectis lineis terminata, quæ eiusdem *lateral* dici solent. Hæc autem latus si æquæantur, triangulum dicitur *æquilaterum*; si duo tantum latera sint æqualia, triangulum vocatur *isoscetes*; demum si latera omnia fuerint inæqualia, triangulum *scalenum* dicitur.

D E F I N I T I O XXIII.

42. In quovis triangulo EAF latus AE, ad quod terminantur crura FA, FE anguli F, dicitur *oppositum* angulo eidem F.

D E F I N I T I O XXIV.

43. *Triangulum rectangulum* illud est, quod unum angulum *rectum* habet; *obtusangulum* vero, quod unum obtusum habet; deumque *acutangulum* appellatur, quod tres angulos acutos habet.

DEFINITIO XXV.

44. Inter figuras quadrilateras *trapezium* est, quod habet inaequalia latera, & angulos inaequales,

DEFINITIO XXVI.

45. *Rectangulum* AEFC est figura quadrilatera, TAB. I. quae quatuor angulos rectos habet; siue latera aequalia sunt, siue non. FIG. 12.

DEFINITIO XXVII.

46. *Quadratum* RCLH est figura quadrilatera, TAB. I. quae quatuor angulos habet rectos, & omnia latera aequalia; unde omne quadratum est (45) rectangulum, sed non contra. FIG. 13.

DEFINITIO XXVIII.

47. *Rhombus* AEFC est figura quadrilatera, quae TAB. I. habet quidem omnia latera aequalia, sed angulos inaequales. FIG. 14.

DEFINITIO XXIX.

48. *Rhomboides* ALSO est figura quadrilatera, TAB. I. quae adversos angulos, & opposita latera habet aequalia, sed neque aequiangula, neque aequilatera est. FIG. 15.

DEFINITIO XXX.

49. *Parallelogrammum* AEFC est figura quadrilatera, TAB. I. quae bina opposita latera AF, CF, & AC, EF habet parallela. Recta autem AF jungens oppositos angulos A, & F, vocatur *diagonalis*. FIG. 12.

DEFINITIO XXXI.

50. Figura CRHL dicitur *circulo circumscripta*, TAB. I. si singula ejus latera circulum tangant; figura autem AEOS vocatur *circulo inscripta*, si omnes ejusdem anguli faciant in circumferentia. FIG. 16.

DE-

D E F I N I T I O XXXII.

51. Figura *polygona* est, quae pluribus, quam quatuor lateribus terminatur. Si latera fuerint quinque, seu, septem &c. figura *pentagonum*, *Hexagonum*, *Heptagonum* dici solet.

D E F I N I T I O XXXIII.

52. Figura polygoni est *regularis*, aut *ordinata*, quae aequilatera, & aequiangula est.

D E F I N I T I O XXXIV.

53. *Mensura quantitatum* est quantitas, quae aliquoties sumpta illam adaequat. Sic longitudo unius pedis est mensura longitudinis decem pedum, quia illa decies sumpta, hanc adaequat. Ita unitas quoque est mensura numeri integri cujuscunque, nam illa aliquoties repetita, numerum integrum quonvis aequat.

D E F I N I T I O XXXV.

54. *Mensura linearum* est linea recta arbitrariae longitudinis in partes minores pro lubitu dividenda, & subdividenda. Dividitur autem hodie a Geometris in decem aequales partes, quas *pedes* dicunt, unde ipsa *decempeda*, aut etiam *pertica* appellatur. Pes subdividitur in decem *digitos*, digitus in decem *lineas*, & sic porro. Summa autem omnium decempendarum, pedum, digitorum &c., qui accurate in recta linea continentur, ejusdem magnitudinem repraesentat.

S C H O L I O N.

55. Longitudo, & divisio mensurae linearum non est eadem ubique gentium. Aliquas celebrium mensurarum varietates exponet Tabula sequens in particulis istiusmodi, qualium Pes Regius Parisinus est 1440.

Con-

Continet is nempe 12 digitos, digitus 12 lineas, lineas 10 particulas, idcirco pes integer parisius continet particulas 1440. *Passus* est pedum 5, & *Miliare* est passuum 1000.

Pds Regius			
Parisius	1440.	Cubitus Florentinus	2597.
Romanus	1320.	Brachium Florentinum Agri- menforum	2410.
Rhenanus	1392. $\frac{2}{10}$	Brachium Senense	2672 $\frac{16}{25}$
Londinensis	1336.	Brachium Mediolanense	2166.
Suericus	1316. $\frac{2}{1}$	Brachium Parmense	2423.
Venerus	1342.	Brachium Bononiense	1640.
Bononiensis	1632. $\frac{2}{5}$	Brachium Parisiense	3126.

DEFINITIO XXXVI.

56. *Quantitates commensurabiles* illae sunt, quae aliquam communem mensuram habent. Sic pes rom- nus, & parisius commensurabiles sunt, cum pro com- muni mensura habeant particulam, seu decimam par- tem lineae. Pes siquidem parisius hujusmodi parti- culas continet 1440; romnus autem 1320. Sic etiam numeri integri qualescumque commensurabiles sunt, habent enim ad minus pro communi mensura unita- tem.

DEFINITIO XXXVII.

57. *Quantitates incommensurabiles* illae sunt, quae nullam habent communem mensuram. Has autem quan-
ti-

titates revera dari in Geometria, inferius ostendemus.

DEFINITIO XXXVIII.

58. *Mensura superficierum* est quadratum, cujus latus est perticae aequale, diciturque *pertica quadrata*. Haec dividitur in pedes quadratos, & pes quadratus in digitos quadratos, & sic porro. Summa autem omnium perticarum, pedum, digitorum &c. quadratorum, qui accurate in alicujus figurae superficie continentur, repraesentat ejusdem *aream*, aut magnitudinem spatii ab ejus lateribus comprehensi.

SCHOLION.

59. Er sane sicut linearum mensura est (54) linea, ita mensura superficierum est superficies. Si quis enim metiri velit in perticis superficiem, adhibenda ab ipso est superficies unius perticae. Jam vero nequit excogitari superficies unius perticae, nisi concipiatur figura, quae in longum, & latum contineat unam perticam, seu nisi concipiatur (46) pertica quadrata; ergo quadrata pertica est adhibenda. Idem de aliis mensuris, sive de pedibus, & digitis est dicendum, unde mensura superficierum erit quadratum.

DEFINITIO XXXIX.

60. *Theorema* est propositio, quae proponit aliquid demonstrandum. *Problema* est propositio, quae proponit aliquod efficiendum. *Lemma* est propositio praemissi alteri eo fine, ut hujus demonstratio evadat brevior. Quaelibet propositio *hypotesin* continet, atque *thesin*: illa recenset conditiones, sub quibus aliquid affirmatur, aut negatur; haec autem complectitur quod affirmatur, aut negatur.

DE-

DEFINITIO XL.

61. *Postulata* sunt quaedam operationes, quas Geometria ex Mechanicis mutuatur. Constat autem, hos perfici posse, & reipia per circinum, & regulam facile perficiuntur. Sunt autem quatuor, quae sequuntur.

I.

62. A puncto ad punctum rectam lineam ducere.

II.

63. Rectam lineam terminatam in directum producere quantum libet.

III.

64. Ex dato puncto veluti centro, dato intervallo, tamquam radio, circulum describere.

IV.

65. Ex recta majori auferre partem minori aequalem.

DEFINITIO XLi.

66. *Axiomata* sunt veritates tam certae, tamque perspicuae, ut solis terminis intellectus, assensum mentis extorqueant. Sunt autem sequentia.

I.

67. Si aequalibus aequalia addas, tota erunt aequalia.

II.

68. Si ab aequalibus aequalia demas, quae remanent, sunt aequalia.

III.

III.

69. Si ab aequalibus demas inaequalia, quae remanent, sunt inaequalia.

IV.

70. Si inaequalibus aequalia addas, tota erunt inaequalia.

V.

71. Si ab inaequalibus aequalia demas, quae remanent, sunt inaequalia.

VI.

72. Totum sua parte maius est; aequale est autem partibus simul sumptis.

VII.

73. Quae super imposita mutuo sibi congruunt, sunt aequalia.

VIII.

74. Aequales rectae, aequales semicirculi, & aequales arcus eiusdem circuli mutuo sibi congruunt.

IX.

75. Quae eidem sunt aequalia, sunt quoque aequalia inter se.

X.

76. Quae eiusdem; vel aequalium sunt dupla, tripla &c., sunt quoque aequalia inter se.

CAPUT II.

De mutua rectarum cum curvis circularibus intersectione, & triangulorum symptomatis principalibus.

PROPOSITIO I.

77. Si ex eodem puncto *A* extra circuli centrum sum- TAB. I.
pto, ducantur quotvis rectae *AE*, *AS*, *AR*, FIG. 17.
AO ad cavitatem circumferentiae terminatae; omnium 18. 19.
maxima erit *AR* per ejus centrum *C* traducta. Et si
arcus *RO* sit arcui *RS* aequalis; etiam recta *AO* ae-
quabitur ipsi *AS*.

I. Ducatur ex centro *C* radius (62) *CO*. Cum radius *CR* sit aequalis (30) radio *CO*, additis utrinque *AC*, summa *AC*, & *CR*, seu recta *AR* aequalis erit duobus (67) simul *AC*, *CO*. Sed in triangulo *ACO* duae sinit *AC*, *CO* sunt (16) maiores tertia *AO*; ergo etiam *AR* maior erit *AO*. Simili ratiocinio eadem *AR* maior ostenderetur quaecunque alia; ergo omnium maxima est *AR*.

II. Cum arcus *RO* aequalis sit (*ex hyp.*) arcui *RS*, si semicirculus *FOR* ponatur supra alium *FFR*, utique arcus *RO* congruet cum (74) sibi aequali *RS*, punctumque *O* cadet in *S*; igitur etiam *AO* congruet cum (14) *AS*, ideoque (73) illi aequalis erit. Quod erat demonstrandum.

COROLLARIUM

78. Ergo in circulo *EFOR* omnium chordarum TAB. I.
maxima est diameter *FCR*, FIG. 19.

PRO.

P R O P O S I T I O I I .

TAB. I. 79. **I**isdem positis, si arcus RO sit minor arcu RE;
 FIG. 17. **I**vicissim recta AO major erit AE.
 18. 19.

Sit arcui RO aequalis alter RS, iunctaque AS, quae (77) aequabitur ipsi AO, agatur CE, secans AS in I. In triangulo CIS duae simul rectae CI, IS sunt (16) maiores tertia CS. Sed est (30) CS ipsi CE aequalis; igitur duae simul CI, IS maiores, quoque erunt ipsa CE, unde hinc inde abscisa CI, erit IS (71) maior IE. Si ergo tam maiori IS, quam minori IE addatur IA, tota AS major (70) erit duabus simul IE, IA; sed hae in triangulo EIA sunt (16) minores AE; ergo AS, vel sibi aequalis AO magno maior erit AE. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M .

TAB. I. 80. Hinc ex eodem puncto A extra circuli centrum
 FIG. 17. sumpto, possunt quidem (77) duci ad circumferentiae duae rectae aequales, veluti AO, AS, tres vero (79) nunquam; ideoque punctum, ex quo tres rectae aequales ad circumferentiam circuli duci possunt, erit eiusdem centrum.

P R O P O S I T I O I I I .

TAB. I. 81. **I**isdem positis, si recta AO aequalis sit ipsi AS;
 FIG. 17. **I**etiam arcus RO aequalis erit arcui RS.
 18. 19.

Arcus RO nequit esse minor arcu RS; nam si ita, recta AO minor foret (79) AS, contra hypotesim. Sed neque arcus item RO maior esse potest arcu RS, quia si esset, recta AO minor (79) foret AS, iterum contra hypotesim. Cum ergo arcus RO nec maior, nec minor sit arcu RS, haec aequalis erit. Q. E. D. Co-

COROLLARIUM.

82. Hinc si ex eodem circumferentiae puncto A TAB. I.
 ope circini capiantur utrinque duae chordae equa- FIG. 19.
 les AO, AS; subtendent ipsae aequales arcus AO,
 AS. Ducta enim chorda maxima, sive (78) diametro
 ACR, dimidia circumferentia AOR aequatur (34) al-
 teri ASR: sed ob aequales (*ex hyp.*) rectas AO, AS
 arcus RO (81) adaequat arcum RS; ergo & reliquus
 arcus AO reliquo AS erit aequalis.

PROPOSITIO IV.

83. Si latera singula AC, CO, OA trianguli ACO TAB. I.
 aequentur lateribus singulis AC, CS, SA trian- FIG. 17.
 guli ACS; etiam anguli aequalibus lateribus oppositi, 18. 19.
 & tota triangula aequabuntur.

Centro C, & intervallo CO describitur (64) cir-
 culus QEF, qui ob aequales (*ex hyp.*) CO, CS, tran-
 sibat quoque per S. Producat (63) AC ad R. Quia
 AO ponitur aequalis AS, aequabuntur (81) arcus
 RO, RS, unde si semicirculus FOR superimponatur
 reliquo FSR, punctum O cadet (74) in S, totumque
 triangulum AOC congruet alteri ASC; ideoque (73)
 huic aequale erit, & angulus ACO aequabitur ACS,
 angulus AOC aequabitur ASC, ac reliquus CAO
 aequalis erit reliquo CAS. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

84. Hinc si duo circuli LBH, BGH habentes TAB. I.
 centra in A, & C, mutuo se secuerint; ipsi in FIG. 20.
 duobus punctis B, & H tantummodo se secabunt.
 Nam si fieri potest, se quoque secent in tertio
 puncto G; tum ducta AC iungente illorum centra,
 agantur AB, AG, CB, CG. Cum ergo circulus LBH
 B tran-

transeat quoque per punctum G , rectae AB , AG erunt illius radii, & propterea aequales (30) etiam inter se. Sunt vero etiam aequales (30) CB , CG , quia sunt radii circuli BGH ; igitur duo latera AB , BC trianguli ABC aequabuntur duobus AG , GC trianguli AGC . Sed tertium latus AC utriusque triangulo est commune; ergo triangulum ABC (83) aequabitur alteri AGC , & angulus BCA aequabitur angulo GCA , pars toti, quod est absurdum.

COROLLARIUM II.

TAB. I.

FIG. 21.

85. Inde novimus bifecare datum rectilinum angulum EAL . Sumptis enim (65) aequalibus AC , AS , & iuncta CS , centris C , & S , & radio CS , describantur duo circuli SOH , COF se secantes in O , & jungatur AO , quae bifecabit angulum EAL . Cum enim C sit centrum circuli SOH , radius CO (30) aequalis erit radio CS : atqui ob centrum S circuli COF , etiam radius OS aequatur (30) radio CS ; ergo & CO aequabitur (75) ipsi OS . Sed reliqua etiam latera CA , AO trianguli OCA sunt (*ex constr*) aequalia reliquis SA , AO trianguli OSA ; ergo triangulum OCA (83) aequabitur alteri OSA , & angulus CAO angulo SAO , unde AO bifecat angulum CAS , vel datum alterum EAL .

COROLLARIUM III.

86. Quia rectae CO , OS , CS , ostensae (85) sunt aequales, aequilaterum (41) erit triangulum COS . Igitur liquet modus supra datam quamcunque rectam CS triangulum aequilaterum describendi.

COROLLARIUM IV.

TAB. I.

FIG. 22.

87. Similiter ex dato in recta OR quolibet puncto H erigetur ad illam perpendicularis HA . Sumptis enim utrinque a puncto H aequalibus rectis HS , HL

HL, superque SL facto triangulo (86) aequilatero SAL, jungatur AH, quæ perpendicularis quaesita erit. Cum enim singula latera HS, SA, AH trianguli SAH aequentur singulis lateribus HL, LA, AH trianguli LAH, utique (83) angulus AHS æqualis erit angulo AHL, ideoque erit AH perpendicularis (22) ad rectam OR.

COROLLARIUM V.

TAB. I.

88. Demum ad punctum A rectæ AV primum FIG. 23.
est angulum efformare æqualem alteri dato O. 24.
Cen-
tris siquidem O, & A, radiisque æqualibus OR,
AE describantur arcus RC, EL, junctæque chorda
RC, huic æqualis capiatur circino chorda EF, per-
que F trahatur AS, quæ cum AV quaesitum an-
gulum efformabit. Singula quippe latera trianguli
AFE aequantur (*ex consr*) singulis lateribus alterius
trianguli OCR; ideoque (83) angulus A æqualis erit
angulo dato O.

PROPOSITIO V.

89. **M**ensura cujusvis ad centrum anguli ASV est TAB. I.
arcus AV, inter crura anguli interceptus. FIG. 25.

Ducta chorda VA, huic æqualis circino capia-
tur alia chorda VR, cruntque (82) æquales quoque
arcus VA, VR; ideoque arcus AR duplus erit ar-
cus AV. Igitur latera singula SA, AV, VS trian-
guli ASV aequantur singulis lateribus SR, RV, VS
trianguli RVS, ac proinde angulus ASV (83) æqua-
bitur RSV, unde angulus ASR duplus erit anguli
ASV. Videmus autem etiam arcum AR duplum ef-
se arcus AV; ergo si arcus AR sit duplus arcus
AV, etiam angulus ASR est duplus anguli ASV.
Simili modo si arcus AF sit triplus arcus AV, an-
gulus ASF triplus ostenderetur anguli ASV; ergo ar-

cus AV exprimit quantitatem anguli ASV, five est mensura anguli ASV; si enim ita non foret, duplicato, aut triplicato arcu AV, non duplicaretur, aut triplicaretur angulus ASV. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

90. Hinc quando dicitur arcum AV mensuram esse anguli ASV, non intelligitur mensura in eo sensu, quem superius (53) explicavi, sed ejus nomine solum quantitas intelligitur, quae quantitatem anguli repraesentat; adeo ut dici possit, tot graduum esse angulum ASV, quot continentur in intercepto arcu AV.

COROLLARIUM II.

TAB. I. 91. Rectus ergo angulus KLA erit graduum 90.
FIG. 26. Centro enim L descripto semicirculo AKE, producat AL ad E, ut novus emergat angulus KLE, aequalis (23) recto KLA. Cum ergo aequentur anguli KLA, KLE, utique aequabuntur quoque illorum mensurae, nempe (89) arcus AK, KE, ideoque arcus AK semissis erit dimidia circumferentiae AKE: haec autem est (36) graduum 180; ergo arcus AK erit graduum 90.

COROLLARIUM III.

92. Cum recti anguli cujuscvis mensura sit (91) graduum 90; omnes recti anguli aequari debent, & duorum rectorum mensura erit graduum 180, mensura vero rectorum quatuor, erit graduum 360.

COROLLARIUM IV.

93. Quia angulus acutus est recto (24) minor, sicuti vicissim obtusus (24) major est recto; angulus acutus minor erit (91) gradibus 90, obtusus vero 90 gradibus major erit.

Co-

AL parallelus ad horizontem, Deinde regulam AO convertibilem circa A, ita attolle, aut deprime, donec oculus centro A adnotus, & per utramque dioptram regulæ AO collineus, videat apicem C altitudinis mensurandæ. Metire demum quadrantis arcum LO, notamque habebis quantitatem anguli CAB. Quot enim gradus & minuta continet idem arcus LO, tot graduum & minutorum erit altitudinis angulus (89) CAB.

TAB. II. Simili modo invenies altitudinem apparentem
FIG. 3. sideris dati S. Sumpto quadrante LCV in gradus & minuta diviso, ipsum sic colloca, ut filum CB, cui appensum est pondus D, ejus liubum contingat in puncto E. Tum circa axem C ita quadrantem verte, ut oculus in L positus, collineansque per tubum radio LC aptatum, aut etiam per dioptras, videat fides S. Metire denique arcum EV, qui indicabit quantitatem anguli SCO, sub quo apparet sideris altitudo. Cum enim filum CE perpendicularare sit ad horizontalem rectam AO, utique si productum fuerit usque ad Zenit Z, prodibit rectus (22) angulus ZCO, qui idcirco aequalis erit recto (92) alteri LCV. Sed angulus ZCS aequatur (96) sibi ad verticem opposito LCE; ergo etiam reliquus SCO aequabitur reliquo ECV. Sed arcus EV (89) mensura est anguli ECV; ergo & mensura erit anguli SCO.

TAB. II. Eadem quoque est methodus adhibenda, ut inveniat
FIG. 4. angulus XAZ, sub quo apparet ex puncto A distantia locorum X & Z. Planum semicirculi CBD in 180 gradus & minuta divisi, statue in plano XAZ. Tum regulam AC dirige versus X, donec oculus in A positus, & collineans per AC videat signum X, collineans autem per AB videat signum Z. Metire denique arcum BC, qui (89) magnitudinem referet quaesiti anguli XAZ.

PRO.

PROPOSITIO VI.

98. Si recta RE insistat rectae CF; anguli REC, REF duobus rectis aequales erunt. TAB. II. FIG. 1.

Centro E, & intervallo EC describitur circulus CRFO. Quia arcus RC mensura est (89) anguli ad centrum REC, & arcus RF mensura est (89) anguli REF, liquet duos angulos simul sumptos REC, REF mensurari a dimidia circumferentia CRF: haec vero utpote (36) graduum 180, est duorum (92) rectorum mensura; ergo duobus rectis aequales erunt anguli REC, REF. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

99. Eodem modo demonstrabitur, si plures rectae SE, RE ad idem punctum insistant eidem rectae CF, effici angulos CES, SER, REF duobus rectis aequales. TAB. II. FIG. 5.

COROLLARIUM II.

100. Duae rectae se invicem secantes RO, CF efficiunt ad E angulos, qui rectis quatuor sunt aequales. Nam eadem ratione, qua anguli REC, REF duobus (98) rectis aequantur, aequales quoque duobus rectis erunt anguli OEC, OEF; igitur omnes anguli ad E positi rectis quatuor sunt aequales. TAB. II. FIG. 1.

COROLLARIUM III.

101. Similiter si per idem punctum E trahantur rectae quocunque CF, SQ, RO, omnes anguli ad E positi aequales erunt quatuor rectis. Nam eadem ratione, qua anguli CES, SER, REF duobus (99) rectis aequantur, aequales quoque erunt duobus rectis reliqui CEO, OEQ, QEF; ergo omnes anguli ad E positi aequales sunt quatuor rectis. TAB. II. FIG. 5.

B 4 Co.

C O R O L L A R I U M I V

TAB. II. 102. Patet etiam quemvis angulum REC duobus rectis esse minorem; complet enim duos rectos (98) cum altero deinceps posito REF.

C O R O L L A R I U M V.

TAB. II. 103. Demum si duae rectae CE, FE ad idem punctum rectae RE faciant utrinque angulos REC, REF duobus rectis aequales; eadem CE, EF unam rectam component, seu erunt positae in directum. Cum enim anguli REC, REF duobus (*ex hyp*) rectis sequentur, utique arcus CRF erit (92) graduum 180, seu dimidia (36) circumferentia; igitur rectae CE, EF component diametrum, seu rectam lineam CEF.

P R O P O S I T I O V I I.

TAB. I. 104. *Si latera AC, CO trianguli ACO aequentur lateribus AC, CE trianguli ACE, & angulus ACO sit major angulo ACE; etiam latus reliquum AO majus erit reliquo AE.*

Centro C, & intervallo CO describatur circulus OSF, qui ob (*ex hyp*) aequales CO, CE, transibit quoque per punctum E. Producat AC ad R. Cum recta OC insisteret rectae AR, duo anguli ACO, OCR duobus (98) rectis aequantur, atque ex eadem ratione etiam duobus rectis aequantur duo anguli ACE, ECR; ergo duo anguli ACO, OCR aequantur duobus angulis ACE, ECR. Sed angulus ACO major (*ex hyp*) est ACE; ergo vicissim reliquus OCR minor (69) erit reliquo ECR, ideoque arcus RO minor (89) erit arcu RE. Igitur AO major (79) erit AE. Q. E. D.

Co.

COROLLARIUM.

105. Hinc si circuli unus arcus AE sit major al- TAB. II.
 tero arcu RO, etiam chorda AE major erit chor- FIG. 6.
 da RO. Iunctis enim radiis CA, CE, CR, CO,
 duo latera AC, CE trianguli EAC aequalia erunt
 duobus lateribus RC, CO trianguli ORC. Sed ob
 arcum AE majorem (*ex hyp*) arcu RO, etiam an-
 gulus ACE major est (89) angulo RCO; igitur chor-
 da AE major (104) est chorda RO.

PROPOSITIO VIII.

106. Si latera AC, CO trianguli ACO aequentur TAB. I.
 lateribus AC, CS trianguli ACS, & angu- FIG. 17.
 lus ACO sit aequalis angulo ACS; etiam reliquum la- 18., 19.
 tus AO aequale erit reliquo AS, & ipsa triangula, an-
 gulique aequalibus lateribus oppositi aequabuntur.

Centro C, & intervallo CO describatur cir-
 culus OEF, qui ob aequales CO, CS, transibit quo-
 que per S, & producatu AC ad R. Cum recta
 OC insistat rectae AR, duobus (98) rectis aequales
 erunt anguli ACO, OCR. Eadem ratione duo-
 bus rectis etiam aequales erunt anguli ACS, SCR;
 igitur anguli ACO, OCR aequabuntur angulis ACS,
 SCR. Sed angulus ACO aequatur (*ex hyp*) angu-
 lo ACS; ergo reliquus OCR aequabitur (68) reli-
 quo SCR, illeque arcus OR aequalis erit (89) ar-
 cui SR, & recta AO (77) aequabitur ipsi AS. Sed
 etiam reliqua latera AC, CO trianguli ACO aequa-
 lia sunt (*ex hyp*) lateribus reliquis AC, CS trian-
 guli ACS; ergo (83) triangula ipsa, angulique la-
 teribus aequalibus oppositi aequabuntur. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M.

TAB. II. 107. Quare si duo arcus AE, RO ejusdem cir-
 FIG. 7. culi sint aequales, aequabuntur quoque chordae AE, RO. Nam latera AC, CE trianguli EAC aequantur lateribus (30) CR, CO trianguli CRC: sed ob arcum AE aequalem (*ex hyp*). arcui RO, etiam angulus ACE aequalis est (89) angulo RCO; ergo etiam chorda AE aequabitur (106) chordae RO.

P R O P O S I T I O IX.

TAB. I. 108. **S**i latera AC, CO trianguli ACO aequantur
 FIG. 17. lateribus AC, CE trianguli ACE, sed reli-
 18. 19. quum latus AO sit majus reliquo AE; etiam angulus ACO major erit angulo ACE.

Angulus ACO nequit esse minor angulo ACE; nam si ita, latus AO minus (104) foret AE, contra hypothesim. Sed neque idem angulus ACO aequalis esse potest angulo ACE, quia si esset, latus AO aequale (106) foret AE, rursus contra hypothesim; ergo angulus ACO major erit angulo ACE. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M.

TAB. II. 109. Igitur si in circulo chorda AE sit major
 FIG. 6. chorda RO; etiam arcus AE major erit arcu RO. Nam latera AC, CE trianguli ACE aequantur lateribus OC, CR trianguli RCO: sed reliquum latus AE majus est (*ex hyp*). reliquo RO; ergo etiam angulus ACE major erit angulo (108) RCO, seu arcus AE major erit (89) arcu RO.

PRO-

PROPOSITIO X.

110. **B**isariam secare datam finitam rectam TAB. II.
FIG. 8.

Supra datam rectam CE facto (86) triangulo aequilatero CFE, agatur FA bisariam secans (85) angulum CFE, quae etiam bitectabit rectam CE in A. Nam latera CF, FA trianguli CAF aequantur (*ex constr*) latetibus EF, FA trianguli EAF: sed angulus CFA aequalis est (*ex constr*) angulo EFA; ergo etiam AC aequalis (106) erit AE, atque ita CE bisecta erit in A. Quod erat faciendum.

COROLLARIUM.

111. Liquet quomodo data recta etiam in 4. 8, 16 &c. aequales partes partiri queat, singulas nimirum partes semper iterum bisecando.

PROPOSITIO XI.

112. **E**x dato extra rectam LH puncto C demittere ad eandem perpendicularem CG. TAB. II.
FIG. 9.

Centro C describatur circulus AEF datae LH occurrens in A & E. Tum chorda AE bisariam (110) secta in G, jungatur CG, quae perpendicularis erit ad datam rectam LH. Nam ductis CA, CE, tria latera AC, CG, GA trianguli AGC aequantur tribus (*ex constr*) latetibus EC, CG, GE trianguli EGC; ergo (83) angulus CGA aequabitur CGE, ideoque CG perpendicularis (22) erit ad chordam AE, vel ad rectam datam LH. Q. E. F.

COROLLARIUM I.

113. Ex demonstratione hujus propositionis abunde liquet, quod si aliqua recta CO ducta ex circuli centro C, bifariam secet chordam AE in G, perpendicularis etiam eidem erit, adeo ut sit rectus angulus CGE.

COROLLARIUM II.

114. Patet similiter, eandem rectam CO, quae bifecat chordam AE in G, etiam bisecare arcum AOE, quem chorda ipsa subteudit. Nam in triangulis mutuo aequilateris AGC, EGC aequales (83) sunt anguli ACG, ECG, vel anguli ACO, ECO, ideoque aequabuntur quoque (89) arcus AO, OE.

COROLLARIUM III.

TAB. II. FIG. 10. 115. Demum duae chordae AE, LO, quae se secant in puncto G, non possunt se mutuo bisecare. Nam si hoc ponatur, recta CG ex centro C ad communem earum intersectionem ducta, perpendicularis utrique (113) erit, cum utramque secet bifariam in puncto G; ideoque rectus angulus CGE aequabitur recto alteri CGO, totum parti, quod est absurdum.

SCHOLION.

TAB. II. FIG. 11. 116. Ex hac perpendicularium doctrina illi, qui ludo tridiculari operam navant, discunt pilam adversariam percutiendo amovere. Sed prius tanquam experientia notum praemitti debet, globum nimirum perfecte elasticum A, cuiusmodi ferè sunt eburnei, oblique occurrentem plano immobili GK in I, ita resiliere versus C, ut fiat angulus reflexionis CIK aequalis incidentiae angulo AIG. Hoc posito, sit FGKV mensae lusoriae portio, in qua sit sphaerularum altera impellenda C, altera qua impellenda est, A,

A, Demissa ex C ad repagulum GK perpendiculari (112) CS, haec producatur ad H, donec SH ipsi CS sit aequalis. Tum sphaerula A impellatur versus H, quae occurrens repagulo in I, resiliat per IC. Nam latera CS, SI trianguli ICS aequantur lateribus HS, SI trianguli IHS; quare cum (92) aequentur quoque recti anguli CSI, HSI, etiam (106) angulus CIS, vel CIK aequabitur HIS. Sed angulus HIS aequatur (96) angulo AIG ad verticem opposito; ergo etiam angulus CIK aequalis erit angulo AIG, & sphaerula A impulsâ juxta AI, resiliat per rectam IC, atque amovebit adversariam pilam C.

PROPOSITIO XII.

117. **P**erpendicularis AR ex quovis puncto A ad rectam SH ducta, est brevissima omnium rectarum, quae ex eodem puncto ad eandem rectam duci possunt. TAB. II.
FIG. 12.

Ducatur quaelibet alia AC, & producta AR ad F, donec sit RF ipsi AR aequalis, jungatur FC. Litera AR, RC trianguli CAR aequantur lateribus FR, RC trianguli CFR; ergo cum aequales sint recti anguli ARC, FRC, etiam aequales (106) erunt AC, CF; ideoque AC cum CF dupla erit AC, sicut ob aequales AR, RF, etiam AF dupla erit AR. Porro in triangulo CAF recta AC cum CF est (16) major AF; ergo etiam dupla AC major erit dupla AR, ideoque AC major quoque erit AR. Simili modo ostendamus, quamlibet aliam rectam a puncto A ad rectam SH ductam, perpendiculari AR esse majorem; ergo omnium brevissima est perpendicularis AR. Q. E. D.

Co-

C O R O L L A R I U M I.

118. Et vicissim si recta AR est brevissima omnium rectarum, quae ex puncto A ad rectam SH duci queunt, perpendicularis quoque eidem erit. Si enim non recta AR, sed aliqua alia AC perpendicularis esset ad SH, utique non AR, sed ipsa AC brevissima (117) omnium esset, contra hypothesim.

C O R O L L A R I U M II.

119. Cum ex puncto A ad rectam datam SH unica tantum recta omnium brevissima duci queat; unica quoque ex A ad eandem SH poterit duci perpendicularis AR.

C O R O L L A R I U M III.

120. Quia distantia puncti A a recta SH est linea (25) brevissima omnium, quae ex A ad eandem SH duci queunt; sequitur, perpendicularem AR esse distantiam (117) puncti A a recta SH.

C O R O L L A R I U M IV.

TAB. II. 121. Cum altitudo figurae cujuslibet CFE sit
FIG. 8. distantia verticis F a basi CE; liquet, perpendicularem FA altitudinem esse figurae CFE,

C O R O L L A R I U M V.

TAB. II. 122. Quare si recta LF parallela sit alteri AE, atque ex illius punctis quibuslibet C & R ad hanc demittantur perpendiculares CO, RH; hae mutuo aequabuntur. Nam distantiae punctorum C, & R ab eadem recta AE, mutuo (27) sunt aequales: sed perpendiculares CO, RH sunt (120) distantiae punctorum C, & R ab eadem recta AE; ergo perpendiculares CO, RH invicem aequabuntur.

C o.

COROLLARIUM VI.

123. Novimus inde per datum punctum R ex- TAB.II.
tra rectam datam AE acceptum, eidem ducere pa- FIG. 14.
rallalam. Demissa (112) enim RH perpendiculari ad
AE, ad hanc ex quolibet puncto O excitetur (87)
perpendicularis OC ipsi RH aequalis: dico rectam
LF trajectam per C, & R, parallelam esse ad AE,
Si enim ita non sit, esto ad AE parallela alia recta
PS, quam fecit OC in Q; ergo ob parallelas PS,
AE, aequales (122) erunt perpendiculares QO, RH.
Sed est RH ipsi CO (*ex constr*) aequalis; ergo etiam
aequales erunt QO, CO, quod (72) est absurdum. .

PROPOSITIO XIII.

124. **R**ecta FR ad extremitatem C radio CO perpen- TAB.II.
dicularis, circulum tangit in unico puncto C. FIG. 15.

Sumpto quolibet puncto H in recta FR, jun-
gatur OH. Quia FR perpendicularis (*ex hyp*). est
ad OC, vicissim quoque OC perpendicularis est ad
FR, ideoque brevissima erit (117) rectarum omnium,
quae ex centro O ad rectam FR duci queunt, ac
proinde OC, vel OS minor quoque erit OH. Sed
recta OS terminatur ad circumferentiae punctum S;
ergo terminus H longioris rectae OH extra circu-
lum cadet. Simili modo ostendam, puncta reliqua re-
ctae FR cadere extra circulum excepto unico puncto
C; ergo recta FR extra circulum tota cadit, ideo-
que ipsam tanget (39) in unico puncto C, Q. E. D.

COROLLARIUM I.

125. Expelrite itaque duci potest tangens cir- TAB.II.
culi in dato puncto C, si nempe agitur ex centro FIG. 16.
O per datum punctum C recta OCA, & ad hanc
ex C erigatur (87) perpendicularis CA. Co-

C O R O L L A R I U M II.

TAB. IV. 126. E converso radius OC ad punctum contactus C ductus, est tangenti FR perpendicularis. Cum enim omnia puncta tangenti FR extra circulum cadant, excepto unico puncto C, utique OC brevissima erit rectarum omnium ex centro O ad tangentem ductarum, ideoque (118) perpendicularis erit tangenti FR, rectusque proinde angulus OCR.

C O R O L L A R I U M III.

127. Unica ergo FR circulum tanget in puncto C. Si enim etiam recta LE circulum tangeret eodem in puncto C, angulus OCE rectus (126) foret, seu aequalis recto alteri OCR, quod (72) est absurdum.

C O R O L L A R I U M IV.

128 Igitur si ex puncto contactus C agatur alia CE recta, quae cum tangente CR constituit angulum quantumvis tenuem RCE; ea secabit (127) circulum in puncto C, atque adeo ejusdem aliqua pars CA intra circulum ipsum cadet. Ex quo sequitur, inter tangentem CR, & arcum circuli CSA nullam aliam rectam duci posse, & angulum contactus, quem nempe arcus circuli efficit cum tangente, minorem esse quolibet rectilineo.

S C H O L I O N.

TAB. II. 129. Hinc mechanici etiam colligunt, corpus grave urgeri ad centrum terrae, si haec spherica supponatur. Circulus QCL exponat terraeque globum, cujus centrum O, & recta AC eam lineam repraesentet, quam libere cadendo describit grave; tangens vero FH referat horizontem. Cum experientia plane constet, rectam AC a libere cadente gravi descriptam, perpendicularem esse ad horizontem FH, utique

que rectus erit angulus ACH. Sed cum terrestris quoque radius OC perpendicularis esse (126) debeat ad horizontem FH, rectus quoque erit angulus OCH; ergo duobus rectis aequibuntur anguli ACH, OCH, ideoque (105) in directum erunt rectae AC, CO, & grave A dirigetur ad centrum telluris O.

CAPUT III.

*De Parallelarum, Tangentium, & Angulorum
trianguli proprietatibus.*

PROPOSITIO XIV.

130. **S**i binæ rectæ LF, AE fuerint parallelæ, & TAB. II.
HC sit perpendicularis uni AE, perpendicularis FIG. 17.
ris quoque erit alteri LF.

Sumptis aequalibus CS, CV, excitentur (87) ad AE perpendiculares SI, VG, quæ mutuo (122) aequibuntur, junganturque CI, CG. Quia latera IS, SC trianguli CIS aequantur lateribus GV, VC trianguli CCV, & rectus angulus ISC aequatur recto GVC, aequibuntur (106) quoque tum rectæ CI, CG, tum anguli ICS, GCV, qui abiati a rectis, seu aequalibus angulis HCS, HCV, relinquent (68) residuos aequales angulos HCI, HCG. Vidimus autem etiam latera IC, CH aequalia esse lateribus GC, CH; ergo etiam (106) angulus CHI aequabitur CHG, ideoque CH perpendicularis est ad LF. Q. E. D.

C

PRO-

P R O P O S I T I O X V.

TAB. II. 131. *Si recta HE fecerit parallelas AQ, CS, atque*
 FIG. 18. *ex punctis H, & E ad utramque demittantur*
perpendiculares HF, EO; angulus OEH aequabitur
EHF.

Fiant HL, EG duplae rectarum HF, EO, & jungantur EL, GH. Cum OE perpendicularis sit ad AQ, perpendicularis (130) quoque erit ad CS, proindeque (122) aequabuntur HF, OE, sicuti (76) & illarum duplae HL, GE. Jam vero latera EF, FL trianguli FEL aequantur lateribus EF, FH trianguli FEH, & rectus angulus EFL adaequat rectum EFH; igitur EL aequalis (106) erit EH. Simili ratiocinio etiam recta GH ostenditur aequalis ipsi EH; ergo etiam mutuo (75) aequabuntur EL, GH, ideoque cum etiam rectae HE, EG aequales sint rectis HE, HL, aequilateri erunt triangula EHG, LEH, unde (83) angulus GEH aequabitur EHL, vel OEH ipsi EHF erit aequalis. Q. E. D.

P R O P O S I T I O X VI.

TAB. II. 132. *Si recta RE fecerit parallelas AQ, CS in pun-*
 FIG. 19. *ctis H, & F; erit 1.º alternus angulus AHE*
aequalis alterno HES; 2.º externus angulus RHQ ae-
quabitur interno opposito HES; 3.º duo interni anguli
QHE, HES duobus rectis aequales erunt.

I. Ex punctis H, & E ad utramque parallelam demittantur perpendiculares HF, EO, quae (131) mutuo erunt aequales; ideoque duo latera EO, EH trianguli EOH aequabuntur duobus lateribus FH, HE trianguli EFH. Sed etiam angulus OEH aequa-

quatur (131) angulo EHF; ergo etiam angulus OHE aequalis (106) erit angulo HEF, sive alternus angulus AHE aequabitur alterno angulo HES.

II. Externus angulus RHQ aequatur sibi ad verticem (96) opposito AHE: sed ipsi AHE (*num. I*) aequalis est alternus angulus HES; ergo externus RHQ aequalis quoque erit interno sibi opposito HES.

III. Quia QH insitit rectae RE, duobus rectis aequabuntur (98) anguli QHE, RHQ: sed RHQ aequalis est (*num. II*) interno HES; ergo duobus rectis aequabuntur quoque interni anguli QHE, HES. Q. E. D.

COROLLARIUM.

133. Hinc in parallelogrammo AEFC quilibet TAB. I.
FIG. 12. angulus EAC aequatur alteri sibi opposito EFC. Nam quia diagonalis AF secat parallelas EF, AC, angulus EFA aequabitur (132) alterno FAC. Similiter cum eadem diagonalis AF secet parallelas EA, FC, angulus AFC aequatur (132) alterno EAF; igitur totus angulus EFC aequabitur toti EAC.

PROPOSITIO XVII.

134. *Angulus ROH ad punctum contactus O inter tangentem OR, & chordam OH comprehensus, pro mensura habet dimidium arcum OZH, quem chorda OH subtendit.* TAB. II.
FIG. 20.

Bisecta (110) chorda OH in L, ductoque per L radio CZ, qui perpendicularis (113) erit ad chordam OH, & bisecabit (114) arcum OH in Z, agatur CG parallela (123) ad HO. Quia CL perpendicularis est ad HO, perpendicularis (130) quoque erit ad CG; & ideo rectus erit angulus LCG.

C 2

Sed

Sed rectus quoque (126) est angulus ROC; ergo angulus ROC aequabitur LCG. Sed quia CO fecit parallelas GC, OH, angulus HOC aequatur (132) alterno OCG; ergo si ab angulis aequalibus ROC, LCG auferantur aequales HOC, OCG, aequabuntur residui anguli ROH, OCL. Sed arcus OZ, five dimidius arcus OH mensura est (89) anguli OCL; ergo mensura quoque erit anguli ROH. Q. E. D.

P R O P O S I T I O XVIII.

TAB. II.

FIG. 21.

135. **A**ngulus HCF ad circumferentiam circuli constitutus, pro mensura habet dimidium arcus HF, quem interceptant ejus crura CH, CF.

Per verticem anguli C ducta (125) tangente RA, agatur radius EC. Dein centro C, & radio CE describatur circulus ESPO, qui aequalis erit alteri HCF. Quia singuli arcus SL, LV, VO mensurae (89) sunt singulorum angulorum RCH, HCF, FCA, utique arcus SLVO, seu dimidium circumferentiae circuli ESPO erit mensura illorum summae. Sed dimidium circumferentiae circuli ESPO aequatur (*ex const.*) dimidio circumferentiae circuli HCF; ergo & dimidium circumferentiae circuli HCF erit mensura trium angulorum simul RCH, HCF, FCA. Sed dimidium arcus CH est (134) mensura anguli RCH, & dimidium arcus GF est (134) mensura anguli FCA; ergo & dimidium reliqui arcus HF erit mensura reliqui anguli HCF. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. II.

FIG. 22.

136. Hinc sunt aequales anguli HSE, HRE, HFE eidem arcui HE insistentes; singulorum quippe mensura est dimidius (135) arcus HE.

Co-

COROLLARIUM II.

137. Similiter si aequales sint anguli ad circumferentiam positi ASL , SLH , aequales quoque erunt arcus AL , SH , quibus insunt, & a quorum medietatibus iidem aequales anguli (135) mesurantur. TAB. II.
FIG. 23.

COROLLARIUM III.

138. Hinc duae chordae parallelae AS , LH intercipiunt arcus aequales AL , SH . Ducta enim SL , erunt (132) aequales alterni anguli ASL , SLH , atque adeo aequabuntur (137) etiam arcus AL , SH . TAB. II.
FIG. 23.

COROLLARIUM IV.

139. Angulus quoque ad centrum HEF duplex erit anguli ad circumferentiam positi HCF ; illius enim mensura est totus (89) arcus HF , cujus dimidium mensura est (137) anguli HCF . TAB. II.
FIG. 24.

COROLLARIUM V.

140. Angulus pariter ACF a tangente CA , & secante CF comprehensus, adaequabitur angulum CHF positum in segmento alterno FHC ; utriusque enim mensura (134, 135) est dimidius arcus CF .

COROLLARIUM VI.

141. Liquet, etiam quadrilaterum $FRHC$ inscriptum circulo, habere tam oppositos angulos R , C , quam F , H aequales duobus rectis. Nam dimidium arcus HCF mensura (135) est anguli R , & dimidium reliqui FRH mensura (135) est anguli C ; ergo dimidium circumferentiae $HCFR$, nempe arcus graduum 180, mensura erit duorum simul angulorum R & C , qui proinde simul sumpti aequabuntur (92) duobus rectis. Non aliter discurrendum de reliquis oppositis angulis F & H . TAB. II.
FIG. 25.

P R O P O S I T I O XIX.

TABUL. 142. **S**i duae chordae BE, DC sibi occurrant in aliquo puncto A intra circulum constituto; mensura anguli BAD erit dimidium summae arcuum BD, CE.

Ducatur EF parallela ipsi CD, eruntque (138) aequales arcus DF, CE. Cum ergo sint parallelae EF, CD, externus angulus BAD aequatur (132) interno opposito BEF. Atqui mensura anguli BEF est (135) dimidium arcus BDF, ergo, & mensura anguli BAD erit dimidium arcus BDF. Sed cum aequentur arcus DF, CE, arcus BDF aequalis est summae arcuum BD, CE; ergo & mensura anguli BAD erit dimidium summae arcuum BD, CE. Q. E. D.

P R O P O S I T I O XX.

TABUL. 143. **S**i duae chordae BE, DC sibi occurrant in aliquo puncto A extra circulum constituto; mensura anguli BAD erit dimidium differentiae arcuum BD, EC.

Ducatur EF parallela ipsi AD, eruntque (138) aequales arcus FD, EC. Cum ergo sint parallelae EF, AD, internus angulus BAD (132) aequabitur externo opposito BEF. Atqui mensura anguli BEF est (135) dimidium arcus BF; ergo & mensura anguli BAD erit dimidium arcus BF. Sed cum aequentur arcus FD, EC, est arcus BF differentia arcuum BD, EC; ergo & mensura anguli BAD erit dimidium differentiae arcuum BD, EC. Q. E. D.

PRO-

PROPOSITIO XXI.

144. *Angulus in semicirculo rectus est; in segmento majori acutus; obtusus vero in minori.* TAB. II. FIG. 22.

I. Sit semicirculus HER, in eoque angulus HER: dico hunc rectum esse. Nam quia angulus HER est in semicirculo constitutus, arcus HSR, cui insitit, erit dimidia circumferentia, sive graduum 180; unde ejus medietas, quae (135) est mensura anguli HER, erit graduum 90. Sed recti anguli mensura est quoque (92) graduum 90; igitur rectus erit angulus HER.

II. Sit deinde segmentum HERS semicirculo majus, in eoque angulus HES. Quoniam angulus HES est in segmento majori, arcus HS, cui insitit, minor erit dimidia circumferentia, seu arcu graduum 180; ergo dimidium ejusdem arcus HS, quod mensura est (135) anguli HES, minor erit gradibus 90. Sed arcus minor gradibus 90 acutum (93) angulum dimetitur; igitur acutus erit angulus HES.

III. Sit demum segmentum HEF semicirculo minus, in eoque angulus HEF. Quoniam angulus HEF est in segmento minori, arcus HSF cui insitit, major erit dimidia circumferentia, seu arcu graduum 180; ergo dimidium arcus HSF, quod (135) mensura est anguli HEF, major erit gradibus 90: Sed arcus major gradibus 90, est mensura (93) anguli obtusi; ergo obtusus erit angulus HEF.

COROLLARIUM I.

145. Quare ad punctum extremum F datae rectae RF excitabitur perpendicularis FO. Sumpto TAB. II. FIG. 26.
enim extra illam quolibet puncto L, & juncta LF.
centro L, & radio LF describatur circulus FEO,

C 4

OC-

occurrentes denuo rectæ RF in E. Deinde junctæ EL, eaque productæ usque ad punctum O, ducatur FO, quæ ob rectam (144) in semicirculo angulum OFE, perpendicularis erit ad rectam FR.

C O R O L L A R I U M II.

TAB. II. 146. Novimus quoque ex dato extra circulum
FIG. 27. puncto O, ducere contingentem. Ducta enim ex O ad centrum R circuli dati recta OR, super hanc velut diametrum fiat semicirculus RSO. Dein ad punctum S, in quo is secat datum circulum HSL, agatur OS, quæ tangens quaesita erit. Ducto siquidem radio SR, rectus (144) prodibit angulus OSR, & hinc OS ad extremitatem S radio SR perpendicularis, circulum tanget (124) in puncto S.

C O R O L L A R I U M III.

TAB. III. 147. Si duo circuli CAE, CFH intus, vel
FIG. 1. 2. extra se tangant in puncto C; recti per centra eorum ducti, per punctum contactus transire debent. Nam si fieri potest, recta AE ducta per eorum centra, transeat extra punctum contactus C, junganturque CA, CE, CF, CH. Quia AE per utriusque circuli centrum (*ex hyp*) transit, semicirculi erunt ACE, FCH, ideoque (144) recti, æqualesque erunt anguli ACE, FCH, quod (72, 102) est absurdum; namque in figura prima esset pars totæ æqualis, & in secunda duobus rectis major esset angulus ACH,

C O R O L L A R I U M IV.

TABUL. 148. Quin circuli intus, vel extra se tangentes,
III. in uno se puncto tangunt. Tangant enim se in puncto S, & A, sitque EF recta per centra illorum ducta, quæ transibit (147) per contactum A. Quia AF, AE sunt diametri circulorum, punctumque S utrique circulo (*ex hyp*) est commune, recti (144)
FIG. 3. 4. seu

seu aequales erunt in semicirculo anguli ASF ASE, quod (72, 102) est absurdum; namque in figura tertia esset pars toti aequalis, & in figura quarta duobus rectis aequaretur angulus FSE.

PROPOSITIO XXII.

149. **S**i recta OE ita secet rectas AV, ZF, ut vel **TABULA**
alternus angulus ARE aqualis sit alterno REF; III.
vel externus ORV aequetur interno opposito REF; vel **FIG. 5.**
demum duo interni VRE, REF duobus rectis aquantur:
parallelae erunt AV, ZF.

I. Super RE tamquam diametrum descripto circulo ELRC, qui secet rectis AV, ZF in punctis L, & C, jungantur LE, RC. Quia aequantur alterni (*ex hyp*) anguli ARE, REF, aequales quoque erunt (137) arcus LE, RC, quibus si addatur arcus LR, erit arcus ELR aequalis arcui LRC. Sed cum arcus ELR sit dimidia (*ex constr*) circumferentia, esse debet graduum 180; ergo graduum 180 erit etiam arcus LRC, quare eidem insistens angulus LEC, erit (135) graduum 90, seu rectus. Sed rectus quoque est in semicirculo (144) angulus RCE; ergo rectae RC, LE perpendiculares sunt ad rectam ZF. Sunt vero etiam (107) aequales, ob nempe aequales arcus RC, LE; ergo (123) parallelae erunt AV, ZF.

II. Angulus ARE aqualis est (96) alteri ORV: sed etiam internus REF aequatur (*ex hyp*) externo ORV: ergo etiam angulus ARE aequabitur REF, ideoque parallelae (*num. I*) erunt AV, ZF.

III. Anguli ORV, VRE duobus (98) rectis aquantur; sed duobus etiam rectis aquantur (*ex hyp*) anguli VRE, REF; ergo anguli ORV, VRE aequales sunt angulis VRE, REF, & utrinque ablato angulo VRE,

VRE, reliquus ORV aequabitur REF, quare parallelae erunt (*num. II.*) AV, ZF. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. I. 150. Ergo quodvis rectangulum AEFC est etiam
FIG. 12. parallelogrammum. Cum enim (*ex hyp*) sint recti duo interni anguli E, EAC, utique horum summa aequabitur duobus rectis, & ideo (149) parallelae erunt EF, AC. Simili modo ostendam, parallelas quoque esse EA, FC; ergo rectangulum AEFC, est (49) etiam parallelogrammum.

C O R O L L A R I U M II.

TAB. I. 151. Hinc rectae AE, CF, quae jungunt aequa-
FIG. 12. les, & parallelas EF, AC, ipsae erunt quoque aequales, & parallelae. Nam cum sint (*ex hyp*) parallelae EF, AC, alternus angulus EFA aequabitur (132) alterno alteri CAF: sed etiam duo latera EF, FA trianguli AEF aequalia sunt (*ex hyp*) duobus lateribus CA, AF trianguli ACF; ergo etiam AE (106) aequabitur ipsi CF, & angulus EAF sibi alterno angulo CEA, ideoque rectae AE, CF erunt aequales, & (149) parallelae.

C O R O L L A R I U M III.

TAB. I. 152. Unde si concipiatur aliqua recta AC super
FIG. 14. aliam AE ita ferri, ut sibi ipsi semper maneat parallela, facile apparet, quod ea perventa ad situm EF, descripsit parallelogrammum AEFC. Cum enim AC, EF sint (*ex hyp*) aequales, & parallelae, etiam illas jungentes AE, CF erunt (151) aequales, & parallelae, ideoque figura AEFC, quam recta AC descripsit, est (49) parallelogrammum.

PRO-

PROPOSITIO XXIII.

153. Si duae rectae HF, LA sint parallelae ad tertiam OC; erunt etiam mutuo parallelae TABUL. III. FIG. 6.

Rectas HF, LA, OC secet transversa SR. Cum igitur recta SR secet (*ex hyp*) parallelas HF, OC, externus angulus SVF aequalis erit (132) interno opposito SRC. Verum ob parallelas LA, OC (*ex hyp*) etiam externus angulus SEA aequatur (132) interno opposito SRC; igitur angulus SVF aequabitur SEA, & propterea parallelae (149) erunt quoque HF, LA. Q. E. D.

PROPOSITIO XXIV.

154. Si recta HA incidens in rectas CR, AE, faciat TABUL. III. FIG. 7.
angulos internos RCA, CAE duobus rectis
minores; rectae CR, AE concurrent versus eam partem, quam spectant anguli duobus rectis minores.

Quoniam anguli RCA, CAE supponuntur minores duobus rectis, fiat ad punctum A angulus CAZ talis, ut cum angulo RCA sit aequalis duobus rectis, eruntque CR, AZ mutuo (149) parallelae. Dein assumo velut axioma per se notum, inter duas rectas AE, AZ in infinitum productas, duci posse aliquam rectam ad AII parallelam, puta LV, quae major sit quam AC. Denique sumpta AF ipsi LV aequali, jungatur FV, Quia AF (*ex constr*) est aequalis, & parallela ipsi LV, etiam FV aequalis erit, & (151) parallela ipsi AL: vidimus autem CR quoque esse parallelam ipsi AL; ergo etiam FV parallela (153) erit ad CR. Itaque est CR & parallela ad FV, & inclusa triangulo AFV, unde cum in infinitum produ-

duci queat, necessario occurreret ipsi AE in O ; nam si ita non esset, eadem CR producta, vel evaderet per sibi parallelam FV , quod (28) est absurdum, vel denuo secaret rectam CA , quod (15) impossibile prorsus est. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

155. Hinc duae rectae non parallelae CR , AE necessario conveniunt inter se. Nam ducta HA , quae illas secet in C , & A , si ad eam partem, ubi ad se se convergunt rectae CR , AE , ducatur ex puncto A recta AZ parallela ipsi CR ; duo anguli RCA , CAZ aequales erunt (132) duobus rectis, ideoque anguli RCA , CAE duobus rectis minores erunt, ac proinde (154) concurrent rectae CR , AE .

C O R O L L A R I U M II.

TABUL.
III.
FIG. 8.

156. Si pariter duae rectae AE , HE convenientes in E , secantur utcumque in F , & L , ac ad eandem ex hisce punctis excitentur (87) perpendiculares FC , LS ; hae productae necessario concurrent ad punctum O . Nam iuxta FL , cum (*ex hyp*) rectus sit angulus EFC , minor recto erit angulus LFC . Eandem ob causam minor recto erit quoque angulus FLS ; igitur FL incidens in rectas FC , LS , facit angulos internos LFC , FLS minores duobus rectis, ideoque rectae FC , LS necessario (154) sibi occurrent ad punctum O .

P R O P O S I T I O XXV.

TABUL.
III.

FIG. 9.

157. **C**entrum invenire cujusvis dati circuli AEH .

Sumptis in circumferentia tribus punctis quibuscumque A , E , H , agantur chordae EA , EH , ad quas
bi-

bisectis (110) in F & L , excitentur (87) perpendiculares FO , LO , mutuo convenientes (156) ad punctum O : dico, hoc esse quaesitum centrum. Agantur enim OA , OE , OH . Quia latera AF , FO trianguli AOF aequantur (*ex const.*) lateribus EF , FO trianguli EOF , & rectus angulus AFO aequalis est recto alteri EFO , etiam OA aequabitur (106) ipsi OE . Eadem ratione etiam OH aequabitur rectae OE ; ergo tres rectae OA , OE , OH mutuo sunt aequales, & propterea punctum O erit (80) quaesitum centrum propositi circuli AEH . Q. E. D.

COROLLARIUM I.

158. Hinc sumptis in circulari arcu tribus punctis, centrum (157) inveniri, datisque circumus perfici potest.

COROLLARIUM II.

159. Per tria itaque data puncta quaelibet A , E , H non posita in directum, circulus describetur. Jungantur enim haec puncta duabus rectis EA , EH , ad quas bisectis in F , & L , erigantur perpendiculares FO , LO , mutuo convenientes ad punctum O . Hoc posito, si jungantur OA , OE , OH , hae invicem (157) aequabuntur, & ideo circulus centro O , & radio OA descriptus, transibit quoque per E , & H .

COROLLARIUM III.

160. Quia circulum describere per tria data puncta A , E , H perinde est ac circumscribere circulum triangulo AEH ; patet modus circulum dato triangulo circumscribendi.

PRO-

P R O P O S I T I O XXVI.

TABUL. 161. **O**mnēs trianguli RAC tres anguli simul sumpti aequantur duobus rectis.

III.
FIG. 10.

Triangulo RAC circumscribatur (160) circulus RAC. Quia dimidius arcus CR (135) metitur angulum A, dimidius autem arcus RA mensura est anguli C, nec non dimidius arcus AC metitur angulum R; liquet dimidium totius circumferentiae RAC, nempe arcum graduum 180, metiri tres simul angulos A, C, R. Sed arcus graduum 180 duos (92) quoque rectos metitur; ergo duobus rectis aequantur tres simul anguli A, C, R. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

162. Hinc tres anguli simul sumpti unius trianguli aequantur tribus angulis simul sumptis trianguli alterius.

C O R O L L A R I U M II.

163. Si ergo duo anguli unius trianguli duobus trianguli alterius sint aequales; etiam tertius unius tertio alterius aequalis erit.

C O R O L L A R I U M III.

164. Et si unius trianguli duo anguli innotescant; etiam tertius notus erit.

C O R O L L A R I U M IV.

165. Pariter si in triangulo unus angulus rectus sit, vel obtusus; reliqui duo acuti erunt.

C O R O L L A R I U M V.

166. Et si in triangulo unus angulus rectus sit; duo reliqui simul aequantur recto. Co-

COROLLARIUM VI.

167. Pronum quoque ex dictis est inscribere TABUL.
III.
circulo triangulum ARC, æquiangulum dato alteri FIG. 11.
ESO. Ducta (125) enim tangente FI, fiat angulus
IRC æqualis (88) angulo E, & angulus FRA æqua-
lis alteri O, & jungatur AC: dico triangulum ARC
æquiangulum esse dato ESO. Quippe angulus A æ-
quatur (140) angulo IRC; sed etiam angulus E ei-
dem IRC est (*ex const.*) æqualis; ergo angulus A
æquatur etiam angulo E. Pari modo ostendam an-
gulum quoque C esse angulo O æqualem; ergo et-
iam tertius ARC æquabitur (163) tertio S. 12.

SCHOLIUM I.

168. Ex hujus propositionis corollario tertio TABUL.
III.
juravit Keplerus dimensionem Telluris. Sint B, & FIG. 13.
C duorum montium vertices satis distiti inter se,
sitque LHarcus Telluris interceptus inter utriusque
montis radices, quem diligenter metiri oportet.
Deinde notentur anguli CBA, BCA, quos efficit pen-
dulum per rectas BA, CA ad centrum telluris con-
stiter vergens, & linea visualis BC. Summa ho-
rum angulorum auferatur ex gradibus 180, ut notus fiat
(164) angulus BAC, prodeatque arcus interceptus (89)
LH in gradibus & minutis; cumque ejus dimensio
per notas quoque mensuras fuerit (*ex hyp.*) depre-
hensa, ad easdem quoque licebit totius terrestris
ambitus dimensionem revocare. Ut autem hæc
facilius a Tyronibus percipiuntur, exemplum a Ke-
plerio ipso allatum referre libet. Est B vertex mon-
tis, C vero arcis, distent autem hæc loca milliari-
bus quinque Germanicis communibus. Inventus sit
autem angulus CBA grad. 89 min. 46, alter vero
BCA grad. 89 min. 55. Igitur min. 19 erit (164)

an-

angulus BAC, seu interceptus arcus LH. Si ergo arcus terrestris LH minorum 19 est 5 milliarius germanicorum, urique totus telluris ambitus, qui 21600 minutis constat, 5684 miliaria germanica continebit.

S C H O L I O N II.

169. Eadem methodo etiam Ricciolius usus est in turri campanaria Mutinensi, & in vertice montis Paterni, qui Bononia non longe abest, intuitque telluris gradum continere Bononienses passus 64363 ac totum, proinde telluris ambitum constare passibus 23170680, hoc est miliaris Bononiensibus 23170, ac praeterea passus 680. Sed multo accuratius mensuram terrae quaesiverunt Astronomi recentiores, ex quibus constat a polo ad aequatorem gradus minui, & vicissim. Ad usum tamen praesentes, ubi tellus pro sphaerica haberi potest, retinebimus cum Cassino mensuram, quam dicit Piccardus, atque adeo tribuimus singulis terrae gradibus Parisinos passus 68472, hoc est miliaria Parisiensia 68, ac praeterea passus 472. Unde totus telluris ambitus continebit passus 24649920, hoc est miliaria Parisiensia 24649, & praeterea passus 920.

P R O P O S I T I O XXVII.

TABUL. 170. **S**i in quovis triangulo ACF producaturs latus
III. unum AF in H; externus angulus CFH ae-
FIG. 14. quabitur duobus simul internis oppositis A, & C.

Quia CF insitit rectae AH, duo anguli CFH, CFA aequantur duobus (98) rectis: sed duobus rectis aequantur quoque tres (161) anguli A, C, CFA; ergo duo anguli CFH, CFA aequantur tribus angulis

gulis A, C, CFA, & utrinque ablato angulo CFA, reliquus CFH aequabitur duobus simul angulis A, & C. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

171. Ergo externus angulus CFH major erit interno quolibet A, vel C.

COROLLARIUM II.

172. Hinc si in triangulo EAH rectus sit angulus AEH, circulus super diametro AH descriptus, transibit per punctum E. Transeat enim, si fieri potest, per punctum F positum ultra E, & jungatur HF. Igitur rectus (144) erit in semicirculo angulus AFH, vel EFH: sed rectus quoque ponitur angulus AEH; ergo externus angulus AEH aequabitur interno EFH; quod (171) est absurdum. Pari modo ostendetur, circulum transire non posse per aliud punctum R positum citra E; ergo transibit per punctum E.

TAB.
III.
FIG. 15.

SCHOLIUM.

173. Ex hac propositione solent Astronomi parallaxim siderum definire. Sit enim AB quadrans circuli in telluris superficie maximae, cujus centrum T; A locus in superficie, cujus Zenit, est punctum Z; circulus denique ZER referat coelum stellarum. Esto Luna in L, quae observata a centro telluris T, conspicietur in puncto S, quod Lunae dicitur *locus verus*: at si e telluris superficie in A observator Lunam intueatur, illam conspiciet in puncto E, quod Lunae dicitur *locus visus*; & arcus SE, qui differentia est inter locum verum, & visum, Lunae dicitur *parallaxis*, haecque ab Astronomis sequenti methodo invenitur. Trianguli ALT externus angulus

TAB.
III.
FIG. 16.

D
lus

lus ZAL aequalis est duobus (170) internis ATL. ALT, ideoque si ex angulo ZAL observatione noto, auferatur angulus ATL computatione itidem notus, prodibit angulus ALT, vel huic aequalis (96) SLE. Jam vero cum puncta L, & T respectu immensae distantiae coeli coincidant, item erit arcus SE, sive ejus centrum concipiatur esse in L, sive in T, ideoque arcus SE mensura (89) erit anguli SLT; ergo cum supra inventus sit angulus SLE, notus quoque erit arcus SE, qui parallaxis est Lunae.

P R O P O S I T I O XXVIII.

- TAB. 174. *Si triangula AFC, SOH praeter singulos angulos A, & C aequales singulis S, & H, aequalia quoque habuerint latera AC, SH aequalibus angulis intercepta; etiam latera AF, SO, itemque CF, HO, & ipsa triangula aequabuntur.*
- FIG. 17. 18.

Sunto, si fieri potest, inaequalia latera AF, SO, atque ex minori AF sumpta AR aequalis SO, jungatur CR. Quia latera CA, AR trianguli ARC aequantur (*ex hyp*) lateribus HS, SO trianguli SOH, & angulus A aequatur (*ex hyp*) angulo S, etiam (106) angulus ARC aequabitur ipsi O. Sed quia in triangulis AFC, SOH duo anguli A, & C aequales sunt duobus S, & H, etiam tertius F tertio O est (163) aequalis; ergo angulus ARC (qui externus est trianguli RFC) aequabitur interno F, quod (171) est absurdum. Aequantur ergo latera AF, SO. Simili modo ostendamus, aequalia esse etiam latera CF, HO; cum (*ex hyp*) aequantur quoque reliqua latera, SH, & ideo (84) triangula AFC, SHO aequalia sunt. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

175. Si triangula AFC, SOH praeter angulos A, & C aequales singulis S, & H, aequalia quoque habeant latera FC, OH opposita aequalibus angulis A, & S; reliqua quoque aequalia habebunt. Nam ob duos angulos A, & C aequales duobus S, & H, reliquus etiam F aequalis erit reliquo O (163); ergo triangula AFC, SOH praeter angulos C, & F aequales singulis H, & O, aequalia quoque *[ex hyp]* habebunt latera CF, HO angulis aequalibus intercepta; unde etiam (174) reliqua latera, & ipsa triangula aequalia erunt.

COROLLARIUM II.

176. Parallelogrammum AEFC latera opposita TAB. I.
 aequalia habet, & secatur a diagonali AF in duas FIG. 12.
 aequales partes. Quippe ostensum fuit (133) singulos
 angulos EFA, EAF trianguli AEF aequales esse sin-
 gulis FAC, AFC trianguli ACF; ergo cum latus
 AF angulis aequalibus interceptum, utrique triangu-
 lo sit commune, liquet AE aequalem (174) fore CF,
 nec non EF aequari AC, & triangulum AEF aequa-
 le esse alteri ACF.

COROLLARIUM III.

177. Cum rectangulum sit quoque (150) paral-
 lelogrammum, sequitur rectangulum latera opposita
 aequalia habere, atque a diagonali secari in duas
 aequales partes.

COROLLARIUM IV.

178. Hinc si per quodlibet punctum F diago- TAB.
 nalis parallelogrammi SOAC trahantur rectae EV, III.
 RG parallelae ad rectas OA, AC; parallelogrammum FIG. 19.
 ORFE aequale erit alteri FVCG. Nam triangulum
 D₂ SOA

SOA aequale (176) est triangulo SCA, & triangulum SEF aequatur (176) triangulo SGF, nec non triangulum FRA adaequat (176) aliud FVA; ergo residuum ORFE (68) aequabitur residuo FVCG.

S C H O L I O N I.

TAB.
III.
FIG. 20. 179. Hinc Geodætae aream agri parallelogrammi in duas aequales partes facilius dividunt. Sit enim CABD ager parallelogrammus, AD ejus diagonalis, cujus punctum medium sit F: dico, quamlibet rectam, ut EG, tractam per punctum F, dividere agrum in duas aequales partes CAEG, GEBD. Nam ob parallelas AB, CD, alternus angulus EAF aequatur (132) alterno alteri FDG: sed angulus AFE aequatur (96) sibi ad verticem opposito GFD; igitur cum (ex 179) aequentur etiam AF, FD angulis æqualibus interceptæ, triangulum AFE aequabitur (174) GFD, unde addito hinc inde trapezio CAFG; trapezium CAEG aequabitur triangulo CAD, seu dimidio (176) parallelogrammo CABD, ac proinde etiam trapezio GEBD,

S C H O L I O N II.

TAB.
IX.
FIG. 3. 180. Idem pariter Geodætae determinant pilei inaccessam distantiam AE. Nam producta, ut libet, EA in S, ponitur observator ad punctum A, ubi stat situs erecto, & perpendiculari ad horizontem, adeo ut oculo manente in B, rectus sit angulus BAE. Deinde pileum tandem deprimit, donec radius visualis BE extremitatem illius radens, occurrat alteri extremo E inaccessæ distantiae AE. Idem denique observator eadem pilei inclinatione manente, vertit se versus S, notatoque puncto F, ubi scilicet radius visualis BF rectæ AS occurrat, metitur rectam AF, quæ erit

rit aequalis distantiae quæsitæ AE. Nam in triangulis BAE, BAF radii visuales BE, BF aequales (*ex consêr*) faciunt angulos cum BA: sed etiam recti, seu aequales sunt anguli BAE, BAF; ergo cum latus BA utrique triangulo sit commune, latus quoque AE æquabitur (174) ipsi AF, ideoque si recta AF per mensuram aliquam nota fiat, determinabitur quoque inaccessa distantia AE,

PROPOSITIO XXIX.

171. **I**n omni triangulo RAC si latus AC sit majus latere AR; etiam angulus R priori oppositus, major erit angulo C, qui opponitur posteriori. Et e converso, si angulus R major sit angulo C; etiam latus AC majus erit latere AR.

TAB.
III.
FIG. 10.

I. Triangulo RAC circumscribatur (160) circulus RCA. Quia latus AC est majus latere AR, etiam arcus AC major erit (109) arcu AR; unde etiam angulus R major (135) erit angulo C.

II. Cum angulus R sit major angulo C, etiam arcus AC major (135) erit arcu AR, ideoque etiam chorda AC major (105) erit chorda AR. Igitur latus quoque AC majus erit latere AR. Q. E. D.

PROPOSITIO XXX.

182. **S**i in triangulo RAC latus AC alteri AR sit æquale; etiam angulus R priori oppositus, æqualis erit angulo C, qui opponitur posteriori. Et vicissim si angulus R alteri C sit æqualis; etiam latus AC alteri AR erit æquale.

TAB.
III.
FIG. 21.

I. Triangulo RAC circumscribatur circulus RCA. Quia latus AC est (*ex hyp*) æquale AR, arcus quoque AC adæquabit alium (82) arcum AR,

D 3 ideo-

ideoque angulus R aequabitur (135) ipsi C .

II. Quia angulus R ipsi C est (*ex hyp*) aequalis utique arcus AC adaequabit (137) arcum AR ; ideoque etiam latus AC erit alteri AR (107) aequale. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB.
III.
FIG. 22. 183. Igitur si in triangulo isoscele ABC angulus A aequis cruribus contentus sit rectus; semirecti erunt reliqui B , & C . Cum enim rectus sit angulus A , rectis aequales (166) erunt duo simul reliqui B , & C ; sed ob aequalia latera AB , AC , aequales quoque (182) sunt anguli B , & C ; ergo erunt hi duo anguli semirecti.

C O R O L L A R I U M II.

184. Cum in quovis triangulo aequalibus lateribus aequales semper (182) anguli opponantur; liquet omnes angulos trianguli aequilateri esse aequales. Igitur quilibet angulus trianguli aequilateri est (161) pars tertia duorum rectorum, seu graduum 60.

C O R O L L A R I U M III.

TAB.
III.
FIG. 23. 185. Hinc habetur trisectio recti anguli ABC , si supra BC fiat triangulum aequilaterum BEC . Nam cum rectus angulus ABC sit graduum 90, alter vero EBC sit (184) graduum 60; patet, reliquum ABE fore graduum 30, seu tertiam partem recti anguli ABC . Caeterum trisectio alterius anguli praeter rectum, haecenus a Geometris frustra quaesita est per circinum, atque regulam.

C O R O L L A R I U M IV.

186. Quoniam in quovis triangulo aequalibus angulis semper aequalia latera (182) opponuntur; liquet, latera omnia trianguli aequianguli aequalia esse. Igitur triangulum aequiangulum, erit etiam aequilaterum.

Co-

COROLLARIUM V.

187. Hinc latus AF hexagoni regularis AFVSCQ TAB.
circulo inscripti, aequale est radio AO. Cum enim III.
arcus AF sit circumferentiae pars (*ex hyp*) le- FIG. 24
xti, seu graduum 60, utique graduum 60 erit quo-
que (89) angulus FOA. Hic autem simul cum reli-
quis OFA, OAF est (161) graduum 180; ergo duo
simul anguli OFA, OAF erunt graduum 120. Sed
cum OF sit ipsi OA aequalis, angulus OFA aequari
debet (181) alteri OAF; ergo uterque erit gradu-
um 60, ideoque aequiangulum, ac proinde (186) ae-
quilaterum erit triangulum FOA. Igitur hexagoni
latus AF aequabitur radio OA.

SCHOLIUM.

188. Hinc eruitur ratio omnium expeditissima TAB.
Turrium, aliorumque Aedificiorum altitudines men- III.
surandi. Esto investiganda altitudo turris BA. Ba- FIG. 22.
culus DE tantae longitudinis capiatur, ut perpen-
diculariter terrae infixus, aequet oculi altitudinem.
Deinde in recta horizontali AL eum locum eligat
observator, ut dum humi prostratus est, habetque
ad pedum calces baculum DE perpendiculariter ter-
rae infixum, puncta B, & E sint cum oculo C in
eadem recta linea CEB. Mensuretur denique recta
AC, qua nempe oculus a turre distat; dico, altitu-
dinem AB turris esse ipsi AC aequalem. Nam in
triangulo EDC ob aequales (*ex hyp*) rectas DE,
DC, & rectum angulum EDC, utique semirectus
(183) erit angulus DCE. Verum angulus DCE idem
est (19) cum angulo ACB; ergo in triangulo BAC
semirectus erit angulus ACB. Est autem rectus an-
gulus BAC; ergo (166) semirectus quoque erit reli-
quus ABC. Angulus itaque ACB aequabitur ABC,

D 4

atque

atque adeo recta AC, qua oculus nempe a turre distat, aequalis (182) erit rectae AB, quae illius altitudinem repraesentat.

P R O P O S I T I O XXXI.

TAB. III. FIG. 21. 189. Si ab angulo verticali A trianguli isoscelis RAC ducatur ad basim RC perpendicularis AH; haec bisariam secabit basim in H.

Cum latus AR alteri AC sit (*ex hyp*) aequale, etiam angulus ARH aequabitur (182) angulo ACH. Igitur in triangulis RAH, CAH, anguli ARH, AHR aequales (*ex hyp*) sunt angulis ACH, AHC; unde cum latera quoque AR, AC aequalibus angulis opposita, sint aequalia; etiam latus RH alteri CH erit (175) aequale. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M.

TAB. II. FIG. 9. 190. Hinc si in circulo FAE demittatur ex centro C ad chordam AE perpendicularis CG; haec bisariam secabit eandem chordam in G. Ductis quippe radiis AC, EC, fiet triangulum isoscele ACE, cuius vertex est centrum C, basis vero AE; ergo perpendicularis CG bisecabit (189) chordam AE.

CA.

CAPUT IV.

*De planometria, seu figurarum
planarum dimensione.*

PROPOSITIO XXXII.

191. **S**uper datam rectam CH construere quadratum TAB.
CALH. III.

FIG. 25.

Erecta ex C perpendiculari CA, quae datae CH sit aequalis, ad rectas CH, CA ducantur parallelae AI, HI convenientes in I: dico, quadrilaterum CAIH esse quadratum. Cum enim CA, HI, itemque AI, CH sint inter se (*ex constr*) parallelae, parallelogrammum (48) erit CAIH, ideoque (176) AI aequalis erit CH: sed ipsi CH aequatur (*ex constr*) quoque CA, vel (176) HI; ergo parallelogrammum CAIH aequilaterum etiam erit. Porro ob parallelas AC, IH, anguli C, & H duobus (132) rectis aequantur; ergo cum rectus sit angulus C, rectus quoque erit angulus alter H, restique proinde erunt etiam anguli illis (133) oppositi I, & A. Itaque quadrilaterum CAIH aequilaterum, & rectangulum erit, & proinde (46) quadratum. Q. E. F.

COROLLARIUM.

192. Hinc novimus dato circulo circumscribere TAB. I.
quadratum RCLH. Ductis quippe diametris AO, FS FIG. 16.
perpendiculariter se secantibus in circuli centro F, supra radios EF, FS construantur (191) quadrata quatuor FC, FL, FR, FH. Quia duobus (*ex constr*) rectis aequantur anguli CAF, LAF, utique in directum (103) jacebunt CA, AL, hoc est recta erit linea

linea CAL. Eodem modo constabit lineas LSH, HOR, REC rectas esse; ergo quadrilatera est figura RCLH, quæ propter rectos (*ex constr*) angulos C, L, H, R, rectangula quoque erit. Jam vero CR, LH diametro AO sunt (*ex constr*) æquales, sicuti etiam CL, RH æquantur diametro ES, ergo cum diametri AO, ES sint æquales, æquabuntur quoque CR, RH, HL, LC, ideoque (46) quadratum erit RCLH, cujus latera cum perpendiculariter (*ex constr*) insistant radiis EF, AF, SF, OF, utique tangent (124) circulum in punctis E, A, S, O, & proinde quadratum erit circulo circumscriptum.

P R O P O S I T I O XXXIII.

TAB.
III.

193. **A** Rea rectanguli CAIH æqualis est facto ex ejusdem basi CH in altitudinem CA ducta.

FIG. 26.

27.

FIG. 26.

I. Esto altitudo CA commensurabilis basi CH, & pes unus sit mensura utriusque. Contineat altitudo CA tres pedes CS, SF, FA, basis vero duos CR, RH. Jam vero si ex R agatur ad CA parallela RV, atque ex S, & F ducantur ad CH parallelæ SO, FL, torum rectangulum CAIH in pedes (191) quadratos divisum erit. Horum autem pedum quadratorum series AL, FO, SH sunt tres, quot nempe sunt in altitudine CA pedes, & in quavis serie sunt pedes quadrati duo, quot nempe sunt pedes in basi CH; ergo in rectangulo CAIH sex pedes quadrati erunt, quot nempe emergunt ex ductu binarii in ternarium, hoc est ex basi CH in altitudinem CA ducta. Igitur area rectanguli CAIH æqualis est facto ex-basi CH in altitudinem CA ducta.

FIG. 27.

II. Esto altitudo CA incommensurabilis basi CH; dico, aream rectanguli CAIH esse æqualem facto ex basi CH in altitudinem CA ducta. Sit enim,
fi

si fieri potest, par factio ex basi CH ducta in aliam CO rectam, quae minor sit CA. Hoc posito, per (111) continuam bisectionem basis CH deveniatur ad illius aliquam partem CR ipsa AO minorem, quae ablata quocies potest ab altitudine CA, relinquet AL minorem CR, compleaturque rectangulum CLVH, cujus altitudo CL commensurabilis erit basi CH; habebit enim cum ista communem mensuram CR. Jam vero cum AL minor (*ex constr*) sit CR, haec autem (*ex constr*) minor AO, erit AL multo minor AO, unde inter A, & O jacebit punctum L, & recta CL major erit CO; ergo factum ex basi CH in altitudinem CL majus erit factio ex eadem basi CH in altitudinem CO. Sed area rectanguli CLVH aequatur (*num. 1.*) factio ex basi CH in altitudinem CL, & area rectanguli CAIH aequalis est (*ex hyp*) factio ex basi CH altitudinem CO; ergo area CLVH major erit area CAIH, quod est (72) absurdum. Non ergo area CAIH aequatur factio ex basi CH ducta in rectam CO, quae minor sit CA. Simili modo ostendam, eandem aream non esse aequalem factio ex basi CH ducta in aliam rectam, quae major sit CA; ergo aequabitur factio ex basi CH in altitudinem CA ducta. Q.E.D.

COROLLARIUM I.

194. Cum quadratum CAIH sit etiam rectan- TAB.
gulum, ejus quoque area par factio erit ex basi CH III.
in altitudinem CA, seu ob (46) aequales CH, CA, FIG. 25.
aequabitur factio ex latere CH in se ipsum ducto.
Unde si latus CH sit trium pedum, vel 3, area qua-
drati CAIH erit novem pedum, quadratorum,
vel 9.

S C H O L I O N.

195. Sicuti factum ex aliquo numero in se ipsum ducto, vocatur ejus *quadratum*, ita numerus ille qui ducitur in se ipsum, vocatur *radix quadrata* numeri qui producitur. Sic quia 3 in se ipsum ductus producit 9, erit 9 quadratum numeri 3, & e converso 3 erit radix quadrata numeri 9. Ex data ergo radice, ejus quadratum semper invenietur, at non vicissim ex dato numero, semper detegitur ejus radix; quandoquidem non omnis numeri dati radix quadrata extrahi potest. Ita radix 1 est 1, & radix 4 est 2; at radix 2 non potest detegi accurate, cum nullus sit numerus sive integer, sive fractus, qui in se ipsum ductus efficiat 2.

P R O P O S I T I O XXXIV.

TAB. 196. *A*rea cujusvis trianguli FAH aequalis est facto ex dimidia basi FH in altitudinem AO
 IV. ducta.
 FIG. 1. 2.

Compleantur rectangula OASF, OAEH. Triangulum OAH dimidium est (177) rectanguli OAEH, sicuti & triangulum OAF dimidium est rectanguli OASF; ergo triangulum FAH dimidium est rectanguli FSEH. Sed hujus area aequalis (193) est facto ex basi FH in altitudinem SF, vel AO; ergo etiam area trianguli FAH aequabitur facto ex dimidia basi FH in altitudinem AO ducta. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 197. Hinc triangula ABD, AED super eadem
 IV. basi AD, vel aequali constituta, & habentia aequalis
 FIG. 3. altitudines BG, EF, sunt aequalia. Nam factum
 ex

ex dimidia basi AD in altitudinem BG aequari debet factò ex dimidia eadem basi AD in altitudinem EF, ideoque etiam triangulum ABD alteri AED erit (196) aequale.

COROLLARIUM II.

198. Igitur triangula ABD, AED super eadem basi AD, vel aequali, & inter easdem parallelas BE, AD constituta, aequari debent. Nam ob parallelas BE, AD, aequale (122) quoque esse debent triangulorum altitudines BG, EF, & proinde etiam triangula (197) aequabuntur.

COROLLARIUM III.

199. Et contra, triangula aequalia, ABD, AED super eadem basi AD, vel aequali constituta, sunt quoque inter easdem parallelas BE, AD. Cum enim triangulum ABD alteri AED sit (*ex hyp*) aequale, factum ex dimidia basi AD in altitudinem BG aequari debet (196) factò ex dimidia eadem basi AD in altitudinem EF. Ergo altitudo BG alteri EF erit aequalis, rectaeque proinde BE, AD erunt (123) mutuo parallelae.

TAB.
IV.
FIG. 3.

SCHOLIUM.

200. Hinc Geometrae agri triangularis aream bifariam partiiri norunt. Basis BC triangularis agri cujuslibet BAC bisecetur (110) in puncto D: dico, illum bifariam quoque dividi a recta AD jungente puncta A, & D. Trianguli enim BAD DAC, quae bases habent aequales BD, DC, & altitudinem communem AG, aequalia (197) mutuo esse debent.

TAB.
IV.
FIG. 4

PRO-

P R O P O S I T I O XXXV.

TAB. 201. *A*rea cujusvis parallelogrammi FARH æ-
IV. qualis est factò ex basi FH in altitudinem
FIG. 5. AO ducta.

Ducatur diagonalis AH. Area trianguli FAH dimidia (176) est areæ parallelogrammi FARH: sed area trianguli FAH æqualis (196) est factò ex dimidia basi FH in altitudinem AO; ergo area parallelogrammi FARH æquabitur factò ex tota basi FH in altitudinem AO ducta, Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 202. Igitur parallelogramma ABCD, DCFG su-
IV. per æquales bases AD, DC constituta, & habentia æquales altitudines BE, CH, æqualia mutuo
FIG. 6. erunt. Est enim factum ex AD in BE par factò (ex hyp) ex DG in CH, ideoque parallelogrammum ABCD alteri DCFG erit (201) æquale.

C O R O L L A R I U M II.

203. Similiter parallelogramma ABCD, DCFG super æquales bases AD, DG, & inter easdem parallelas BF, AC constituta, æquari debent. Nam ob parallelas BF, AG, parallelogramma æquales (122) habere debent altitudines BE, CH; quare cum æquales etiam habeant bases, eadem parallelogramma æqualia (202) erunt.

C O R O L L A R I U M III.

TAB. 204. Demum si basis FH trianguli FAH dupla
IV. sit baseos FS parallelogrammi æque alti FALS; trian-
FIG. 7. gulum parallelogrammo æquale erit. Hujus enim area æqualis est factò ex basi FS in (201) altitudinem AO; area autem trianguli æqualis est factò ex dimi-

dimidia basi FH, seu ex FS in (196) altitudinem eandem AO. Ergo triangulum parallelogrammo erit aequale.

PROPOSITIO XXXVI.

205. *Area quadrilateri AESC habentis opposita latera ES, AC mutuo parallela, aequalis est facto ex dimidia horum laterum summa in rectam EB, a puncto E ad unum latus AC perpendiculariter ductam.*

TAB.
IV.
FIG. 8.

Demittatur ex C ad ES perpendicularis CO, quae (130) perpendicularis quoque erit ad AC, ideoque aequalis (122) ipsi EB, & ducatur EC. Area trianguli AEC aequalis (196) est facto ex dimidia basi AC in altitudinem EB. Similiter area trianguli ECS aequatur (196) facto ex dimidia basi ES in altitudinem CO, vel EB; ergo area quadrilateri AESC aequabitur facto ex dimidia laterum parallelorum AS, ES summa in altitudinem EB ducta. Q. E. D.

SCHOLION. I.

206. Hinc Geometrae norunt superficiem irregularem multangulam, sive perviam, sive imperviam mensurare. Fito imprimis mensuranda superficies pervia BCEQHKM. Intra illam ducatur linea, quae potest longissima BQ, ad quam si ex omnibus angulis demittantur perpendiculares CD, EF, HG, KI, ML, superficies data dividetur in triangula rectangula, & in quadrangula, quorum duo sunt latera parallela. Deinde singula (196, 205) mensurentur, & summa omnibus collecta quaesitam aream exhibebit.

Si vero impervia sit superficies mensuranda ABCDE, eidem circumscribatur rectangulum MIKL,

TAB.
IV.
FIG. 9.

TAB.
IV.

cujus FIG. 10.

cujus excessus supra aream, quae mensuranda est, dividatur vel in triangula, vel in quadrangula, quae bina habeant latera parallela. Deinde (193). mensuratur rectangulum, ejusque (196, 205) excessus in triangula, & quadrangula resolutus. Pedes quadrati in excessu reperti, auferantur a pedibus quadratis, qui in rectangulo continentur, & residui imperviae superficiei aream indicabunt.

S C H O L I O N II.

207. Ex haecenus demonstratis patet methodus agrorum quorumcunque areas detegendi, quas nonnulli dum adductis exemplis illustrare nituntur, ob ingentem copiam numerorum obscurant potius, & intricant. Quamvis enim numeri in ipso mentionis opere sint maxime necessarii, in docendo tamen claritatis gratia juvat ab iis saepius abstinere.

P R O P O S I T I O XXXVII.

TAB. 208. *Area cujusvis polygoni circulo circumscripti*
 IV. *AFVSC, aequalis est facto ex omnium late-*
 FIG. 11. *rum semisumma in radium inscripti circuli.*

Ductis ex centro O ad singulos polygoni angulos rectis OF, OV, OS, OC, OA. agantur ad puncta contactuum radii OL, OK, OT, OZ, OR, qui utpotè normales (126) ad polygoni latera, altitudines referent triangulorum AOF, FOV, VOS, SOC, COA. Igitur area trianguli AOF aequabitur (196) facto ex dimidio latere AF in radium OL. Similiter area trianguli FOV aequabitur facto ex dimidio latere FV in radium OK, vel OL, atque ita semper. Ergo summa omnium triangulorum AOF, FOV, VOS, SOC, COA, seu polygonum AFVSC aream

am habebit aequalem facto ex omnium laterum summam in radiam OL circuli inscripti. Q. E. D.

L E M M A.

209. **C**irculum inscribere dato regulari polygono *TA8.*
AFVSQ. *IV.*
FIG. 12.

Duo proximi anguli A, & Q bisecentur rectis AO, QO convenientibus in O, demissaque ad AQ perpendiculari OR, hac veluti radio describatur circulus, qui inscriptus erit dato polygono AFVSQ. Nam latera QA, AO trianguli AOQ aequantur lateribus FA, AO trianguli FOA, & angulus QAO est (*ex constr*) aequalis alteri FAO; ergo etiam angulus (106) AQO aequabitur AFO. Sunt vero etiam [*ex hyp*] aequales toti AQS, AFV; igitur cum AQO dimidius sit AQS, etiam AFO dimidius erit reliqui AFV, quem proinde bisecat recta OF. Simili ratione constabit, rectas OV, OS bisecare angulos FVS, VSQ. Ducantur insuper ex centro O ad latera perpendiculares OL, OK, OT, OZ. Quia triangula ORA, OLA praeter angulos R, RAO aequales [*ex constr*] angulis L, LAO, habent quoque commune latus OA oppositum aequalibus angulis R, & L; ergo habebunt etiam (175) aequales OR, OL. Pari modo aequales esse ostendentur OL, OK, OT, OZ; ergo circulus centro O per R descriptus, transibit quoque per L, K, T, Z. Cum vero facti sint recti anguli ad puncta R, L, K, T, Z, utique idem circulus tanget (124) polygoni omnia latera, ideoque eidem erit inscriptus. Q. E. F.

C O R O L L A R I U M.

210. Hinc circulus radio OA descriptus, eidem erit polygono circumscriptus. Cum enim anguli OAF,
 E OFA

OFA semisses ostensu (209) sint angulorum aequalium QAF, AFV, utique etiam ipsi aequari debent, & propterea etiam aequales (181) erunt OA, OF, Pari modo ipsi OF ostendentur aequales OV, OS. OQ; igitur circulus radio OA descriptus, transibit per omnes polygoni angulos, & proinde erit polygono circumscriptus.

P R O P O S I T I O XXXVIII.

- TAB. 211. *S*i cujusvis regularis polygoni AFVSQ duo proximi anguli A, & Q bisecentur rectis AO, IV. *Q*O convenientibus in O, atque ex O ad latus unum FIG. 12. AQ demittatur perpendicularis OR; polygoni ejusdem area aequabitur facto ex laterum semisumma in eandem perpendicularem OK.

Centro O, & intervallo OR describatur circulus RLKTZ, qui (209) inscriptus polygono erit, ideoque polygonum erit eidem circulo circumscriptum. Sed area polygoni circulo circumscripti aequalis est (208) facto ex omnium laterum semisumma in ejusdem circuli radium; ergo etiam area polygoni AFVSQ aequalis est facto ex omnium laterum semisumma in perpendicularem OR, quae radius est inscripti circuli RLKTZ. Q. E. D.

P R O P O S I T I O XXXIX.

- TAB. 212. *A*rea circuli aequalis est facto ex dimidia circumferentia in radium ducta. IV. FIG. 13. Concipiatur circulo circumscriptum regulare polygonum AFLQT, quod quidem inscripto circulo majus erit; si tamen angulis resectis, fiat novum polygonum CEHIOPRSVX, cujus duplo plura sint latera,

tera, hoc sane minus excedet inscriptum circulum, quam praecedens. Ergo quo magis numerus laterum polygoni augetur, eo minus vicissim area polygoni circulem excedet; unde si numerus laterum polygoni evadat infinitus, seu major quovis numero dato, minor vicissim quovis assignabili, atque idcirco contemnendus evadet polygoni areae supra circulem excessus; ergo polygoni hujus area pro circulari, & summa ejusdem laterum pro circumferentia inscripti circuli sumi potest. Sed polygoni ejusdem area aequalis est (210) facto ex ejus laterum sensum in radium inscripti circuli; ergo etiam area circuli eidem facto erit aequalis, unde cum laterum semisumma pro dimidia circumferentia circuli sumi possit, liquet, aream circuli aequalem esse facto ex dimidia circumferentia in radium ducta. Q. E. D.

S C H O L I O N I.

213. Si ergo fiat rectangulum habens pro altitudine radium circuli, & pro basi rectam aequalem circumferentiae; rectanguli ejusdem area aequabitur circulari; ideoque area circuli nota esset, seu haberetur circuli *quadratura*, si data in numeris diametro, ejus quoque circumferentia posset in accuratis numeris exhiberi. Verum enim vero ut ut ars invenendi hac nostra aetate egregie promota fuerit, nihilominus circumferentiae longitudinem in accuratis numeris haecenus nemo dedit; unde concludi debet, quadraturam circuli nondum inventam esse.

S C H O L I O N II.

214. Circuli autem circumferentia invenitur, vel mechanice, conferendo scilicet cum diametro longitudinem sili, circumferentiae exacte undique circumplecti; vel geometricae, calculando ambitum alicujus polygoni regularis circulo inscripti, vel cir-

E 2

cum-

cumscripti, quod magno numero laterum terminetur. Hunc in modum *Archimedes* prope verum invenit circumferentiae longitudinem, ostenditque nimirum, si diameter circuli dividatur in septem æquales partes, harum viginti duas in ejus circumferentia proxime contineri. Quamvis autem Geometrae recentiores variis postea methodis insistentes, magis quam *Archimedes* accesserint ad longitudinem veram circumferentiae, omnes tamen conveniunt inter se, quod si diameter circuli dividatur in 100 æquales partes, ejus circumferentia in praxi assumi potest velut aequalis partibus 314.

S C H O L I O N III

115. Inventa hoc modo longitudine prope vera circumferentiae, etiam circuli quadratura proximè invenietur, cum haec aequetur (111) facta ex dimidia circumferentia in radium ducta. Haec autem circuli area sic inventa, plusquam sufficiens est applicationi Geometriae, etiam dum exactitudine maxima opus est; adeo ut Geometrae peritiores veram circuli quadraturam inter ea referant, quorum pretium sit sola pulchritudo, & raritas, ideoque operam suam impendant rerum magis utilium inventioni. Atque ideo magis, quod admodum certum habeant, quod si vera logitudo circumferentiae exprimi posset numeris accuratis, ii adeo forent magni, ut nullo modo possent in calculis adhiberi, atque ita in praxi semper recurrendum esset ad eos, quos nunc adhibemus, ignorata vera circuli quadratura. Verum qui rerum mathematicarum non nisi superficiariam notionem habent, plerumque magna cum confidentia celebratissimi hujus problematis solutionem aggrediuntur; nec desunt etiam qui sibi persuadeant, se eam jam invenisse,

PARS

PARS SECUNDA

DE RECTARUM, ET FIGURARUM
PLANARUM MUTUA PROPORTIONE

CAPVT I.

De principiis proportionum.

DEFINITIO I.

216.

Quantitates homogeneae, siue ejusdem generis illae sunt, quae eundem habent numerum dimensionum. Ita sunt homogeneae duae lineae; quippe ambae unica tantum sunt praeditae dimensione. Idem de duabus superficiebus, & de duobus solidis est dicendum.

DEFINITIO II.

217. *Quantitates heterogeneae, siue diversi generis sunt, quae non eundem habent numerum dimensionum. Ita linea heterogenea est tam superficiei, quam solido; quippe una tantum lineae dimensio est, duplex vero superficiei, & triplex solidi.*

E 3

De-

D E F I N I T I O III.

218. Si duae homogeneae quantitates quoad quantitatem invicem comparentur; relatio, aut respectus, quem una ad aliam habet, *ratio* appellatur. Ratio autem dicitur *geometrica*, si in ea comparatione spectemus quoties una quantitas aliam contineat, vel in eadem contineatur; *arithmetica* vero, si solum consideremus quantum una alteram superet, vel ab altera superetur. Quare dum inter se comparantur duo numeri 12 & 4, si consideretur quoties numerus 12 contineat numerum 4, prodibit ratio geometrica; at si consideretur quot unitatibus numerus 12 major sit numero 4, tunc arithmetica erit ratio. Nomine autem *rationis*, nisi quid addatur, geometrica semper venit.

D E F I N I T I O IV.

219. In omni ratione quantitas quae ad aliam refertur, dicitur *antecedens*; ea vero ad quam refertur, *consequens* appellatur. Antecedens autem, & consequens rationis *termini* dici solent.

D E F I N I T I O V.

220. *Ratio aequalitatis* illa est, cujus antecedens consequenti suo aequatur, veluti est ratio 3 ad 3. Si vero antecedens consequenti suo sit inaequale, tunc dicitur *ratio inaequalitatis*, veluti est ratio 6 ad 8, aut 3 ad 6.

D E F I N I T I O VI.

221. Ratio *majoris inaequalitatis* est illa, cujus antecedens consequente suo est majus, veluti est ratio 6 ad 3; ratio autem *minoris inaequalitatis* est, cujus antecedens consequente suo est minus, veluti est ratio 3 ad 6.

D E.

DEFINITIO VII.

222. Duae rationes dicuntur *similes*, aut *aequales*, five *eadem*, quando antecedens unius aequae, five eodem modo (hoc est nec magis, nec minus) continet suum consequens, aut continetur in illo, quo alterum antecedens contineat suum consequens, aut contineatur in illo. Ita ratio 6 ad 3 eadem erit cum ratione 4 ad 2; quippe antecedens primum 6 eodem modo continet consequens suum 3, quo antecedens alterum 4 contineat consequens suum 2. Unde ut duae rationes aequales sint, aut eadem, non operae pretium est, ut iisdem antecedentibus, & consequentibus exprimantur, sed opus est tantum, ut antecedentia aequae, five eodem modo consequentia sua contineant, vel in iisdem contineantur.

COROLLARIUM I.

223. Liquet ergo aequales quantitates A & H TAB. IV.
habere eandem rationem ad tertiam C. Antecedentia enim aequalia A, & H aequae, five eodem modo continent commune consequens C. FIG. 14.

COROLLARIUM II.

224. Vicissim tertia C eandem habebit rationem TAB. IV.
ad aequales quantitates A & H. Commune quippe antecedens C aequae, five eodem modo continetur in FIG. 14.
aequalibus consequentibus A, & H.

COROLLARIUM III.

225. Pariter si quantitates A, & H eandem habuerint rationem ad tertiam C; aequales invicem erunt. Cum enim ratio A ad C eadem sit cum (ex TAB. IV.
typ) ratione H ad C, utique (222) antecedens A aequae, FIG. 14.
que,

E 4

que,

que, five eodem modo continebit consequens suum C, quo antecedens alterum H contineat consequens suum C; aequales itaque erunt quantitates A, & H.

C O R O L L A R I U M IV.

TAB.
IV.
FIG. 15.

226. Demum si duae rationes A ad C, & R ad F sint aequales tertiae rationi E ad H; etiam invicem sequabuntur. Nam quia ratio A ad C aequalis est (*ex hyp*) rationi E ad H, utique (221) eodem modo A continebit C, quo E continet H. Pariter cum ratio R ad F aequetur (*ex hyp*) rationi E ad H, eodem modo (222) R continebit F, quo E continet H; ergo etiam A eodem modo continebit C, quo R continet F, hoc est (222) ratio A ad C aequabitur rationi R ad F.

D E F I N I T I O VIII.

227. Si duae rationes majoris inaequalitatis mutuo comparentur; ea ratio dicitur *major*, cujus antecedens saepius continet suum consequens, quam alterum antecedens contineat suum. Ita ratio 8 ad 2 major est ratione 6 ad 3; nam 8 quater continet 2, cum 6 bis tantum contineat 3.

C O R O L L A R I U M I.

TAB.
IV.
FIG. 16.

228. Daturum ergo inaequalium quantitatum A, & H, major A majorem habebit rationem ad tertiam C, quam minor H habeat ad eandem C. Major quippe A saepius continebit tertiam C, quam ipsam contineat minor H.

C O R O L L A R I U M II.

229. Vicissim si ratio A ad C major sit ratione H ad C; erit A major H. Saepius (227) enim A quam H continebit tertium C, atque adeo A erit major H.

DE-

DEFINITIO IX.

230. Si duae rationes minoris inaequalitatis invicem comparentur; illa ratio dicitur *major*, cujus antecedens minus continetur in consequente suo, quam antecedens alterum in suo. Ita ratio 3 ad 6 major erit ratione 2 ad 8; nam 3 bis tantum continetur in 6, cum 2 in 8 quater contineatur.

COROLLARIUM I.

231. Hinc duarum inaequalium quantitatum A, & H, major A majorem habebit rationem ad tertiam C, quam minor H habeat ad eandem C. Nam A minus quam H continebitur in tertia C. TAB.
IV.
FIG. 17.

COROLLARIUM II.

232. Similiter si ratio A ad C major sit ratione H ad C; erit A major H. Minus enim A quam H continebitur (230) in tertia C, ideoque A major erit H. TAB.
V.
FIG. 17.

DEFINITIO X.

233. Quando duae rationes sunt inter se aequales, tunc quatuor illorum termini dicuntur *proportionales*. Ita quia ratio 6 ad 3 aequatur (222) rationi 4 ad 2; quatuor numeri 6, 3, 4, 2 erunt *proportionales*.

DEFINITIO XI.

234. Quando duae rationes aequales sunt hujusmodi, ut consequens primae rationis sit idem cum antecedente secundae; tunc tres termini illarum dicuntur *continuae proportionales*, & ille qui bis repetitur, vocatur *medius proportionalis*. Ita quia ratio 2 ad 4 aequatur (222) rationi 4 ad 8, & numerus 4, qui consequens est primae rationis, est antecedens
etiam

etiam secundae; erunt numeri 2, 4, 8 continuè proportionales, & 4 erit medius proportionalis.

D E F I N I T I O XII.

235. *Ratio composita* ex pluribus rationibus illa dicitur, quam habet factum ex earum antecedentibus ad factum ex consequentibus earundem. Ita ratio composita ex rationibus 3 ad 5, & 4 ad 6, erit illa quam habet factum ex antecedentibus 3 & 4 ad factum ex consequentibus 5 & 6, seu erit ratio 12 ad 30.

D E F I N I T I O XIII.

236. Si duae rationes componentes aequentur; ratio ex illis composita dicitur *duplicata* alterutrius componentium. Ita quia ex duabus rationibus aequalibus 6 ad 3, & 4 ad 2 componitur (235) ratio 24 ad 6; haec erit duplicata rationis 6 ad 3, vel etiam 4 ad 2.

D E F I N I T I O XIV.

237. Si vero tres rationes componentes aequentur, ratio composita inde orta, dicitur *triplicata* cujuslibet componentium. Ita cum ex tribus rationibus aequalibus 6 ad 3, 4 ad 2, & 10 ad 5 componatur (235) ratio 240 ad 30; haec erit triplicata rationis 6 ad 3, vel 4 ad 2, aut 10 ad 5.

D E F I N I T I O XV.

TAB.
IV.
FIG. 18.
19.

238. *Figurae similes* sunt, si singuli anguli unius singulis alterius angulis sint aequales, & latera *homologa*, seu angulis aequalibus oppositi, vel intercepta, fuerint proportionalia. Ita similia erunt triangula CAF, ORE, si singuli anguli F, A, C aequentur sin-

singulis E, R, O , & AC sit ad RO , ut CF ad OE , & CF ad OE , ut FA ad ER , & FA ad ER , ut AC ad RO . Eodem modo explicabitur similitudo aliarum omnium figurarum.

DEFINITIO XVI.

239. Figuræ L & V dicuntur habere latera $TAB.$
reciprocè proportionalia, si latus AS figuræ L fuerit $IV.$
ad latus SC figuræ V , ut hujus latus SO ad illius $FIG. 20.$
latus SH .

DEFINITIO XVII.

240. Rectangulum *sub rectis* AS, SC , vel sim- $TAB.$
pliciter rectangulum ASC est illud, quod contine- $IV.$
tur sub rectis AS, SC ad angulum rectum junctis. Si $FIG. 21.$
militer cum dicitur *rectangulum sub rectis* AC, CS ,
aut *rectangulum* ACS , intelligitur rectangulum, quod
continetur sub rectis $AC, \& CS$ ad rectum angulum
constitutis.

CAPUT II.

De nonnullis Parallelogrammorum, & Rectangulorum symptomatis, deque Regulis proportionum.

PROPOSITIO I.

241. **P**arallelogramma $CBIA, AIEF$ quæ eandem $TAB.$
habent altitudinem, sive inter easdem ex- $IV.$
stunt parallelas, eam inter se rationem habent, quam $FIG. 22.$
bases CA, AF . $23.$

I. Sunt commensurabiles bases CA, AF , atque $FIG. 22.$
 AS sit mensura utriusque, quæ exempli gratia con-

contineatur bis in AF , ter vero in CA . Ex puncto S agatur ad FE parallela SO . Cum CA sit tripla AS , parallelogrammum $CBIA$ tria parallelogramma continebit, quorum singula (202) aequantur $AIOS$, ideoque parallelogrammum $CBIA$ triplum erit alterius $AIOS$. Similiter ob AF duplam AS , parallelogrammum $AIEF$ duplum erit eundem $AIOS$; ergo (222) parallelogrammum $CBIA$ erit ad aliud $AIEF$, ut 3 ad 2. Sed etiam (*ex hyp*) basis CA est ad basim AF , ut 3 ad 2; ergo (226) parallelogrammum $CBIA$ erit ad aliud $AIEF$, ut basis CA ad basim AF .

TAB.
IV.
FIG. 23.

II. Sinto incommensurabiles bases CA , AF , ponaturque, si fieri potest, parallelogrammum $CBIA$ esse ad aliud $AIEF$, ut basis CA ad aliam rectam AV , minorem scilicet basi AF . Per continuam bisectionem basis CA deveniatur ad eiusdem aliquam partem CR recta VF minorem, quae proinde ablata quoties potest ab AF , relinquet seipsa minorem SF . Hoc posito, si ex S agatur ad FE parallela SO , prodibunt aequae alta parallelogramma $CBIA$, $AIOS$, quorum commensurabiles erunt bases CA , AS , utpote habentes communem mensuram CR . Quia SF minor (*ex const*) est CR , haec autem (*ex const*) minor VF ; erit SF multò minor VF , ideoque punctum S cadet inter V , & F , & recta AV minor erit AS . Itaque CA ad AV maiorem rationem (227) habet, quam eadem CA ad AS . Sed (*ex hyp*) est CA ad AV , ut parallelogrammum $CBIA$ ad aliud $AIEF$, & CA est (*num. 1.*) ad AS , ut parallelogrammum $CBIA$ ad aliud $AIOS$; ergo parallelogrammum $CBIA$ ad aliud $AIEF$ maiorem rationem habebit, quam idem parallelogrammum $CBIA$ ad aliud $AIOS$, & ideo (227) parallelogrammum $CBIA$ saepius continebit parallelogrammum $AIEF$, quam aliud $AIOS$, quod est absurdum. Simili modo ostendam, paral-

parallelogrammum CBIA non esse ad aliud AIEF, ut basis CA ad aliam rectam basi AF majorem; ergo parallelogrammum CBIA erit ad aequè altum AIEF, ut basis CA ad basim AF. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

242. Cum quaevis triangu^{la} CIH, HIF dimidia TAB.
(176) sint aequè altorum parallelogrammorum CAIH, IV.
HIEF; patet, etiam triangulum CIH esse ad aequè FIG.24.
altum triangulum HIF, ut basis CH ad basim HF.

COROLLARIUM II.

243. Quia etiam rectangu^{la} L, & V sunt (150) TAB.
parallelogramma, patet, rectangulum L esse ad aliud IV.
aequè altum V, ut basis CH ab basim HF. FIG.25.

PROPOSITIO II.

244. **P**arallelogramma, & triangu^{la} aequalia L, & TAB.
V, quae unum angulum AFH uni OFC habent IV.
aequalem; etiam latera circa aequales angulos habent FIG.26.
reciprocè proportionalia, hoc est etiam AF est ad FC, ut 27.
OF ad FH. Et si latera habeant, reciprocè proportiona-
lia, parallelogramma, & triangu^{la} aequalia erunt.

I. Ponantur in directum rectae AF, FC. Quo-
niam recta HF insistit rectae AC, utique anguli AFH,
HFC duobus rectis aequari (98) debent. Sed angulus
AFH (*ex hyp*) aequatur alteri OFC; ergo etiam
duobus rectis aequabuntur anguli OFC, HFC, atque
adeo etiam rectae OF, FH erunt (103) positae in di-
rectum. Producantur in parallelogrammis rectae SH,
PC donec convenient ad punctum E; at in triangulis
jungatur tantum HC. Quoniam parallelogrammum, &
triangulum L alteri V est (*ex hyp*) aequale, erit
(223) L ad R, ut V ad R. Sed (241, 242) L est
ad

ad R, ut AF ad FC, & V est ad R, ut OF ad FH; ergo etiam AF erit ad FC, ut OF ad FH.

II. Parallelogrammum, & triangulum L est ad aliud aequè altum R, ut (241, 242) AF ad FC, Similiter parallelogrammum, & triangulum V est ad idem aequè altum R, ut OF ad FH. Sed (*ex hyp*) AF est ad FC, ut OF ad FH; ergo etiam L erit ad R, ut V ad R, ideoque aequantur (225) parallelogramma, & triangula L, & V. Q. E. D.

P R O P O S I T I O III.

TAB. 245. **S**i quatuor rectae AS, SC, OS, SH fuerint
V. proportionales, hoc est, si AS sit ad SC, ut
FIG. 1. OS ad SH; rectangulum L sub extremis AS, SH aequa-
2. le est rectangulo V sub mediis SC, OS. Et si rectan-
gulum L sub extremis aequetur rectangulo V sub me-
diis; erunt illae quatuor rectae proportionales.

I. Parallelogramma, quae circa aequales angulos habent latera reciproce proportionalia, sunt (244) aequalia inter se: sed rectangula L, & V sunt (150) parallelogramma, quae circa rectos, seu aequales angulos ASH, OSC habent latera reciproce proportionalia, quippe (*ex hyp*) AS est ad SC, ut OS ad SH; ergo rectangula L, & V aequalia erunt.

II. Cum aequalia sint (*ex hyp*) rectangula, seu (150) parallelogramma L, & V, habeantque rectos, seu aequales (*ex hyp*) angulos ASH, OSC, utique etiam latera circa aequales angulos habebunt (244) reciproce proportionalia; igitur AS erit ad SC, ut SO ad SH. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

246. Hinc si quatuor numeri fuerint proportionales, factum extremorum aequabitur (245) facto ex
mc-

mediis. Ita cum sit 2 ad 4, ut 8 ad 16, factum extremorum 2, & 16, nempe 32 aequabitur facto ex mediis 4 & 8, nempe 32.

COROLLARIUM II.

247. Quare datis tribus numeris quibuscumque veluti 2, 4, 8, invenietur quartus proportionalis 16, si factum ex mediis 4, & 8 per primum 2 dividatur. Cum enim factum sub mediis aequetur facto primi in quartum (246) ducti, utique si factum sub mediis per primum numerum dividatur, in quotum quartus prodibit.

COROLLARIUM III.

248. Similiter si tres rectae A, S, H fuerint continue proportionales; rectangulum sub extremis A, & H aequabitur quadrato mediae S. Esto enim O aequalis mediae S. Cum A sit ad S, ut (ex hyp) eadem S ad H, etiam A erit ad S, ut O ad H; ideoque rectangulum sub extremis A, & H aequabitur rectangulo (245) sub aequalibus mediis S, & O, seu quadrato mediae S.

TAB.
V.

FIG. 3.

COROLLARIUM IV.

249. Et contra si rectangulum sub extremis A, & H aequale sit quadrato mediae S; tres rectae A, S, H erunt continue proportionales. Esto enim O aequalis mediae S. Cum rectangulum sub A, & H aequale sit (ex hyp) quadrato mediae S, idem rectangulum etiam aequale (ex const) erit rectangulo sub S, & O, ideoque (245) A erit ad S, ut O ad H. Atqui S, & O sunt aequales; ergo etiam A erit ad S, ut eadem S ad H.

250. Si ergo tres numeri fuerint continue proportionales; factum extremorum aequabitur quadrato medii. Ita cum 4 sit ad 8, ut 8 ad 16, factum extremorum 4 & 16, nempe 64 aequabitur quadrato mediae 8, nimirum 64.

S C H O L I O N I.

251. Ex corollario secundo hujus propositionis colligunt Geographi terrestri diametri magnitudinem. Cum enim circumferentia proxime contineat vigintiduas illarum partium, quarum septem accurate (124) in diametro continentur, erit circumferentia terrae ad ejus diametrum, ut 22 ad 7. Est autem (169) terrae circumferentia passuum Parisiensium 24649920; igitur si ex datis tribus numeris 22, 7, & 24649620 inveniatur quartus proportionalis, prodibit terrae diameter, quae erit passuum Parisiensium 7843156, dabitque milliaria Parisiensia 7843, ac praeterea passus 156.

S C H O L I O N II.

252. Ex hac quoque propositione octo *Regulae* derivantur, quibus tota ferme innixa est Geometrarum Dialectica.

R E G U L A I.

TAB. V. 253. **S**i prima AS sit ad secundam SC, ut tertia OS
FIG. 2. ad quartam SH; etiam invertendo secunda
SC erit ad primam AS, ut quarta SH ad tertiam
OS.

Quia

Quia AS est ad SC, ut OS ad SH, rectangulum L sub extremis AS, SH aequabitur (245) rectangulo V sub mediis SC, OS. Itaque (224) rectangulum R erit ad L, ut idem R ad V: sed R est ad L, ut (241) SC ad AS, & R est ad V, ut (241) SH ad OS; ergo etiam SC erit ad AS, ut SH ad OS. Q. E. D.

R E G U L A II.

254. **S**i prima AS sit ad secundam SO, ut tertia SC ad quartam SH; etiam permutando prima AS erit ad tertiam SC, ut secunda SO ad quartam SH. TAB. V. FIG. 2.

Quia (ex hyp) AS est ad SO, ut SC ad SH, rectangulum L sub extremis AS, SH aequabitur (245) rectangulo V sub mediis SO, SC. Itaque L erit ad R, ut (223) V ad idem R: sed L est ad R, ut (241) AS ad SC, & V est ad R, ut (241) OS ad SH; ergo etiam AS erit ad SC, ut OS ad SH. Q. E. D.

C O R O L L A R I V M.

255. Si fuerit prima A ad secundam C, ut tertia E ad quartam F, sitque prima A aequalis tertiae E; etiam secunda C aequabitur quartae F. Cum enim A (ex hyp) sit ad C, ut E ad F, etiam (254) permutando, A erit ad E, ut C ad F: sed A ipsi E est [ex hyp] aequalis; ergo & C aequabitur ipsi F. TAB. V. FIG. 4.

R E G U L A III.

256. **S**i prima A sit ad secundam C, ut prima F ad secundam H, & secunda C ad tertiam E, ut secunda H ad tertiam R, & sic deinceps; etiam TAB. V. FIG. 5.

F ex

ex aequo *prima A erit ad ultimam E, ut prima F ad ultimam R.*

Cum A sit ad C, ut (*ex hyp*) F ad H, etiam (254) permutando, A erit ad F, ut C ad H. Similiter cum C sit (*ex hyp*) ad E, ut H ad R, etiam (254) permutando, C erit ad H, ut E ad R. Itaque A est ad F, ut C ad H, & E est ad R, ut C ad H; ergo (226) etiam A erit ad F, ut E ad R, & permutando, A erit ad E, ut F ad R. Q. E. D.

R E G U L A IV.

TAB.V. 257. **S**i fuerit ut *prima A ad secundam C, ita prima F ad secundam H, & ut secunda C ad tertiam E, ita tertia quaequam O ad primam F; etiam ex aequo perturbate prima A erit ad tertiam E, ut tertia O ad secundam H.*
FIG. 6.

Ut C est ad E, ita potest H esse ad aliquam quamvis R. Jam quia ut C ad E, sic O est (*ex hyp*) ad F, & ut eadem C ad E, sic (*ex constr*) H est ad R; erit (226) O ad F, ut H ad R, & permutando, O ad H, ut F ad R. Rursus quia A est ad C, ut (*ex hyp*) F ad H, & C est ad E, ut (*ex constr*) H ad R; etiam ex aequo, A erit ad E, ut F ad R. Sed vidimus O esse ad H, ut F ad R; ergo (226) etiam A erit ad E, ut O ad H. Q. E. D.

R E G U L A V.

TAB.V. 258. **S**i *prima AS sit ad secundam SC, ut tertia OS ad quartam SH; etiam componendo prima AS simul cum secunda SC erit ad secundam SC, ut tertia OS*
FIG. 2.

OS simul cum quarta SH est ad quartam SH, five AC erit ad CS, ut OH ad HS.

Cum AS sit ad SC, ut (*ex hyp*) OS ad SH; rectangulum L alteri V erit (245) aequale, additoque utrinque R, rectangulum LR aequabitur ipsi VR. Igitur (223) LR erit ad R, ut VR ad idem R: sed LR est ad R, ut (241) AC ad CS, & VR est ad R, ut (241) OH ad HS; ergo etiam AC erit ad CS, ut OH ad HS. Q. E. D.

R E G U L A VI.

259. Si A sit ad C, ut E ad H, & E sit ad H, TAB. IV.
ut R ad F, & sic deinceps; summa anteceden-
tium A, E, R erit ad summam consequentium C, F, H, ut antecedens unum A ad consequens su-
um C. FIG. 15.

Quia A est ad C, ut (*ex hyp*) E ad H, etiam permutando, A erit ad E, ut C ad H. Simili modo ostendetur E esse ad R, ut H ad F. Cum ergo sit A ad E, ut C ad H, etiam (258) componendo, A simul cum E erit ad E, ut C simul cum H est ad H. Vilimus autem E esse ad R, ut H ad F; ergo etiam (256) exaequo, A simul cum E erit ad R, ut C simul cum H est ad F, atque iterum (158) componendo, tres simul A, E, R erunt ad R, ut tres simul C, H, F sunt ad F. Igitur permutando, (254) tres simul A, E, R erunt ad tres simul C, H, F, ut R ad F, five ut A ad C. Q. E. D.

R E G U L A VII.

260. Si prima AC sit ad secundam CS, ut tertia TAB. V.
OH ad quartam HS; etiam dividendo excessus
F 2 sus FIG. 2.

ſus primæ AC ſupra ſecundam CS erit ad ſecundam CS, ut exceſſus tertiæ OH ſuper quartam HS eſt ad quartam HS, ſeu AS erit ad SC, ut OS ad SH.

Rectangulum LR eſt ad aliud R, ut (241) AC ad CS. Similiter rectangulum VR eſt ad idem R, ut (241) OH ad HS: ſed (*ex hyp*) AC eſt ad CS, ut OH ad HS; ergo etiam rectangulum LR erit ad R, ut rectangulum VR ad idem R ideoque (225) rectangulum LR alteri VR erit æquale. Unde hinc inde ablato R, rectangulum L æquabitur ipſi V, & proinde (245) AS erit ad SC, ut OS ad SH. Q. E. D.

R E G U L A VIII.

TAB. 261. **S***i tota AC ſit ad ablatam partem CS, ut to-*
V. *ta OH ad ablatam partem HR; etiam con-*
FIG. 7. *vertendo tota AC erit ad reliquam ſui partem SA,*
ut tota OH ad reliquam ſui partem RO.

Quia AC eſt ad CS, ut (*ex hyp*) OH ad HR; etiam (260) dividendo, AS erit ad SC, ut OR ad RH, & invertendo (253), CS erit ad SA, ut HR ad RO, quare componendo (258), AC quoque erit ad SA, ut OH ad RO. Q. E. D.

CAPUT III.

De Lineis proportionaliter sectis, mutuaque similitudine Triangulorum.

PROPOSITION IV.

262. **S**i in triangulo *HAE* ducatur *FC* parallela ad *HE*; erit *AF* ad *FH*, ut *AC* ad *CE*. Et contra si fuerit *AF* ad *FH*, ut *AC* ad *CE*; iuncta *FC* erit ad *HE* parallela. TAB. V. FIG. 8.

I. Jungantur *EF*, *HC*. Quia triangula *FHC*, *FEC* super eadem basi *FC*, & inter easdem parallelas *FC*, *HE* constituta, aequari (198) debent, triangulum *V* (224) erit ad aliud *FHC*, ut idem *V* ad triangulum *FEC*. Sed (242) triangulum *V* est ad aequale altum *FHC*, ut *AF* ad *FH*, & (242) triangulum *V* ad aequale altum *FEC* est, ut *AC* ad *CE*; ergo etiam *AF* erit ad *FH*, ut *AC* ad *CE*.

II. Triangulum *V* est ad aliud (242) aequale altum *FHC*, ut *AF* ad *FH*, & (242) triangulum idem *V* ad aliud *FEC* est, ut *AC* ad *CE*: sed [*ex byp*] est *AF* ad *FH*, ut *AC* ad *CE*; ergo etiam triangulum *V* erit ad aliud *FHC*, ut idem *V* ad aliud *FEC*, ideoque (255) triangula *FHC*, *FEC* aequalia mutuo erunt. Habent vero communem basim *FC*; ergo (199) parallelae erunt *FC*, *HE*. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

263. Hinc si in quovis triangulo *HAE* ducatur *FC* parallela ad latus unum *HE*; erit *HF* ad *FA*, ut *EC* ad *CA*. Nam cum sit (262) *AF* ad *FH*, ut *AC* ad *CE*, etiam invertendo, *HF* erit ad *FA*, ut *EC* ad *CA*. TAB. V. FIG. 9.

F 3

CORO-

C O R O L L A R I U M II.

264. Erit quoque HA ad AF , ut EA ad AC . Quippe est (263) HF ad FA , ut EC , ad CA ; igitur componendo, HA erit ad AF , ut EA ad AC .

C O R O L L A R I U M III.

265. Quin etiam AH erit ad HF , ut AE ad EC . Est enim (162) AF ad FH , ut AC ad CE ; igitur componendo, AH quoque erit ad HF , ut AE ad EC .

C O R O L L A R I U M IV.

266. Quare etiam AH erit ad AF , ut HE ad FC . Ducta enim FR parallela ad AE , erit (265) HA ad AF , ut HE ad ER . Sed in parallelogrammo $RFCE$ est (176) ER ipsi FC aequalis; ergo etiam AH erit ad AF , ut HE ad FC .

C O R O L L A R I U M V.

267. Unde cum HA sit ad AF , ut (264) EA ad AC , etiam EA erit (266) ad AC , ut HE ad FC .

C O R O L L A R I U M VI.

TAB. V. 268. Pariter datis tribus rectis AV , VB , AR ,
FIG. 10. inveniatur quarta proportionalis RS , si binis AV ,
 VB positis in directum, jungatur ad quemvis angulum
tertia AR ; tunc ducta VR , ad hanc ex B agatur
parallela BS , ipsi AR occurrens in puncto S .
Est (262) enim AV ad VB , ut AR ad RS .

C O R O L L A R I U M VII.

269. Methodus quoque prater ita dividendi in V
rectam datam AB , ut AV sit ad VB in data ratione
 M ad N . Juncta enim ad quemvis angulum inde-

definita AH, sumptisque in ea rectis AR, RS, quae
 ipsis M, N sint aequales, jungatur SB, eique ex R a-
 gatur parallela RV, quae in data ratione secabit
 rectam AB in V. Est (262) namque AV ad VB, ut AR
 ad RS, five (*ex conftr*) ut M ad N.

S C H O L I O N I.

270. Hinc norunt Geodactae ex vertice B agri TAB.
 triangularis ABC ducere rectam BS, quae agrum il- V.
 lum triangularem dividat in data ratione M ad N. FIG. 11.
 Si enim (269) ita dividatur AC in S, ut AS sit ad
 SC in data ratione M ad N, & jungatur BS; triangu-
 lum ABS erit ad aliud SBC, ut M ad N. Quippe
 triangulum (242) ABS est ad aliud SBC aequè altum,
 ut AS ad SC: sed AS (*ex conftr*) est ad SC, ut M
 ad N; ergo etiam triangulum ABS erit ad aliud SBC,
 ut M ad N.

S C H O L I O N II.

271. Si vero non jam ex vertice B, sed alio TAB.
 ex puncto L basis AC ducenda sit recta LS, quae in V.
 data ratione M ad N secet triangulum ABC; tunc FIG. 12.
 juncta LB, divisaeque (269) basi AC in data ratione
 in puncto R, ducatur RS ad LB parallela, & jun-
 gatur LS, quae in data ratione secabit triangulum
 ABC. Nam cum triangula BSL, BRL super eadem
 basi BL, & inter easdem parallelas BL, SR sint con-
 stituta, aequalia (198) utique erunt, ideoque addi-
 to illis triangulo ABL, trapezium ABSL aequa-
 le erit (67) triangulo ABR; unde si utrumque au-
 feras a triangulo ABC, remanebit triangulum LSC
 aequale (68) alteri RBC. Itaque (221) trapezium
 ABSL est ad triangulum LSC, ut triangulum ABR
 ad aliud RBC: sed (242) triangulum ABR est ad a-
 liud RBC, ut AR ad RC, vel (*ex conftr*) ut M ad
 N;

ergo etiam trapezium ABSL erit ad triangulum LSC, ut M ad N.

S C H O L I O N III.

TAB.
V.
FIG. 13.

272 Denique ex corollario 4 hujus propositionis derivatur constructio *Scalae Geometricae*, cujus maximus usus est in Architectura tam Civili, quam Militari, praesertim ubi Ichnographiae sunt contrahendae. Ad quemvis angulum junctis AF, AC, a puncto A ad B sumantur 10 partes aequales AL, L 2, 2 3, 3 4, &c. sitque AF ex. gr. dupla ipsius AB, sumptisque ab A ad C 10 partibus aequalibus A 1, 1 2, 2 3, 3 4 &c. compleatur parallelogrammum ACIF. Deinde per puncta singula divisionum ipsius AC ductis rectis ad AF parallelis, transferantur in CD 10 partes iis aequales, quae sunt in recta AB. Demum puncta C & L, 1 & 2, 2 & 3, 3 & 4, &c. transversis lineis connectantur. Dico, si AB fuerit decempeda, fore AL unum pedem, 99 digitum unum, 88 digitos duos, 77 digitos tres, 66 digitos quatuor, & sic porro. Nam cum AB sit decempeda, decupla quoque erit unius pedis: sed (*ex constr*) decupla est etiam rectae AL, ergo AL pes unus erit. Deinde cum in triangulo ACL recta 99 sit ad AL parallela, erit (266) AL ad 99, ut AC ad C 9; sed AC decupla (*ex constr*) est C 9; ergo & AL decupla erit 99. Vidimus autem eandem AL esse pedem; ergo 99 digitus (54) erit. Pari modo demonstrabitur, esse 88 digitos duos, 77 tres, 66 quatuor, & sic deinceps.

P R O P O S I T I O V.

TAB. 273. **S**i recta AE angulum trianguli bifariam secans, etiam secet basim HC; basis segmenta HK
V.
FIG. 14.

HE, EC eandem rationem habent, quam reliqua latera HA, AC. Et si basis partes HE, EC eandem rationem habuerint, quam reliqua latera HA, AC; recta AE bisecabit angulum HAC.

I. Ducatur CF parallela ad EA, occurrens ipsi AH in F. Cum itaque recta HF secet parallelas AE, FC, externus angulus HAE aequabitur (132) interno opposito AFC. Pariter cum AC secet parallelas AE, FC, alternis angulus EAC aequabitur (132) alterno ACF: sed angulus HAE aequatur (*ex hyp*) angulo EAC; ergo & angulus AFC aequabitur ACF, ideoque aequales (182) erunt etiam AF, AC, & HA (224) erit ad AF, ut eadem HA ad AC. Sed HE est ad EC, ut (262) HA ad AF; ergo & HE erit ad EC, ut HA ad AC.

II. Quia sunt parallelae AE, FC, erit (262) HE ad EC, ut HA ad AF: sed HE est ad EC, ut (*ex hyp*) HA ad AC; ergo & HA erit ad AF, ut eadem HA ad AC, & propterea (225) aequabuntur AF, AC, & angulus AHC (182) aequabitur ACF. Sed angulus HAE aequalis (132) est angulo AFC, & angulus EAC alteri ACF; ergo etiam angulus HAE aequabitur EAC. Q. E. D.

P R O P O S I T I O VI.

274. *Si in triangulis FAO, CER singuli anguli O, TAB. V. Fig. 15. 16. A, F aequentur singulis R, E, C; triangula sunt similia, hoc est etiam latera aequalibus angulis opposita, habent proportionalia, seu AF erit ad EC, ut FO ad CR, & FO ad CR, ut AO ad ER, nec non AO ad ER, ut AF ad EC.*

Circa angulum A aequalem ipsi E, sumantur AH, AS aequales singulis EC, ER, & jungatur HS, quae

quae (106) ipsi CR erit aequalis, & angulus AHS aequabitur ipsi C. Sed (*ex hyp*) etiam angulus F eidem C est aequalis; ergo externus angulus AHS aequabitur (75) etiam interno F, ideoque (149) HS erit ad FO parallela. Itaque AF (266) erit ad AH, ut FO ad HS, & (267) FO ad HS, ut AO ad AS, nec non AO ad AS, ut (264) AF ad AH; igitur etiam AF erit ad EC, ut FO ad CR, & FO erit ad CR, ut AO ad ER, nec non AO ad ER, ut AF ad EC. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

275. Hinc si duo seorsim anguli F, & O trianguli FAO aequentur singulis C, & R alterius trianguli CER; triangulum FAO simile erit alteri CER. Nam cum tertius quoque angulus A tertio E sit (163) aequalis; triangulum FAO aequiangulum erit alteri CER, atque adeo (274) simile ipsi erit.

C O R O L L A R I U M II.

TAB.
V.
FIG. 15.

276. Similiter si in quovis triangulo FAO ducatur HS ad latus unum FO parallela; triangulum HAS simile erit toti FAO. Nam propter parallelas HS, FO, externus angulus AHS aequatur (132) interno F. Eandem ob causam externus quoque angulus ASH aequatur interno O; ergo triangulum HAS erit (275) simile alteri FAO.

C O R O L L A R I U M III.

TAB.
V.
FIG. 17.
18.

277. Denique si ex aequalibus angulis B & F triangulorum similium ABD, EFH ad homologa latera AD, EH demittantur perpendiculares BC, FG; hae inter se erunt, ut eadem homologa latera AD, EH. Cum enim haec triangula (*ex hyp*) sint similia, utique aequabantur anguli A, & E: sed recti, seu aequales sunt quoque anguli BCA, FGE; ergo (275)

(275) similia erunt etiam triangu-
la ABC , EFG ; ac
proinde BC erit ad FG , ut BA ad FE . Sed etiam
 AD est ad EH , ut BA ad FE , ob similia trian-
gula ABD , EFH ; ergo (226) BC quoque erit ad
 FG , ut AD ad EH .

SCHOLIUM I.

278. Ex hac propositione determinant Praefici
distantiam AB duorum locorum A , & B , ad quo-
rum unum B vel ob flumen interjectum, vel ob ali-
am quincunque causam accedi nequit. Sumpto quo-
libet loco D , cujus distantia a puncto A sit exempli
gratia pedum 60, ope quadrantis detegantur anguli
(97) A , & D . Tum in charta probè complanata as-
sumitur ex scala recta EH partium 60, quot nempe
sunt in AD pedes, fiantque (95) anguli E , & H ae-
quales angulis A , & D . Demum lateribus EF , HF ,
convenientibus mutuo ad aliquod punctum F , apte-
tur scalae EF , quae si exempli causa inveniatur
esse 40 illarum partium, quarum 60 sunt in EH ,
indicabit quoque intervallum quaesitum AB esse 40
pedum. Cum enim singuli anguli A , & D tri anguli
 ABD aequentur (*ex constr*) singulis angulis E , &
 H tri anguli EFH , erit triangulum ABD simile (275)
alteri EFH , & AD erit ad EH , ut AB ad EF , &
permutando, AD ad AB , ut EH ad EF . Sed EH
est ad EF , ut 60 ad 40; ergo etiam AD erit ad
 AB , ut 60 ad 40. Sed est AD pedum 60; ergo AB
erit 40 pedum.

TAB.
V.
FIG. 17.
18.

SCHOLIUM II.

279. Ex tertio pariter corollario hujus propositio-
nis invenitur area agri triangularis, cujus altitudo
 BC est inaccessa. Si enim ejus basis AD sit exempli
causa 60 pedum, tunc sumpta EH aequali 60 parti-
bus scalae, fiant anguli E , & H aequales angulis A ,
&

& D, atque ad basim EH demissi perpendiculari FG, haec scalae applicetur, quae si inveniatur continere 30 illarum partium, quarum 60 sunt in EH, etiam indicabit rectam BC esse 30 pedum. Quippe ob angulos A & D trianguli ABD aequales angulis E & H trianguli EFH, erit triangulum ABD simile (275) alteri EFH; unde (277) AD erit ad EH, ut BC ad FG, & permutando, AD erit ad BC, ut EH ad FG. Sed EH est ad FG, ut 60 ad 30; ergo etiam AD erit ad BC, ut 60 ad 30. Sed AD est pedum 60; ergo BC erit 30 pedum, & ideo (196) area trianguli ABD erit 900 pedum quadratorum.

P R O P O S I T I O VII.

TAB. V. FIG. 19. 280. **S**i in circulo duae chordae CL, HF se secuerint in puncto O; rectangulum COL sub segmentis unius, aequale est rectangulo HOF sub segmentis alterius comprehenso.

Jungantur HC, LF. Cum eidem arcui CF insistant anguli H, & L, utrique aequales (136) mutuo erunt. Sed etiam angulus COH aequatur (96) sibi ad verticem opposito FOL; ergo similia (275) sunt triangula COH, LOF, ideoque etiam latera aequalibus angulis opposita, proportionalia erunt, nempe CO erit ad OF, ut OH ad OL, & rectangulum COL aequabitur (245) alteri HOF. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. V. FIG. 20. 281. Si ex quolibet circumferentiae puncto C demissa sit ad diametrum HF perpendicularis CO; hujus quadratum aequabitur rectangulo HOF, quod sub segmentis diametri continetur. Si enim producat CO ad L, chorda CL bisecta (190) erit in O, ideoque rectangulum COL idem erit cum quadrato per-

perpendicularis CO. Sed rectangulum COL (280) rectangulo HOF est aequale; ergo etiam quadratum perpendicularis CO aequabitur eidem rectangulo HOF.

COROLLARIUM II.

281. Quia quadratum perpendicularis CO aequale est (281) rectangulo HOF, erit (249) $\frac{CO}{HO}$ ad $\frac{CO}{OF}$, ut eadem CO ad OF; ideoque CO media erit proportionalis inter segmenta HO, OF.

COROLLARIUM III.

283. Ut ergo inter duas HO, OF detegatur media proportionalis OC, illae sunt indirectum iungendae, supraque illarum summam HF tamquam diametrum describendus semicirculus HCF, atque ex puncto O erecta perpendicularis OC problemati (282) satisficiet.

PROPOSITIO VIII.

284. Si in duobus triangulis FAO, CER fuerint omnia latera sibi mutuo proportionalia, nimirum AF sit ad EC, ut FO ad CK, & FO ad CK, ut AO ad ER, & AO ad ER, ut AF ad EC; triangula aequiangula quoque erunt, ideoque etiam similia.

TAB.
V.
FIG. 15.
16.

Sumpta AH aequali EC, ducatur HS ad FO parallela. Recta (ex hyp) AF est ad EC, ut FO ad CR: sed AH est ipsi EC aequalis; ergo etiam AF erit ad AH, ut FO ad CR. Sed ut AF ad AH, ita (266) est FO ad HS; ergo etiam FO erit (226) ad HS, ut eadem FO ad CR, ideoque (255) aequabuntur HS, CR. Pari modo ostendentur etiam quales AS, ER; igitur triangula HAS, CER sunt mutuo aequilatera, ac proinde (83) aequiangula, seu (274)

(274) similia. Sed triangulum FAO simile (276) est alteri HAS; ergo simile quoque erit triangulo CER. Q. E. D.

P R O P O S I T I O IX.

TAB. 285. *Si in duobus triangulis FAO, CER circa aequa-*
 V. *les angulos A, E fuerint latera invicem pro-*
 FIG. 15. *portionalia, nimirum AF sit ad EC, ut AO ad ER;*
 16. *triangula erunt similia.*

Circa angulum A aequalem ipsi E, sumantur AH, AS aequales singulis EC, ER, & jungatur HS, quae (106) ipsi CR erit aequalis. Igitur triangula HAS, CER sunt mutuo aequilatera, ideoque (83) aequiangula, & (274) similia. Jam vero cum AF sit ad EC, ut (*ex hyp*) AO ad ER, erit quoque AF ad AH, ut AO ad AS, & dividendo, FH ad HA, ut OS ad SA, atque invertendo, AH ad HF, ut AS ad SO. Igitur HS parallela (262) erit ad FO, & triangulum FAO simile (276) alteri HAS; unde simile quoque erit triangulo CER. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 286. Hinc super datam AC construetur trian-

V. gulum AFC simile alteri LRO, si facto (87) angulo

FIG. 21. CAH aequali angulo L, fiat (268) ut LO ad AC,

22. ita LR ad AF, & jungatur FC.

C O R O L L A R I U M II.

TAB. 287. Unde parallelogramma similia RSAC, FEAO

V. communem angulum A habentia, sunt circa eandem

FIG. 25. diagonalem. Nam qui similes sunt (*ex hyp*) paralle-

logramma RSAC, FEAO, erunt (238) aequales anguli S, E, & AS erit ad AE, ut SR ad EF; quapropter ductis diagonalibus AR, AF, triangulum RSA erit (285) simile FEA, & angulus RAS aequalis

qualis alteri $F\Delta E$. Sed recta AS coincidit cum AE ; ergo & AR coincidit cum AF (20), atque ita parallelogramma $RSAC$, $FEAO$ sunt circa eandem diagonalem AF .

PROPOSITIO X.

288. *Supra datam rectam AC describere figuram AFEC alteri LRHO similem, similiterque cum illa positam.*

TAB.
V.
FIG. 23.
24.

Dada diagonali RO , quae figuram $LRHO$ dividet in triângula P & K , fiat supra AC triângulum V alteri (286) P simile, & supra FC triângulum S simile ipsi K : dico, figuram $AFEC$ similem esse alteri $LRHO$, similiterque cum illa positam. Nam ob similia triângula V , P , angulus AFC aequabitur (238) LRO : sed ob similia triângula S , & K , etiam angulus CFE aequatur angulo ORH ; ergo totus angulus AFE aequabitur toti LRH . Pari modo ostendamus angulum ACE aequari angulo LOH ; ergo cum (*ex constr*) etiam anguli A , & E aequentur angulis L , & H , sequitur figuram $AFEC$ esse aequiangulam datæ $LRHO$. Demum in similibus triângulis V , & P est (238) AF ad LR , ut FC ad RO : sed etiam in similibus triângulis S , & K est (238) FE ad RH , ut FC ad RO : ergo etiam (226) AF erit ad LR , ut FE ad RH . Eodem ratiocinio reliqua latera aequalibus angulis intercepta, demonstrantur proportionaria; ergo figura $AFEC$ similis (238) erit alteri $LRHO$, similiterque cum illa posita. Q. E. F.

COROLLARIUM I.

289. Quaecumque ergo figurae $AFEC$, $LRHO$ erunt mutuo similes, & similiter positæ, si ex totidem triângulis similibus, similiterque positis coalescant

Co-

C O R O L L A R I U M I I.

TAB. V. 290. Hinc parallelogramma $RSAC$, $FEAO$ circa eandem diagonalem AF descripti, sunt similes inter se. Nam ob parallelas SR , EF , triangulum ASR simile est (276) alteri AEF , Pari modo ostendam, triangulum ACR simile esse alteri AOF ; ergo similia erunt (289) parallelogramma $RSAC$, $FEAO$.

P R O P O S I T I O X I.

TAB. VI. 291. Si ex duobus aequalibus angulis A , F figurarum similiarum $EARC$, $HFIL$ agantur ad reliquos angulos diagonales AV , AC , FS , FL ; figurae in eundem similiarum triangulorum numerum dividuntur.

Cum (ex hyp) similes sint figurae $EARC$, $HFIL$, (238) circa aequales angulos E & H erit EV ad HS , ut EA ad HF ; idcoque triangulum K simile (285) erit P , & angulus EVA aequabitur alteri HSF . Sed ob similitudinem figurarum, etiam totus angulus EVC aequatur toti HSL ; ergo & reliquus AVC aequabitur reliquo FLS . Simili modo ostendam, triangulum G simile esse T , & inde angulum ACV aequari angulo FLS ; ergo & triangulum O simile (275) erit Z . Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. VI. 292. Hinc si ex duobus aequalibus angulis A , F figurarum similiarum $AEDCB$, $FMLHG$ agantur ad reliquos angulos diagonales AD , AC , FL , FH pariterque ex aequalibus angulis B , G , ducantur diagonales BE , BD , GM , GL ; singula triangula AEB , AOB , ACB similia erunt singulis FMG , FLG , FHG . Etenim cum ex aequalibus figurarum similiarum angulis B & G ductae sint diagonales BE ,

BE, BD, GM, GL, utique triangulum AEB simile (291) erit alteri FMG. Rursus quia ex aequalibus angulis D & L ductae sunt diagonales DA, Dd, LF, LG, triangulum ADB erit (291) simile FLG. Denum cum ex aequalibus angulis A & F sint ductae diagonales AD, AC, FL, FH, triangulum ACB erit (291) simile FHG.

COROLLARIUM III.

293. Et vicissim si singula triangula AEB, ADB, ACB similia sint singulis FMG, FLG, FHG; figurae AEDCB, FMLHG erunt similes inter se. Si enim non essent similes hae figurae, neque etiam similia forent (292) triangula recensita, contra hypothesim.

SCHOLIUM I.

294. Hoc ultimum corollarium in tota Agrimensura maximum habet usum. Etenim si ex duobus tantum oculis A, & B fundi, aut agri cuiuspiam Ichnographiam describere, & dimensiones accipere opus sit: metire prius locorum distantiam AB, & oculorum aciem dirigens in objecta conspicua, quibus ager terminatur in E, D, C, probè observa angulos BAE, BAD, BAC, itemque ABE, ABD, ABC. Hoc peracto, in charta, aut tabula duc rectam lineam FG tot particulis è scala depromptis constantem, quot inventi sunt pedes in intervallo AB, fiantque in F, & Ganguli aequales inventis in A, & B. Linearum ita ducturum concursus in M, L, H, determinabunt ambitum figurae FMLHG, quae (293) agro describendo similis prorsus erit. Itaque quot fuerint particulae in rectis inventis FM, ML, LH, HG, totidem pedes erunt in intervallis AE, ED, DC, CB. Area vero ex dictis (206) facile innotescet.

P R O P O S I T I O XII.

TAB. 295. *Si ex eodem extra circulum puncto C ducantur*
 VI. *duae rectae, quarum altera CH circulum secet,*
 FIG. 3. *altera CA eundem tangat; erit tangens media pro-*
portionalis inter totam secantem, & ejus partem extra
circulum, nempe inter HC, & CS.

Jungantur AH, AS. Angulus CAS aequatur (140) alteri AHN, vel AHC: sed etiam angulus ACS aequalis est angulo ACH; ergo triangulum HAC simile (275) erit alteri ASC, & H erit ad CA, ut eadem CA ad CS, tangensque proinde CA erit (234) media proportionalis inter HC, & CS.

C O R O L L A R I U M I.

296. Quoniam HC est ad CA, ut CA ad CS, tangentis CA quadratum (248) erit aequale rectangulo HCS.

C O R O L L A R I U M II.

297. Si ex eodem puncto C agatur quaevis alia secans CO, etiam rectangulum OCL aequale erit quadrato (296) tangentis CA; unde (75) rectangulum OCL aequabitur alteri HCS.

C O R O L L A R I U M III.

TAB. 298. *Quae ex eodem puncto C circulum tangunt,*
 VI. *CA, CR, sunt aequales. Earum quippe qua-*
 FIG. 4. *drata cum sequantur ei lem (296) rectangulo HC,*
etiam mutuo sunt aequalia, ac utraque proinde e-
runt etiam rectae CA, CR.

C O R O L L A R I U M IV.

299. Similiter si ex tangentium concursu C du-
 ca-

catur ad centrum O recta CO; hæc bifariam secabit angulum ACR. Quippe junctis OA, OR, in triangulis OAC, ORC quorum commune est latus CO, latera CA, AO aequalia (298) sunt lateribus CR, RO; ergo (83) angulus ACO aequabitur RCO, ideoque CO bifariam secabit angulum ACR.

S C H O L I O N.

300. Ex hac propositione colligitur intervallum, ad quod se extendit prospectus oculi in superficiem maris. Sit ILS circulus terrae maximus, & HI montis altitudo assurgens ad 1000 passus, quaeraturque intervallum HA, quousque patet prospectus oculi constituti in puncto H. Cum itaque (251) sit SI passuum 7843156, & HI passuum 1000, erit SI passuum 7844156; unde factum ex SH in HI, sive rectangulum SHI erit 7844156000. Sed quia visualis radius HA tellurem tangit in puncto H, quadratum HA (296) aequatur rectangulo SHI; ergo quadratum rectae HA erit 7844156000, cujus radix 88567 dabit passus 88567, seu miliaria 88, & praeterea passus 567. Igitur intra hoc spatium continebuntur objecta omnia, quae ex hoc monte videri possunt, cum caetera ob telluris rotunditatem, ex oculis se subducant. At si HI sit unius passus, quantum ferne assurgit oculus hominis stantis in littore, tunc erit SH passuum 7843157, & HI passus 1; unde rectangulum SHI, seu quadratum HA erit 7843157, cujus radix $2800\frac{7}{10}$ dabit passus $2800\frac{7}{10}$, hoc est miliaria 2, & praeterea passus $800\frac{7}{10}$. Quare si duo homines sex passuum millibus in maris littore distent inter se, ipsi ob telluris rotunditatem se se mutuo non videbunt.

G 2

PRO.

P R O P O S I T I O XIII.

TAB. 301. **S**i recta CR ita circumferentiae occurrat in
 VI. puncto R , ut illius quadratum sit aequale re-
 FIG. 4. ctangulo HCS ; recta CR circulum tanget in puncto K .

Ducta tangente CA , agantur radii OA , OR . Quia (296) tam quadratum tangentis CA , quam quadratum (*ex hyp*) rectae CR aequatur rectangulo HCS ; aequabuntur quadrata illa, atque adeo & rectae CR , CA . Sed reliqua etiam latera OR , OC trianguli CRO aequalia sunt lateribus reliquis OA , OC trianguli CAO ; ergo & angulus CRO aequabitur (83) alteri CAO . Sed rectus (126) est angulus CAO ; ergo rectus quoque erit angulus CRO , ideoque tangens (124) erit CR . Q. E. D.

P R O P O S I T I O XIV.

TAB. 302. **D**atam rectam LA ita secare in puncto C , ut
 VI. pars major LC sit media proportionalis in-
 FIG. 3. ter totam LA , & partem minorem CA .

Erigatur ad LA perpendicularis LF , aequalis dimidia LA . Tum centro F , & radio FL describitur circulus LHR , qui ob rectum (*ex constr*) angulum FLA , tangetur ab ipsa LA (124) in L . Denum per A , & F ducta AF , agatur HL , & ipsi parallela RC , quae datam LA secabit, ut petebatur, hoc est LA erit ad LC , ut eadem LC ad CA . Nam quia (*ex constr*) radius LF dimidius est rectae LA , diameter HR aequabitur ipsi LA : sed est LA (295) media proportionalis inter AL , & AR ; igitur inter illas media quoque erit proportionalis diameter ipsa HR , unde AL erit ad HR , ut eadem HR ad RA .

Verum

Verum ob parallelas RC, HL, est AL ad LC, ut (265) AH ad HR, & LC ad CA, ut (263) HR ad RA; ergo etiam AL erit ad LC, ut eadem LC ad CA. Q. E. F.

P R O P O S I T I O X V.

303. **C**onstruere triangulum isosceles CAH, in quo ^{TAB.}
 angulus ad basim ACH, vel AHC sit duplus ^{VI.}
 anguli ad verticem A. ^{FIG. 6.}

Sumatur quaelibet recta AH, quae ita in E (302) secetur, ut pars major AE sit media proportionalis inter totam AH, & partem minorem HE. Tum centro A per H descripto circulo HCL, huic inscribatur HC, aequalis ipsi AE: dico, triangulum CAH quaesitum esse. Nam iuncta CE, per puncta C, E, A describatur (159) circulus CEA, Recta AH est ad AE, ut (*ex constr*) eadem AE ad EH: sed AC aequalis est ipsi AH, & CH ipsi AE; ergo etiam AC erit ad CH, ut AE ad EH, ideoque angulus ACE (273) aequabitur ECH, & propterea angulus ACH erit duplus anguli ECH. Rursus cum AE, vel HC sit media proportionalis inter AH, & HE, quadratum HC (248) aequabitur rectangulo AHE; unde HC (301) tanget circulum CEA, quem HA fecit in E, & A, & ideo angulus ECH aequabitur (140) ipsi A in segmento alterno. Vidimus autem angulum ACH duplum esse anguli ECH; ergo idem angulus ACH, vel ipsi aequalis AHC duplus quoque erit alterius A. Q. E. F.

P R O P O S I T I O XVI.

304. **D**ato circulo CAL inscribere Pentagonum ordinatum FCHAL. ^{TAB.}
 G 3 ^{VI.} Fiat FIG. 7.

Fiat triangulum (303) isosceles, cujus uterlibet ad basim angulus duplus sit anguli ad verticem. Huic aequiangulum (167) FHL inscribatur circulo CAL . Denum ad basim anguli HFL , HLF bisectur (85) rectis FA , LC , junganturque FC , CH , HA , AL , quae cum recta FL determinabunt pentagonum ordinatum. Nam cum quinque anguli HFA , AFL , FHL , CLF , CLH sint aequales, utique (137) eriam arcus, chordaeque (107) HA , AL , LF , FC , CH debeant aequari; pentagonum igitur aequilaterum fir oportet. Est vero eriam (135) aequiangulum, quippe cum ejus anguli CFL , FLA &c. insistant arcibus aequalibus $CHAL$; $FCHA$ &c., aequari utique debent. Ergo ordinatum erit pentagonum $FGHAL$. Q. E. F.

S C H O L I O N I.

305. Generatim polygona regularia imparium laterum circulo inscribuntur ope trianguli isoscelis FHL , cujus alteruter aequalium ad basim angulorum HFL , HLF est triplus, quadruplus &c. anguli ad verticem constiruri; veluti si angulus HFL triplus sit anguli FHL , erit FL heptagoni latus; si quadruplus, euneagoni; & sic deinceps. Nam quemadmodum (304) si inscribatur circulo triangulum isosceles FHL , cujus alteruter ad basim angulus fuerit duplus verticalis anguli FHL , angulorum ad basim bisectorum partes, una cum angulo verticali insistant arcibus quinque, qui aequales sunt totius circumferentiae partes, ideoque basis FL est latus pentagoni ordinati: ita si inscribatur circulo triangulum isosceles FHL , cujus alteruter ad basim angulus fuerit triplus verticalis anguli FHL , angulorum ad basim trisectorum partes, una cum angulo verticali insistant arcibus septem, qui aequales erunt

to-

totius circumferentiae partes, i. eoque basis FL latus erit heptagoni ordinati eidem circulo inscribendi. Pari modo constabit de reliquis.

SCHOLION II.

306. Nondum vero methodus est inventa ope solius circini, & regulae triangulum isosceles describendi, cujus uterlibet ad basin angulus sit triptus, quadruplus &c. anguli ad verticem constituti. Insuper solam Geometriam elementarem adhuc non licet (185) dividere quemvis angulum in 3, 5, 6, 7, 9 &c. partes aequales; ergo neque etiam licebit inscribere dato circulo heptagonum, enne-gonum, & alia polygoni regularia imparium laterum.

SCHOLION III.

307. Practice autem quodvis ordinatum polygonum circulo inscribetur, si circumferentia in tot aequas partes divisa, quot latera sunt polygoni inscribendi, ducuntur rectae divisionum puncta iungentes, quae determinabunt quaecumque polygonum ordinatum.

CAPUT IV.

De rectarum linearum potentiis, seu quadratis super illas descriptis.

PROPOSITIO. XVII.

308. Si ab angulo recto *E* trianguli rectanguli *AFC* Tab. demittatur ad *AC* perpendicularis *FO*; erit 1.º VI. quadratum *FC* aequale rectangulo *ACO*; 2.º quadratum Fig. 8.

G 4

FA

FA aequabitur reſtangolo CAO; 3.º quadratum FO reſtangolo AOC erit aequale.

I. Quia reſtus eſt (*ex hyp*) angulus FOA, circulus ſupra FA tamquam diametro deſcriptus, tranſibit (172) per punctum O. Cum vero reſtus ſit quoque angulus AFC, utique FC perpendicularis erit ad diametrum FA, ideoque (124) tanget in puncto F circulum FOA, quem ſecat altera COA, & proinde quadratum FC aequale (296) erit reſtangolo ACO.

II. Cum reſtus ponatur angulus FOC, circulus ſupra FC veluti diametro deſcriptus, tranſibit (172) per punctum O, ideoque ſuperiori adhibito ratiocinio, demonſtrabitur quadratum FA reſtangolo CAO eſſe aequale.

III. Quia reſtus eſt (*ex hyp*) angulus AFC, circulus ſupra AC tamquam diametro deſcriptus, tranſibit (172) per punctum F, ideoque quadratum reſtæ OF, quæ perpendicularis eſt ad AC, aequale (281) erit reſtangolo AOC. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

309. Cum quadratum FC par ſit (308) reſtangolo ACO, erit (249) AC ad FC, ut eodem FC ad CO; unde FC media erit proportionalis inter duas AC, CO. Eodem ob cauſam FA media erit inter duas CA, AO, nec nou OF media inter duas AO, OC.

C O R O L L A R I U M II.

310. Hinc ad duas reſtas AO, OF inuenietur tertia proportionalis OC, ſi hiſdem AO, OF ad angulum reſtum junctis, ducatur AF, atque ad hanc agitur perpendicularis FC, inſi AO productæ occurrens in puncto C. Eſt enim (309) AO ad OF, ut OF ad OC. PRO-

PROPOSITIO XVIII.

311. **I**n triangulo rectangulo AFC quadratum lateris AC oppositi angulo recto F, aequale est duobus quadratis simul reliquorum laterum FC, FA. TAB. VI. FIG. 9.

Esto RACH lateris AC quadratum, quod a recta FS perpendiculari ad idem latus AC, dividitur in duo rectangula HCOS, SOAR. Cum in quadrato RACH sint aequales HC, AC, unique rectangulum HCOS aequalitur rectangulo sub rectis AC, CO, hoc est rectangulo ACO. Sed hoc rectangulum ACO aequale (308) est quadrato lateris FC; ergo etiam rectangulum HCOS aequabitur quadrato lateris FC. Simili modo ostendani, reliquum rectangulum SOAR quadrato reliqui lateris FA esse aequale; ergo quadratum RACH aequale erit quadratis simul reliquorum laterum FC, FA. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

312. Itaque si supra latus AH fiat quadratum AFCH, agaturque diagonalis FH; hujus quadratum duplum erit quadrati lateris AH. Quippe FH quadratum cum aequale sit (311) quadratis aequalium laterum AH, AF, duplum quoque erit quadrati lateris AH. TAB. VI. FIG. 10.

COROLLARIUM II.

313. Quare determinato in numeris latere AH, nullus numerus erit, qui exprimat diagonalem FH. Si enim latus AH sit 2, ejus (194) quadratum erit 4, unde quadratum (312) diagonalis FH erit 8. Si ergo diagonalis FH aliquo posset numero designari, is sane hujusmodi esset, ut in se ipsum ductus efficeret 8. Constat vero nullum numerum esse, qui in

in se ipsum ductus efficiat 8; ergo nullus quoque numerus erit, qui exprimat diagonalem FH.

C O R O L L A R I U M III.

314. Ergo unitis, quæ mensura est lateris AH, nequit mensura esse diagonalis FH, ideoque quadrati latus AH incommensurabile (57) erit diagonali FH.

C O R O L L A R I U M IV.

TAB. VI. 315. Si recta AC secta sit utcumque in S; duo rectangula sub tota AC, & partibus CS, SA comprehensa, quadrato totius æquata sunt. Descripto enim semicirculo AHC, erectæque ex S perpendiculari SH, junguntur AH, CH. Cum rectus sit (144) in semicirculo angulus AHC, quadratum A æquabitur (311) quadratis simul HC, HA. Sed HC quadratum æquatur (308) rectangulo ACS, & quadratum HA rectangulo CAS; ergo quadratum AC æquabitur rectangulis ACS, CAS simul sumptis.

C O R O L L A R I U M V.

316. Rectangulum quoque sub tota AC, & partium alterutra CS comprehensum, æquale est rectangulo sub partibus AS, SC, una cum quadrato prædictæ partis CS. Nam rectangulum sub AC, & CS æquatur (308) quadrato HC, seu quadratis (311) simul HS, CS, sive (308) rectangulo ASC, una cum quadrato CS.

C O R O L L A R I U M VI.

317. Pariter totius AC quadratum æquale est quadratis partium AS, SC, uni cum duplo rectanguli ASC sub iisdem partibus comprehensi. Quadratum quippe AC æquale est (311) quadratis HC, HA: sed quadratum HC æquatur (311) quadratis SC, SH, & quadratum HA æquatur (311) quadratis

tis AS , SH ; ergo quadratum AC aequabitur quadratis AS , SC , una cum duplo quadrati SH , five una cum duplo (308) rectanguli ASC .

COROLLARIUM VII.

318. Imo si AC secta fuerit aequaliter in R , & inaequaliter in S , quadratum dimidia RC aequabitur quadrato intermediae RS , una cum rectangulo ASC a partibus inaequalibus comprehenso. Nam quadratum RH aequale est (311) quadratis simul RS , SH , hoc est quadrato RS , una cum (308) rectangulo ASC ; ergo etiam quadratum RC aequabitur eidem RS quadrato, una cum rectangulo ASC .

COROLLARIUM VIII.

319. Si vero AC sit bifariam secta in E , eique recta quedam adiciatur CS ; quadratum ES compositae ex dimidia, & adiecta, aequabitur quadrato dimidia EC , una cum rectangulo ASC . Descripto enim semicirculo AO , agatur tangens SO , & jungatur OE . Cum (126) rectus sit angulus EOS , quadratum ES aequabitur (311) quadratis EO , OS , seu quadratis EC , OS . Sed quadratum tangentis OS aequale est (296) rectangulo ASC ; ergo etiam quadratum ES aequabitur quadrato EC , una cum rectangulo ASC .

TAB.
VI.
FIG. 12.

PROPOSITIO XIX.

320. Si supra basim AS trianguli acutanguli, aut obtusanguli AVS , describatur semicirculus ARS , occurrens rectis VS , VA in punctis L , & R ; quadratum AS aequabitur duobus simul rectangulis VSL , VAR

TAB.
VI.
FIG. 13.
14.

Demissa ad AS perpendiculari VE , jungatur AL .

AL. Quia in triangulis ALS, VES anguli ALV, AEV (*ex const.*) sunt recti, utique circulus diametro AV descriptus, transibit (172) etiam per puncta E, & L, ideoque rectangulum ASE aequabitur (297) alteri VSL. Similiter ob rectos angulos VRS, VES, circulus diametro VS descriptus, transibit (172) etiam per R, & E, atque adeo rectangulum SAE aequale erit (297) alteri VAR. Ergo rectangulum ASE, una cum rectangulo SAE, hoc est quadratum (315) totius AS aequabitur duobus simul rectangulis VSL, VAR Q. E. D.

P R O P O S I T I O XX.

- TAB. 321. *Si in triangulo acutangulo AVS demissa sit*
 VI. *ad VS perpendicularis AL; quadratum lateris*
 FIG. 13. *AS oppositi acuto angulo AVS, una cum duplo rectanguli SVL aequabitur quadratis reliquorum laterum VA, VS.*

Quadratum VA aequale (315) est rectangulis VAR, AVR, sicuti & quadratum VS aequatur (315) rectangulis VSL, SVL; ergo duo quadrata VA, VS aequantur quatuor rectangulis VAR, VSL, AVR, SVL. Sed duo rectangula VAR, VSL aequantur (320) quadrato AS, & reliqua duo AVR, SVL utpote (297) aequalia, aequantur duplo rectanguli SVL; ergo duo quadrata VA, VS aequantur quadrato AS, una cum duplo rectanguli SVL. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M

322 Igitur quadratum lateris AS oppositi acuto angulo AVS, minus est quadratis simul laterum reliquorum.

P R O P O S I T I O XXI.

- TAB. 323. *Si in triangulo obtusangulo AVS demissa sit ad*
 VI. *VS perpendicularis AL; quadratum lateris*
 FIG. 14. *AS*

AS oppositi obtuso angulo AVS, aequabitur quadratis reliquorum laterum VS, VA, una cum duplo rectanguli LVS.

Quadratum lateris AS aequale est (320) rectangulis VSL, VAR, sive rectangulis LSV, RAV. Sed rectangulum LSV aequale (316) est quadrato VS, una cum rectangulo LVS, & rectangulum RAV aequatur (316) quadrato AV, una cum rectangulo RVA; ergo quadratum lateris AS aequabitur quadratis VS, VA, una cum rectangulis LVS, RVA. Sed rectangulum LVS aequatur (280) alteri RVA, ergo quadratum lateris AS aequabitur quadratis VS, VA, una cum duplo rectanguli LVS. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M

324. Igitur quadratum lateris AS oppositi obtuso angulo AVS, majus est quadratis simul laterum reliquorum.

P R O P O S I T I O XXII.

325. **S**i in triangulo AFC quadratum lateris AC aequale sit quadratis simul laterum reliquorum AF, FC; rectus erit angulus F, cui opponitur idem latus AC, TAB.
VI,
FIG.9.

Angulus F obtusus esse nequit; si enim ita esset, utique quadratum AC majus esset (324) quadratis simul laterum AF, FC, contra hypothesim. Sed neque acutus esse potest idem angulus F, alioquin quadratum idem AC minus esset (322) quadratis simul AF, FC, rursus contra hypothesim. Cum ergo neque obtusus, neque acutus sit angulus F, necesse est ut sit rectus. Q. E. D.

CA-

C A P V T V.

De parallelogrammorum, Triangulorum, & Figurarum similium proportionibus.

P R O P O S I T I O XXIII.

TAB. 326, **P**arallelogrammum quodcumque *ACFH* est ad
 VI. aliud *VEGS* in ratione composita ex ratione
 FIG. 15. basis *AH* ad basim *VS*, & ex ratione altitudinis *CL*
 16. ad altitudinem *EO*.

Ratio composita basis *AH* ad basim *VS*, & altitudinis *CL* ad altitudinem *EO* est illa, quam habet (235) factum ex antecedentibus, nimirum ex basi *AH* in altitudinem *CL*, ad factum ex consequentibus, nempe ex basi *VS* in altitudinem *EO*. Sed area parallelogrammi *ACFH* aequatur facto (201) ex basi *AH* in altitudinem *CL*, & area parallelogrammi *VEGS* aequatur facto ex basi *VS* in altitudinem *EO*; ergo ratio composita basis *AH* ad basim *VS*, & altitudinis *CL* ad altitudinem *EO* eadem erit cum ratione parallelogrammi *ACFH* ad aliud *VEGS*. Haec ergo parallelogramma inter se erunt in eadem composita ratione. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

327. Cum triangula *ACH*, *VES* dimidia (176) sint parallelogrammorum *ACFH*, *VEGS*; utique triangula erunt, ut parallelogramma, atque idcirco in ratione composita ex ratione basis *AH* ad basim *VS*, & ex ratione altitudinis *CL* ad altitudinem *EO*.

Co-

COROLLARIUM II.

328. Pariter cum rectangula F , L sint (150) TAB. VI.
 parallelogramma, etiam Ferit ad L in ratione com-
 posita ex ratione basis A ad basim C , & ex ratione FIG. 17.
 altitudinis S ad altitudinem H . 18.

COROLLARIUM III.

329. Quoniam quadrata F , L sunt (46) rectan- TAB. VI.
 gula, etiam quadratum F erit ad quadratum L in
 ratione composita ex ratione basis AC ad basim EH , FIG. 20.
 & ex ratione altitudinis BC ad altitudinem CH . 21.

COROLLARIUM IV.

330. Et quia in iisdem quadratis F , L ratio
 basis AC ad basim EH aequatur rationi altitudinis
 BC ad altitudinem CH ; ideo quadratum F erit (236)
 ad aliud L in ratione duplicata rationis AC ad EH ,
 vel rationis BC ad CH .

COROLLARIUM V.

331. Hinc ratio duplicata duarum rectarum AC ,
 EH eadem prorsus erit ac ratio quadratorum F ,
 L super easdem rectas veluti latera descriptorum.

PROPOSITIO XXIV.

332. Si dentur tres rectae quaelibet A , C , E , pri- TAB. VI.
 ma A erit ad tertiam E in ratione compo-
 sita ex duabus rationibus intermediis, nimirum ex ra- FIG. 17.
 tione primae A ad secundam C , & ex ratione secun- 18. 19.
 dae C ad tertiam E .

Super extremas A , & E fiant rectangula F , &
 V , quorum altitudines S , & O aequales sint mediae
 C . Dein super mediam quoque C fiat rectangulum
 aliud

aliud L, cujus altitudo H aequalis sit tertiae E. Cum ergo (*ex conftr*) sit C ad E, ut O ad H, rectangulum L sub extremis aequabitur (245) rectangulo V sub mediis; ante rectangulum F erit ad aliud V, ut item rectangulum F ad rectangulum L. Sed rectangulum F est ad aliud V, ut (243) A ad E, & rectangulum F est ad aliud L in ratione (328) composita ex rationibus A ad C, & S ad H; ergo etiam A erit ad E in ratione composita ex rationibus A ad C, & S ad H. Sed rectae S, & H aequales sunt (*ex conftr*) ipsis C, & E; ergo etiam A erit ad E in ratione composita ex rationibus A ad C, & C ad E. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M.

TAB. 333. Novimus inde rationem unius parallelogrammi ad alterum rectis lineis exhibere. Sunt enim parallelogramma AE, FG, quorum bases AD, EL, altitudines vero BC, FM: dico, quod si fiat, ut altitudo BC ad altitudinem HM, ita basium utraque FL ad quartum terminum proportionalem N, erit parallelogrammum AE ad aliud FG, ut illius basis AD ad quartam inventam N. Nam parallelogrammum AE est (326) ad aliud FG in ratione composita ex rationibus AD ad FL, & BC ad HM: sed ratio BC ad HM eadem est (*ex conftr*) ac ratio FL ad N; ergo parallelogrammum AE erit ad aliud FG in ratione composita ex rationibus AD ad FL, & ejusdem FL ad N, hoc est (332) erit, ut AD ad N.

P R O P O S I T I O XXV.

TAB. 334. *A*equalia parallelogramma recipiunt bases, IX. & altitudines. Et si reciprocae bases, & FIG. 7. 8. altitudines, sunt aequalia.

I. Sint

I. Sint parallelogramma aequalia AE , FG , quorum bises AD , FL , altitudines vero BC , HM : dico, AD esse ad FL , ut HM ad BC . Fiat enim ut BC ad HM , ita FL ad N , eritque (333) parallelogrammum AE ad aliud FG , ut AD ad N : sed parallelogrammum AE aequatur alteri FG (*ex hyp*); ergo etiam AD aequabitur in N , unde AD erit (222) ad FL , ut N ad FL . Sed quia BC est ad HM ut FL ad N (*ex const*), etiam invertendo, HM erit ad BC , ut N ad FL ; ergo AD quoque erit (226) ad FL ut HM ad BC .

II. Sic modo AD ad FL , ut HM ad BC : dico, parallelogrammum AE esse alteri FG aequale. Nam fiat, ut BC ad HM , ita FL ad N , eritque invertendo, ut HM ad BC , ita N ad FL . Sed AD est (*ex hyp*) ad FL , ut HM ad BC ; ergo etiam AD erit ad FL , ut N ad FL , ideoque (225) AD aequabitur in N . Sed parallelogrammum AE est (333) ad aliud FG , ut AD ad N ; ergo & parallelogrammum AE aequabitur alteri FG . Q. E. D.

COROLLARIUM.

335 Quia triangula ABD , FHL sunt (176) medietates parallelogrammorum AE , FG , eisdemque cum hisce habent bises, & altitudines; patet, triangula aequalia ABD , FHL reciprocare bases, & altitudines & si reciprocant bises, & altitudines, esse aequalia.

PROPOSITIO XXVI.

336. **Q**uaelibet triangula similia ABD , EFH sunt inter se, ut quadrata homologorum laterum AD , EH .

TAB.
V.

FIG. 17.
18.

Ex aequalibus angulis B , & F demittantur ad homologa latera AD , EH perpendiculares BC , FG ,
 H
quae

quae referent altitudines triangulorum ABD, EFH habentium pro bafibus latera AD, EH. Triangulum ABD est ad triangulum EFH (327) in ratione composita ex rationibus AD ad EH, & BC ad FG: sed ratio AD ad EH aequatur (277) rationi BC ad FG; ergo triangulum ABD erit quoque ad triangulum EFH (236) in ratione duplicata AD ad EH, five (331) ut quadratum AD ad quadratum EH. Q. E. D.

P R O P O S I T I O XXVII.

TAB. 337. *Similia parallelogramma AF, VG sunt inter fe,*
VI. *ut quadrata laterum homologorum AH, VS.*
FIG. 15.
16.

Quoniam parallelogramma AF, VG sunt (*ex hyp*) similia inter fe, circa aequales angulos A, & V habebunt (238) latera AC, VE proportionalia lateribus AH, VS, & propterea si ducantur diagonales CH, ES, prodibit (285) triangulum ACH simile alteri VES, unde triangulum ACH erit (336) ad triangulum VES, ut quadratum AH ad quadratum VS. Sed parallelogrammum AF est ad parallelogrammum VG, ut triangulum ACH ad triangulum VES; ergo & parallelogrammum AF erit ad parallelogrammum VG, ut quadratum AH ad quadratum VS. Q. E. D.

P R O P O S I T I O XXVIII.

TAB. 338. *Si tres rectae A, E, F fuerint continue pro-*
VI. *portionales; prima A erit ad tertiam E, ut*
FIG. 22. *quadratum primae A ad quadratum secundae E, vel*
ut quadratum secundae E ad quadratum tertiae F.

Prima A est ad tertiam E in ratione composita
(332)

(332) ex rationibus intermediis A ad E, & E ad F: sed propter A, E, F (*ex hyp*) continue proportionales, ratio A ad E aequatur rationi E ad F; ergo prima A erit ad tertiam F in ratione (236) duplicata primae A ad secundam E, vel secundae E ad tertiam F, hoc est ut (331) quadratum A ad quadratum E, vel ut quadratum E ad quadratum F. Q. E. D.

PROPOSITIO XXIX.

339. Si quatuor rectae A, E, C, H fuerint proportionales; illarum quoque quadrata proportionalia erunt. Et contra si proportionalia fuerint quadrata rectarum A, E, C, H; rectae quoque proportionales invicem erunt. TAB. IV. FIG. 15.

I. Fiat ut A ad E, ita (310) E ad R, & ut C ad H, ita H ad F; eritque E ad R, ut A ad E, vel (*ex hyp*) ut C ad H, siue (*ex constr*) ut H ad F. Igitur A est ad E, ut C ad H, & E est ad R, ut H ad F; unde ex aequo, A erit ad R, ut C ad F. Sed (338) A est ad R, ut quadratum A ad quadratum E, & (338) C est ad F, ut quadratum C ad quadratum H; ergo etiam quadratum A erit ad quadratum E, ut quadratum C ad quadratum H.

II. Si rectae A, E, C, H non sint proportionales, fiat (268) ut A ad E, ita C ad alium F; eritque ut quadratum A ad quadratum E, ita (*num. I.*) quadratum C ad quadratum F. Sed etiam ut quadratum A ad quadratum E, ita (*ex hyp*) est quadratum C ad quadratum H; ergo (226) quadratum C erit ad quadratum F, ut idem quadratum C ad aliud quadratum H, ideoque aequantur quadrata rectarum F, H, ac proinde etiam ipsae rectae aequales erunt. Sed A est ad E, ut (*ex constr*) C ad F; ergo etiam A erit ad E, ut C ad H. Q. E. D. H 2 PRO.

P R O P O S I T I O X X X.

TAB. 340. **P**olygona similia *ARCV E*, *FILSH* sunt, ut qua-
 VI. drata homologorum laterum *EV*, *HS*.
 FIG. 23,

24

Ex æquilibus angulis *A*, *F* aguntur diagonales *AV*, *AC*, *FS*, *FL*; eruntque singuli trianguli *K*, *O*, *G* similes (221) singulis *P*, *Z*, *T*. Itaque cum polygoni sint (*ex b p*) similes, erit (238) *EV* ad *HS*, ut *VC* ad *SL*, & (339) quadratum *EV* ad quadratum *HS*, ut quadratum *VC* ad quadratum *SL*. Sed (336) triangulum *K* est ad sibi simile *P*, ut quadratum *EV* ad quadratum *HS*, & triangulum *O* est ad sibi simile *Z*, ut quadratum *VC* ad quadratum *SL*; ergo etiam triangulum *K* erit ad *P*, ut *O* ad *Z*. Eodem modo ostendam, ut *O* est ad *Z*, ita *G* esse ad *T*; igitur (259) summa antecedentium *K*, *O*, *G*, seu polygonum *ARCV E* erit ad summam consequentium *P*, *Z*, *T*, seu ad polygonum *FILSH*, ut unum, antecedens *K* ad consequens suum *P*, seu (336) ut quadratum *EV* ad quadratum *HS*, Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 341. Cum polygoni ordinata *AEFHL*, *RZGRI*
 VI. mutuo (238) sint similes, erunt quoque ut quadra-
 FIG. 25, ta (340) suorum laterum.

26.

C O R O L L A R I U M II.

TAB. 342. Si similium polygonorum homologa latera
 VI. *EV*, *HS* fuerint nota, etiam polygonorum ratio in-
 FIG. 23, notescet. Si enim *EV* sit ex. gr. sex pedum, &
 24. duorum pedum *HS*, utique polygoni erunt, ut ho-
 rum numerorum quadrata, nempe ut triginta sex ad
 quatuor, sive ut novem ad unum.

Co-

COROLLARIUM III.

343. Cum quatuor rectarum proportionalium, proportionalia sint (339) quadrata, etiam polygona similia, similiterque a quatuor proportionibus descripta, proportionalia (340) invicem erunt.

PROPOSITIO XXXI.

344. *Polygona ordinata AEFHL, KZGKI circulis circumscripta, sunt inter se ut quadrata radiorum.*

TAB.
VI.
FIG. 25.
216

Ductis ad puncta contactuum radiis CO, VS, qui perpendiculares (126) erunt ad rectas AE, RZ, junguntur CA, CE, VR, VZ. Quia rectae AC, RV bisecant aequales (299) angulos EAL, ZRI, angulus EAC aequabitur ZRV. Eadem ob eandem angulus AEC aequalis erit alteri RZV. Igitur similia (275) erunt triacula ACE, RVZ, quorum bisces sunt rectae AE, RZ, altitudines autem radii CO, VS, ideoque (277) AE erit ad RZ, ut CO ad VS, & (339) quadratum AE erit ad quadratum RZ, ut quadratum CO ad quadratum VS. Sed polygonum AEFHL est (341) ad aliud RZGKI, ut quadratum AE ad quadratum RZ; ergo polygonum primum ad alterum quoque erit, ut quadratum CO ad quadratum VS. Q. E. D.

COROLLARIUM.

345. Cum polygona ordinata circulis circumscripta, in circulos (212) abeant, si eorum laterum numerus augeatur in infinitum, & eorum magnitudo minuat in infinitum; patet, circulos quoque esse, ut raliorem quadrata, aut etiam ut quadrata diametrorum.

H 3 PRO-

P R O P O S I T I O XXXII.

TAB. 346. **P**olygona ordinata AEFHL, RZGKI circularis
 VI. circumscripta, ambitus habent proportiona-
 FIG. 25. les radiis CO, VS.
 26.

Cum ordinata polygona sint (238) similia, AE erit ad RZ, ut EF ad ZG, & ut FH ad GK, & sic semper; ergo omnium antecedentium summa, nempe ambitus polygoni AEFHL erit ad summam consequentium, nempe ad ambitum polygoni RZGKI, ut antecedens (259) unum AE ad consequens suum RZ. Sed AE est ad RZ, ut (277) radius CO ad radium OS; ergo etiam ambitus polygoni AEFHL erit ad ambitum alterius RZGKI, ut radius CO ad radium VS. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M.

347. Cum polygona ordinata AEFHL, RZGKI abeant in (212) circulos, & illorum ambitus in circumferentiis degenerent, si laterum numerus augeatur in infinitum, & eorum magnitudo minuat in infinitum; liquet (346), circumorum quoque circumferentias proportionales esse radiis CO, VS, aut etiam diametris eorundem.

PARS TERTIA

DE SOLIDORUM SYMPTOMATIS
ET MENSURIS.

C A P V T I.

De principiis Solidorum.

DEFINITIO I.

348.

Inea recta FE est ad planum ABCD TAB. VI.
recta, aut *perpendicularis*, cum ad
rectis omnes lines EB, EC, ED, FIG. 27.
FA eodem in plano ductas, a qui-
bus illa tangitur, est perpendicularis.

DEFINITIO II.

349. Si linea FG non sit recta ad planum CEOQ, TAB. VI.
& a sublimi ejus puncto F ad planum ducatur per-
pendicularis FI, jungaturque GI; angulus FGI di- FIG. 28.
citur *inclinatio* lineae FG ad idem planum.

DEFINITIO III.

350. Si duo plana ACIH, LSOR se mutuo se- TAB. VI.
cent; linea LS utrique plano communis, horum pla- FIG. 29.
norum *sectio* appellatur.

H 4

DE-

D E F I N I T I O I V.

TAB.
VI.
FIG. 30. 351. Planum GROL *rectum* dicitur, seu *perpendicularare* ad planum CSVE, cum omnes lineae FA, IH, quae communi planorum sectioni GL perpendiculares ducuntur in planorum uno GROL, sunt rectae ad planum alterum CSVE.

D E F I N I T I O V.

TAB.
VI.
FIG. 29. 352. Si planum LSOR plano ACIH perpendiculariter non insistat, aliterius ad alterum *inclinatio* est acutus angulus GFQ, quem comprehendunt rectae GF, FQ ad communem sectionem LS in utroque plano perpendiculariter ductae.

D E F I N I T I O VI.

353. *Distantia* puncti a plano est linea brevissima omnium, quae ex illo ad hoc duci possunt.

D E F I N I T I O VII.

354. *Plana parallela* sunt, quae quantumvis producta, eandem semper servant distantiam inter se.

C O R O L L A R I U M.

355. Plana igitur parallela numquam poterunt convenire; alioquin non eandem ubique servarent distantiam inter se.

D E F I N I T I O VIII.

TAB.
VI.
FIG. 31. 356. Si quaevis figura rectilinea AGR iuxta longitudinem rectae AE ita moveatur usque ad EFO, ut sibi ipsi semper maneat parallela; solidum AGROFE inde genitum, vocatur *prima*; quod tamen *rectum*, aut *obliquum*, prout recta AE, secundum quam figura generans movetur, vel fuerit perpendicularis, vel obliqua ad ejus planum.

Co-

COROLLARIUM I.

357. Igitur prisma est corpus, cujus latera opposita AGR , EFO sunt aequalia, similia, & parallela. Nam quamprimum figura generans AGR motu sibi semper parallelo lata, describit eorundem longitudinem rectae AE , congruer necessario cum EFO .

COROLLARIUM II.

358. Quia dum planum AGR motu sibi parallelo describit prisma $AGROFE$, latera AG , GR , RA motu sibi parallelo lata, describunt (152) parallelogramma $AEFG$, $GFOR$, $ROEA$; sequitur, prisma $AGROFE$ tot parallelogrammis circumcirci terminari, quot sunt latera describensis figurae AGR .

DEFINITIO IX.

359. Si figura generans $ASCR$ fuerit parallelogrammum; solidum EC inde genitum *Parallelepipedum* nuncupatur; quod *rectum* dicitur, si AE fuerit perpendicularis ad planum figurae generantis $ASCR$; sin minus, *obliquum*.

TAB.
VII.
FIG. 1.

COROLLARIUM I.

360. Parallelepipedum itaque erit corpus, cujus opposita latera $ASCR$, $EFCO$ sunt (357) aequalia, similia, & parallela.

COROLLARIUM II.

361. Hinc sex parallelogrammis parallelepipedum terminatur. Ultra enim duo opposita $ASCR$, $EFCO$, sunt etiam quatuor alia a parallelo motu (152) laterum AS , SC , CR , RA generata.

COROLLARIUM III.

362. Quia idem parallelepipedum EC gigni eti-

am posse concipitur ex motu parallelogrammi AEFS supra immotam rectam AR, vel ex motu parallelogrammi AEOR supra immotam rectam AS; sequitur, latera opposita AEIS, ROGC, nec non AEOR, SFGC aequalia (360) mutuo esse, similia, & parallela.

D E F I N I T I O X.

TAB.
VII.
FIG. 1.

363. Si fuerit quadratum figura generans ASCR, & recta AE secundum quam movetur, nedum sit perpendicularis ad ejus planum, sed etiam aequalis lateri ejus AR solidum inde genitum vocatur cubus, cujus latus est idem cum latere AR quadrati ASCR.

C O R O L L A R I U M

364. Cubus igitur sex quadratis aequalibus terminatur, quorum duo opposita sunt etiam invicem parallela.

S C H O L I O N I.

365. *Mensura solidorum.* est cubus, cujus latus est perticae aequale, diciturque *pertica cubica*. Haec autem dividitur in pedes cubicos, & pes cubicus in digitos cubicos, & sic semper. Summa autem omnium perticarum, pedum, digitorum &c. cubicorum, qui in aliquo corpore continentur, repraesentat ejus *soliditatem*, aut magnitudinem spatii, ab ejus superficie comprehensi.

S C H O L I O N II.

366. Et sane, sicuti mensura superficierum est quadratum, ita mensura solidorum est cubus. Si quis enim vellet ope perticae solidum mensurare, adhiben-

bendum ab ipso foret solidum unius perticae: atqui nequit excogitari solidum unius perticae, nisi etiam solidum concipiatur, quod ubivis in longum, latum, & profundum habeat unam perticam, seu uisi pertica cubica concipiatur; ergo adhibenda ab ipso est pertica cubica. Idem de pedibus, atque digitis est dicendum.

DEFINITIO XI.

367. *Centrum* cubi CL est punctum I intra illum, quod a sex quadratis cubum terminantibus aequidistat. TAB.
VIII.
FIG. 17.

DEFINITIO XII.

368. *Piramis* AFEC est solidum tot planis triangularibus ad punctum C convenientibus terminatum, quot latera sunt bascos AFE. TAB.
VI.
FIG. 2.

DEFINITIO XIII.

369. *Angulus solidus* C ille est, qui continetur pluribus planis angulis in apicem unum coeuntibus. Hujusmodi sunt apices pyramidum, prismatum &c.

DEFINITIO XIV.

370. *Anguli solidi* sunt aequales, qui angulis planis numero, & magnitudine aequalibus continentur. TAB.
VI.

COROLLARIUM.

FIG. 17.
18. 19.

371. Itaque si angulus unus solidus ita poni intelligatur intra alterum sibi aequalem, ut unius vertex supra alterius verticem cadat; tunc singuli plani anguli qui sibi mutuo sunt aequales, necessario (20) congruent inter se, ideoque & anguli solidi congruere oportebit.

DE-

D E F I N I T I O X V.

TAB. 372. Si extra planum alicujus circuli ASE ac-
 VII. ceptum fuerit punctum R, ab eoque ducatur indefi-
 FIG. 3. nita RAF tangens circum in A, quae puncto A fi-
 xo manente, circa peripheriæ circuli convertatur
 donec in eum locum RAF redeat, inde moveri coe-
 perat; superficies a recta linea RAF descripta *coni-*
ca appellatur; solidum vero, quod a superficie, &
 circulo ASE continetur, *conus* vocatur.

D E F I N I T I O X V I.

373. *Axis* conici est recta RC ex vertice R ad
 baseos centrum ducta, quae si perpendicularis sit ad
 basim ASE, conus *rectus* efficiet; sin minus *obliquus*.

D E F I N I T I O X V I I.

TAB. 374. Si rectangulum ASHC circa immotam
 VII. HC in orbem ducatur, donec ad eum redeat lo-
 FIG. 4. cum, unde moveri coepit; solidum SR inde geni-
 tum *Cylindrus* dicitur. Cylindri *axis* est immota recta
 HC, quae si perpendicularis sit ad basim AVR, cy-
 lindrum efficit *rectum*; sin minus *obliquum*.

D E F I N I T I O X V I I I.

TAB. 375. Si semicirculus ARS rotetur circa immo-
 VII. tam diametrum ACS, integra facta revolutione, pro-
 FIG. 5. ducit solidum *sphaera* dictum, & ejus semiperiph-
 eria ARS generat superficiem, quae *sphaerica* nuncu-
 patur.

C O R O L L A R I U M

376. Quoniam dum rotatur semicirculus ARS,
 singula puncta ejus dimidia circumferentiae aequali-
 ter semper distant a centro C; singula quoque puncta
 superficiei sphaericae ab illa genitae, aequidistant
 a cen-

a centro C , quod proinde erit etiam centrum sphaerae. Igitur omnes rectae ex centro C ad superficiem sphaerae ductae, mutuo sunt aequales, & ideo sphaerae *radii* appellantur.

D E F I N I T I O XIX.

377. *Similes* coni, & cylindri sunt, quorum axes sunt diametris basium proportionales, ac praeterea vel sunt perpendiculares ad eandem bases, vel sunt ad illas aequaliter inclinati,

D E F I N I T I O XX,

378. Figurae solidae rectilineae sunt *similes* inter se, quae similibus planis multitudine aequalibus continentur.

D E F I N I T I O XXI.

379. Solidae autem figurae rectilineae sunt mutuo *similes*, & *aequales*, quae similibus planis multitudine, & magnitudine aequalibus continentur.

C A P V T II.

De planorum concursu inter se, & cum lineis rectis.

P R O P O S I T I O I.

380. **S**i per punctum F ducatur recta EF in uno TAB.
plano $ACIH$, recta vero FG in altero $LSOK$; VI.
linea EFG non erit recta. FIG. 29.

Cum recta EF sit in plano $ACIH$, hac sane, ut libet, ad Q producta, prodibit (63) recta linea EFQ . Ergo si recta quoque foret linea EFG , duae rectae

rectae EFQ, EFG transirent per duo puncta E, & F, quin mutuo coinciderent, quod est (14) absurdum. Linea ergo EFG non erit recta. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

381. Igitur rectae lineae pars una nequit esse in uno plano, pars vero altera in alio; alioquin recta (380) non esset linea, contra hypothesim. Ergo in illo plano, in quo est pars una lineae rectae, tota quoque recta linea sita erit.

C O R O L L A R I U M II.

TAB.
VII.
FIG. 6.

382. Hinc quodvis triangulum RAC in uno totum est plano. Si enim ejusdem pars una, veluti SAH, esset in uno plano, reliqua vero RSHC in altero; utique rectae AR pars una foret in uno plano, reliqua vero SR in altero, quod est (381) absurdum.

C O R O L L A R I U M III.

383. Igitur tria latera cujusvis trianguli in eodem prorsus jacebunt (382) plano, atque adeo per ipsa semper transire poterit planum, idque unicum.

C O R O L L A R I U M IV.

TAB.
VII.
FIG. 7.

384. Pariter duae rectae CA, FS se secantes in puncto R, erunt positae in uno plano. Nam juncta CS, rectae CR, RS sunt in plano (383) trianguli CRS; ergo etiam totae CA, FS in eodem (381) trianguli plano erunt, ac proinde in uno plano jacebunt.

C O R O L L A R I U M V.

385. Ergo per duas rectas in aliquo puncto invicem concurrentes, semper transire (384) poterit planum, idque unicum.

PRO-

PROPOSITIO II.

386. **R**ecta HI secans binas AG, FS positas in eodem plano; in uno erit cum illis plano. TAB.
VII.
FIG. 8.

Quia recta HI aliam AG fecat, utique in eodem erit cum illa (384) plano. Similiter eadem HI secans quoque aliam FS, erit (384) cum illa in eodem plano; ergo HI erit in plano rectae AG, & in plano rectae FS. Sed rectae AG, FS sunt [ex hyp] in uno plano; ergo etiam HI in uno erit cum illis plano. Q. E. D.

COROLLARIUM.

387. Cum binæ parallelæ in uno semper esse debeant (26) plano; liquet, quamcunque rectam binas parallelas secantem, in uno esse cum illis plano.

PROPOSITIO III.

388. **S**i duo plana AS, VE se mutuo secant; communis sectio CF linea recta erit. TAB.
VII.
FIG. 9.

Si sectio communis CF non sit linea recta, utique ex puncto C ad aliud F duci poterit in plano AS recta (62) linea COF. Similiter ex puncto C ad aliud F ducere licebit in plano VE rectam (62) lineam CHF; igitur duæ rectæ COF, CHF transibunt per duo puncta C, & F, quin mutuo coincidunt, quod est (14) absurdum. Quare sectio CF linea recta erit. Q. E. D.

COROLLARIUM.

389. Hinc binæ rectæ EI, EO ex eodem puncto E ductæ, nequeunt esse perpendiculares ad idem plano. TAB.
VII.
FIG. 10.

planum GH . Nam ambæ si fieri potest, ad idem planum sint rectæ. Ergo si per ipsas ducatur (385) planum $GIOE$, id priori occurreret in (388) recta GE , rectusque (348) erit tam angulus OEG , quam IEG ; unde angulus OEG æquabitur IEG , totum parti, quod est absurdum.

P R O P O S I T I O I V.

TAB. 390. **P**lanum $EFHG$ secans parallela plana AS ,
 VII. CR , in iis facit sectiones EF , GH invicem
 FIG. 11. parallelas.

Si fieri potest, rectæ EF , GH non sint mutuo parallelæ; ergo cum ambæ sint in eodem secante plano $EFHG$, necessario alicubi (155) in I conveniunt. Sed quia rectæ EF , GH sunt in planis AS , CR , etiam totæ EFI , GHI in eisdem planis (381) productis erunt; ergo hæc quoque plana in I convenient, quod est (355) absurdum. Parallelæ ergo erunt EF , GH . Q. E. D.

P R O P O S I T I O V.

TAB. 391. **B**inæ rectæ quæcumque KG , OM a planis pa-
 VII. rallelis EF , CD , AB secantur in eadem ra-
 FIG. 12. tione in H , & L .

Ducta OK ad IG parallela, conveniente cum planis CD , AB in punctis N , & K , jungantur IO , HN , GK , quæ erunt invicem parallelæ (390), cum sint sectiones planorum parallelorum cum plano $OIGK$; unde quadrilatera $OIHN$, $NHCK$ erunt parallelogramma, quorum proinde latera ON , NK æquabuntur (176) lateribus IH , HG . Pariter si jungantur NL , KM , hæc erunt etiam (390) mutuo parallelæ, quia sunt sectio-

DES

nes plani OKM cum parallelis planis CD, AB. Cum ergo in triangulo OKM sit NL parallela ad latus ejus KM, erit (262) ON ad NK, ut OL ad LM. Vidimus autem rectas ON, NK aequales esse ipsis IH, HG; ergo & IH erit ad HG, ut, OL ad LM. Q. E. D.

L E M M A.

392. **S**i ex vertice R trianguli isoscelis ARC ducta- TAB.
tur ad quodvis punctum basis AC recta linea VII.
RS; quadratum lateris RA aequabitur quadrato RS, FIG. 13.
una cum rectangulo ASC. 14.

I. Sic recta RS perpendicularis ad basim AC, TAB.
quam propterea bisecabit (189) in puncto S. Cum VII.
ergo aequentur AS, SC, erit quadrarum AS aequa- FIG. 13.
le rectangulo ASC; unde addito hinc inde quadrato RS, summa quadratorum AS, RS aequabitur quadrato RS, una cum rectangulo ASC. Sed summa quadrarum AS, RS aequatur (311) quadrato RA; ergo quadratum RA aequabitur quadrato RS, una cum rectangulo ASC.

II. Si vero RS secet oblique basim AC in S, TAB.
ad hanc demittatur ex R perpendicularis RE, quae VII.
(189) bisecabit ipsam in puncto E. Cum itaque re- FIG. 16.
cta AC sit divisa bifariam in puncto E, & in partes inaequales in puncto S, quadrarum AE (318) aequabitur quadrato SE, una cum rectangulo ASC; unde addito hinc inde quadrato RE, summa quadratorum AE, RE, seu quadratum (311) RA aequabitur quadratis SE, RE, una cum rectangulo ASC, seu aequabitur (311) quadrato RS, una cum rectangulo ASC. Q. E. D.

P R O P O S I T I O VI,

TAB. 393. *Si recta quæpiam AC fuerit perpendicularis*
V'. *ad binas OE, SK ductas per punctum C in eo-*
FIG. 15, *dem plano SOKE; etiam perpendicularis erit cuius*
alteri VF per idem punctum C in eodem plano tra-
ductæ.

Sumptis æqualibus CE, CR, & iuncta RE, quæ ipsi VF occurrat in puncto H, ducantur AR, AH, AE. Quia duo latera AC, CR trianguli ACR æquantur (*ex constr*) lateribus duobus AC, CE trianguli ACE, & rectus angulus ACR æqualis est recto alteri ACE; etiam reliquum latus AR (106) erit reliquo AE æquale, unde isosceles erit triangulum RAE, ideoque quadratum AH, una cum rectangulo RHE æquabitur (392) quadrato AR, seu (311) quadratis AC, CR. Sed in triangulo (*ex constr*) isoscele RCE quadratum CR æquale est (392) quadrato CH una cum rectangulo RHE; ergo quadratum AH, una cum rectangulo RHE æquabitur quadratis AC, CH, una cum rectangulo RHE, & ablatto hinc inde rectangulo RHE, quadratum AH æquabitur quadratis AC, CH, restatque (325) proinde erit angulus AC^H, & AC perpendicularis ad rectam lineam VCF. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

394. Hinc eadem recta AC, quæ perpendicularis est ad binas OE, SK, perpendicularis (348) quoque erit plano SOKE, nam est etiam perpendicularis (393) ad singulas alias rectas per punctum C in eodem plano ductas,

Co-

COROLLARIUM II.

395. Unde si aliqua recta AC perpendicularis sit ad tres rectas CE, CD, CF; hae in eodem jacebunt plano. Nam si per duas rectas CE, CD traducto (385) plano ECHB, non fit tertia CF cum illis in hoc plano, traducatur per binas CF, CA alterum planum ACBG, quod priori occurrat (388) in CB recta. Cum itaque recta AC sit (*ex hyp*) perpendicularis ad binas CE, CD erit (394) quoque ad rectum CB normalis, & ideo rectus erit angulus ACB. Sed rectus quoque est (*ex hyp*) angulus ACF; igitur angulus ACB aequabitur ACF, totum parti, quod est absurdum.

TAB.
VII.
FIG. 16.

COROLLARIUM III.

396. Pariter si sphaeram tangat planum QN in O; recta AO ex centro ad contactum ducta, perpendicularis erit ad idem planum. Nam si planum tangens QN, & sphaera secentur duobus planis per radium OA traductis, quae in sphaera producent quidem circulos OGF, ODF, in plano autem QN rectas (388) CV, IS; utique hae tangent circulos OGF, ODF eodem in puncto O, & ideo radius AO perpendicularis (126) erit ad binas CV, IS, & propterea etiam (394) ad planum QN.

TAB.
VII.
FIG. 17.

SCHOLIUM.

397. Hinc si globus perfecte levigatus incumbat horizontali plano QN pariter levigato, ac tellurem tangenti in O, is non quiescet, nisi fuerit collocatus ad punctum O. Ponatur enim globus ad punctum I, & jungatur AI. In triangulo rectangulo AOI latus AI angulo recto oppositum, majus est (181) quam AO, ideoque globus collocatus ad punctum

TAB.
VII.
FIG. 17.

I 2

I,

I, non potest quiescere in hoc loco, sed vi gravitatis indefinenter sollicitatus, debeat descendere versus O, ut ita inagis accedat ad centrum terrae.

P R O P O S I T I O VII.

TAB.
VII.
FIG. 18.

398. **E**x puncto sublimi O demittere ad planum datum AC perpendiculararem OR.

In plano AC ducta qualibet recta FL, ad hanc ex puncto O demittatur perpendicularis OH. Dein in plano AC excitata ad FL perpendiculari HS, ad hanc demittatur ex puncto O perpendicularis OR: dico, hanc quoque esse perpendicularam ad planum AC. Jungantur enim OL, LR. Quia rectus est (*ex constr*) angulus OHL, quadratum OL aequabitur (311) quadratis OH, HL: sed ob rectum (*ex constr*) quoque angulum ORH, quadratum OH aequale est (311) quadratis OR, RH; ergo quadratum OL aequabitur quadratis OR, RH, HL. Denum ob rectum (*ex constr*) angulum RHL, duo quadrata RH, HL aequantur (311) quadrato RL; ergo quadratum OL aequatur quadratis OR, RL, rectusque (325) proinde erit angulus ORL. Sed rectus quoque tantus est angulus ORH; ergo OR perpendicularis est ad binas RL, RH, atque adeo etiam (394) perpendicularis ad planum datum AC. Q. E. F.

P R O P O S I T I O VIII.

TAB.
VI.
FIG. 28.

399. **P**erpendicularis FI ex quovis puncto F ad planum CO ducta, brevissima est omnium rectarum, quae ex eodem puncto ad idem planum duci possunt.

Ducatur a puncto F ad planum quaevis alia recta

fit FG , & jungatur GI . Cum FI perpendicularis sit ad planum CO , utique rectus erit (348) angulus FIG , ac proinde acutus (165) alter angulus FGI ; unde latus FI erit (181) minus latere alio FG . Simili modo ostendam, perpendicularitatem FI minorem esse alia quacunque recta a puncto F ad planum ducta; ergo omnium brevissima est FI . Q. E. D.

COROLLARIUM I.

400. Cum unica tantum recta omnium brevissima demitti queat ex puncto sublimi F ad planum datum CO; unica quoque ex puncto F ad idem planum poterit duci perpendicularis FI.

COROLLARIUM II.

401. Similiter quia distantia puncti F a plano CO est recta brevissima (353) omnium, quæ ex illo puncto ad planum duci possunt; sequitur, perpendicularem FI esse distantiam puncti F ab eodem plano CO.

COROLLARIUM III.

402. Quoniam *altitudo* cujuscvis solidi CFEA est TAB.
VII.
distancia verticis C a basi FAE; perpendicularis CS FIG. 2.
ex vertice ad basim ducta, altitudinem solidi exhi-
bebit.

COROLLARIUM IV.

403. Cum planorum parallelorum distantiae (354) sint aequales; aequabuntur rectae omnes ex uno plano ad sibi parallelum perpendiculariter ductae

COROLLARIUM. V.

404. Et contra si sequentur rectae omnes ex uno
plano ad aliud perpendiculariter ductae; duo haec
pla-

plana eandem ubique (401) servabunt distantiam inter se, atque adeo erunt mutuo (354) parallela.

P R O P O S I T I O IX.

TAB. VII. FIG. 10. 405. **L**ineae rectae IG, OE, quae eidem plano CH sunt perpendiculares, sunt quoque invicem parallelae.

Iuncta GE, ad hanc in plano CH ducatur perpendicularis EF aequalis ipsi IG, junganturque EI, FI, FG. Cum in triangulis IGE, GEF duo latera IG, GE aequentur (*ex constr*) duobus FE, EG, & rectus (348) angulus IGE aequalis sit (*ex constr*) recto FEG, liquet reliqua latera IE, GF aequalia (106) etiam esse. Igitur triangula IGF, IEF sunt mutuo aequilatera, ac proinde (83) anguli IGF, IEF aequales. Sed IGF rectus (348) est; ergo rectus quoque erit IEF. Recti autem sunt anguli (*ex constr*) GEF, (348) OEF; ergo FE perpendicularis erit ad tres rectas EG, EI, EO, atque adeo OE est in plano (395) rectarum EI, EG. Sed etiam IG in eodem est plano (382) rectarum EI, EG; ergo rectae IG, OE in eodem sunt plano, quae idcirco ob rectos (348) internos angulos IGE, OEG, erunt (149) mutuo parallelae. Q E. D.

P R O P O S I T I O X.

TAB. VII. FIG. 10. 406. **S**i parallelarum IG, OE una IG perpendicularis sit ad planum CH, etiam altera OE perpendicularis erit ad idem planum.

Per parallelas IG, OE traducto plano GIOE, quod (388) alterum CH secet in recta GE, jungatur IE, quae etiam erit (387) in plano GIOE. Dein in plano

plano CH ducatur ad rectam GE perpendicularis EF, ipsi IG aequalis, iunctisque FI, FG, rectus, ut supra (405), ostenderetur angulus FEI. Sed rectus est quoque (*ex conste*) angulus FEG; ergo erit FE perpendicularis ad binas EI, EG, atque adeo etiam (394) ad planum GIOE, rectusque proinde erit (348) angulus FEO, sive OEF. Verum ob parallelas IG, OE, & rectam (348) angulum IGE, etiam rectus erit (132) angulus OEG; ergo OE perpendicularis erit ad binas EF, EG, atque adeo etiam (394) ad planum CH. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

407. Hinc ex puncto G ad planum CH excitabitur perpendicularis GI, si ex quolibet puncto O extra planum demissa (398) perpendiculari OE, ad hanc ex puncto G agatur parallela GI.

COROLLARIUM II.

408. Si per FA perpendicularem plano SE, trahatur quodvis planum GROL, hoc quoque perpendiculare erit eidem plano. Nam si ex quolibet puncto I plani GROL demittatur ad communem sectionem GL perpendicularis IH, rectus erit angulus IHA. Sed rectus quoque (348) est angulus FAH, quippe FA supponitur ad planum recta; ergo duobus rectis aequantur duo interni anguli IHA, FAH, & proinde parallelæ (149) erunt FA, IH. Sed FA est perpendicularis plano SE; ergo etiam IH perpendicularis erit (406) eidem plano, atque idcirco planum GROL perpendiculare (351) erit ad idem planum SE.

TAB.
VI.
FIG. 30.

COROLLARIUM III.

409. Similiter rectæ KO, HF eidem GR parallelæ, licet non sint cum illa in eodem plano, sunt etiam mutuo parallelæ. Nam si in plano parallela-

TAB.
VII.
FIG. 19.

rum KO, GR ducta AL perpendiculari (112) ad GR, huic ex L excitetur (87) perpendicularis LE in plano parallelarum HF, GR, & jungatur AE; utique GR perpendicularis erit ad binas LA, LE, & ideo etiam (394) ad planum trianguli ALE. Ergo etiam rectae KO, HF, quae sunt eidem GR parallelae, perpendiculares (406) erunt eidem plano, ac proinde etiam mutuo (405) parallelae.

P R O P O S I T I O X I.

TAB. 410. **S**i eadem recta OE perpendicularis sit ad duo
 VII. plana MN, RS; plana haec erunt invicem pa-
 FIG. 20. rallela.

Sumatur in plano MN quodlibet punctum F, atque ex hoc ad planum aliud RS demittatur perpendicularis FH, quae (405) erit ipsi OE paralela, ideoque etiam (406) perpendicularis plano MN. Igitur junctis OF, EH, recti (348) prodibunt quatuor anguli E, H, F, O, unde quadrilaterum EOFH erit (45) rectangulum, & ideo recta FH, quae perpendicularis est plano RS, aequabitur (177) rectae OE perpendiculari similiter ad idem planum. Pari modo ostendam, eidem OE acquari alias rectas omnes a plano MN ad aliud RS perpendiculariter ductas; ergo haec duo plana erunt (404) invicem paralela Q. E. D.

P R O P O S I T I O X I I.

TAB. 411. **S**i binae rectae mutuo se tangentes OA, OV ad
 VII. binas alias se mutuo tangentes RI, RQ sunt
 FIG. 20. paralelae; etiam plana per ipsas ducta, erunt invicem paralela.

Ex

Ex O demissa OE perpendiculari (398) ad planum RS , in hoc ducatur EL ipsi RI parallela. Quia OA , EL sunt eidem RI parallelæ, utique (409) parallelæ quoque inter se erunt, ac proinde duobus rectis æquabuntur (132) interni anguli AOE , OEL . Sed quia OE est recta ad planum RS , rectus esse debet (348) angulus OEL ; igitur erit rectus etiam reliquus AOE . Simili modo ducta EH ad RQ parallela, ostendam rectum esse angulum VOE ; igitur EO perpendicularis est ad duas OA , OV , atque adeo perpendicularis erit etiam (394) plano MN . Sed perpendicularis est (*ex const.*) quoque plano RS ; ergo perpendicularis erit utrique plano, ac proinde plana MN , RS erunt (410) invicem parallela. $Q. E. D.$

L E M M A.

412. *Si binæ rectæ OA , OV sint parallelæ ad binas RI , RQ in eodem existentes cum illis plano; æquales comprehendunt angulos AOV , IRQ .* TAB. VII. FIG. 21.

Ducta per O , & R recta OH , internus angulus AOH æqualis erit (134) externo IRH . Pari modo ostendam, etiam internum angulum VOH æquari externo QRH ; ergo totus angulus AOV æquabitur toti IRQ . $Q. E. D.$

P R O P O S I T I O XIII.

413. *Si binæ rectæ OA , OV sint parallelæ ad binas RI , RQ non in eodem existentes cum illis plano; æquales comprehendunt angulos AOV , IRQ .* TAB. VII. FIG. 20.

Quia binæ OA , OV parallelæ sunt ad binas RI , RQ , plana per ipsas ducta, erunt (411) mutuo
pa-

parallela, unde si ex punctis quibuscumque O, F, G demittantur ad planum RS perpendiculares OE, FH, GL , hae utique (403) aequales erunt, & mutuo (405) parallelae, ac proinde aequales (151) quoque, & parallelae erunt illas jungentes OF & EH , FG & HL , OG & EL . Igitur triangula GOF, LEH sunt mutuo aequilatera, & (83) angulus GOF , sive AOV aequabitur LEH . Jam vero (*ex hyp*) RQ est ad OF parallela, & ad eandem parallela est quoque EH ; igitur parallelae erunt (409) etiam RQ, EH . Eodem modo ostendam, parallelas quoque esse RI, EL ; ergo angulus LEH (411) aequabitur IRQ . Ostendi autem angulum AOV aequari angulo LEH ; ergo etiam aequabitur alteri IRQ . Q. E. D.

C A P V T III.

De Parallelepipedorum, & Prismatum symptomatis principalibus, eorumque soliditatibus.

P R O P O S I T I O XIV.

TAB. 414. **I**n quovis parallelepipedo RH planum transire
VII. potest per adversorum planorum diagonales
FIG. 22. AC, EG .

In parallelogrammo $FRCG$ est CG parallela (49) ad RF , & in parallelogrammo altero $RAEF$ est AE ad (49) eandem RF parallela; ergo (409) parallelae etiam inter se erunt CG, AE , quae idcirco erunt in uno (26) plano. Atqui in eodem cum illis plano (387) sunt quoque diagonales AC, EG , quae illas secant; ergo per diagonales AC, EG planum transire potest. Q. E. D. PRO-

PROPOSITIO XV.

415. **P**lanum traductum per diagonales AC, EG, TAB. VII.
parallelepipedum secat in duo prismata ae- FIG. 22.
qualia, & similia.

Quia AC secat parallelas AR, LC, angulus RAC aequalis erit (132) alterno ACL. Pari modo constabit, etiam angulum ACR aequari alterno CAL; ergo triangulum ARC, quod (176) est aequale triangulo LAC, etiam simile (275) ipsi erit. Idem dicendum de triangulis EFG, EHG. Sunt vero aequalia, & similia parallelogramma (362) opposita RAEF, CLHG, nec non RCGF, ALHE, & denum parallelogrammum ACGE utrique prismati est commune; ergo prismata ARCGFE, ALCGHE similibus planis multitudine, & magnitudine aequalibus continentur, ac proinde (379) erunt aequalia, & similia. Q. E. D.

COROLLARIUM.

416. Hinc prisma alterutrum ARCGFE dimidium erit parallelepipedum RH.

PROPOSITIO XVI.

417. **P**arallelepipeda FPKHLOGA, FRQHLVEA, TAB. VII.
quae eandem habent basim AFHL, & ean- FIG. 23.
dem pariter altitudinem, ac proinde existunt inter
parallela plana AFHL, GPQV, sunt aequalia inter se.

Parallelepipedum FPKHLOGA in duo alia dividatur ope plani SCRE adversis planis AFPG, LHKO paralleli, junganturque RH, EL. Prisma FRCSEA dimidium est (416) parallelepipedum FPRCSEGA. Similiter prisma CRHLES dimidium est (416) parallelepipedum.

lepipedi CRKHLOES; ergo totum prisma FRHLEA dimidium erit parallelepipedum FPKHLOGA. Est autem dimidium (416) quoque parallelepipedum FRQHLVEA; ergo parallelepipedum FPKHLOGA aequatur alteri FRQHLVEA. Q. E. D.

COROLLARIUM.

418. Si parallelogrammum AGOL sumatur pro basi parallelepipedum FPKHLOGA, alterum vero parallelogrammum AEVL priori (203) aequale, sumatur pro basi alterius parallelepipedum FRQHLVEA; hæc parallelepipeda æquales bases habebunt, eruntque æque (403) alta, cum sint inter plana parallela FPQH, AGVL. Ergo etiam æqualia (417) erunt parallelepipeda æque alta, quorum bases sunt parallelogramma æqualia inter parallelas lineas constituta.

P R O P O S I T I O XVII.

TAB.
VII.
FIG. 24.
419. *Soliditas cujuscvis parallelepipedum recti RG habentis rectangulam basim AROF, aequatur facto ex basi eadem in altitudinem RL ducta.*

Latera RA, RO, & altitudo RL in partes quotcumque, veluti in pedes, divisa concipiantur, Horum pedum tres sunt ex. gr. in RL, duo in RO, & quatuor in RA, ut inde basis AROE constet pedibus quadratis bis quatuor, nempe octo. Deinde eadem basis AROE ferri intelligatur versus LSG ea lege, ut sibi ipsi semper maneat parallela. Sane dum absolverit pedem unum EF, liquet singulos ejus pedes quadratos unum pedem cubicum descripsisse, basim vero ipsam octo. Rursus ubi absolverit secundum pedem FH, singuli pedes quadrati basis produxerunt denuo pedem cubicum unum, basis vero octo. Denum quando basis pervenerit in LSG, hoc

hoc est, ubi totum parallelepipedum descripserit, manifestum est, ipsam pedes cubicos ter octo, seu viginti quatuor produxisse. Igitur pedes cubici parallelepipedo recto RG contenti, viginti quatuor erunt, quot nempe emergunt, si numerus pedum quadratorum baseos $AROE$ per numerum pedum altitudinis RL multiplicetur. Quare (366) soliditas parallelepipedi recti RG aequatur facto ex basi eadem in altitudinem ducta. Q. E. D.

SCHOLION.

410. Eadem demonstratio habet locum etiam dum rectae RA , RO , RL incommensurabiles supponuntur, dummodo numerus partium aequalium, in quas illae divisae sunt, augeatur, & magnitudo minuat in infinitum, ut ea quae supersunt, & contemnuntur, indefinite parva evadant.

COROLLARIUM I.

411. Quia cubus SO est parallelepipedum, cujus altitudo AS (363) adaequat latus AE basis quadratae $AROE$; hujus quoque soliditas erit aequalis facto ex quadrato $AROE$ in altitudinem AS , sive in latus AE . Igitur posita AE 3 pedum, 9 pedum quadratorum erit quadratum $AROE$, & cubus SO 27 pedes cubicos continebit.

TAB.
VI.
FIG. 25.

COROLLARIUM II.

412. Liquet ex dictis dimensio muri, cujus ubique eadem est crassities. Ille siquidem bibendus est veluti parallelepipedum rectum, cujus longitudo, latitudo, atque profunditas sit prorsus eadem, quae in muro.

COROLLARIUM III.

413. Hinc soliditas corporis utcumque irregu-

TAB.
IX.
FIG. 9.

laris sequenti methodo innotescet. Immerge corpus parallelepipedo IA recto, & cavo, atque ipsi affusa aqua, probe observa altitudinem LE aquae, cui totum corpus immersum est. Deinde extracto corpore, nota denuo altitudinem aquae LG . Demum ex LE subtrahere LG rectam, ut superstes sit GE : dico, soliditatem corporis quod aquae immersum erat, esse aequalem facto ex area rectanguli FCG ducta in rectam GE . Nam huiusmodi corpus aequatur parallelepipedo recto $DFCGE$ habenti pro basi aream rectanguli FCG , & pro altitudine rectam GE : sed soliditas huius parallelepipedi aequatur facto ex ejus basi FCG in altitudinem GE (419) ducta; ergo etiam soliditas corporis dati eidem facto aequalis erit.

PROPOSITIO XVIII.

TAB. 424. **S**oliditas parallelepipedi recti SO habentis parallelogrammam basim $AKOE$, aequatur facto
 VII. ex eadem basi in altitudinem AS ducta.
 FIG. 26.

Ex A , & E demissis (112) ad RO perpendicularibus AF , EV , intelligatur super rectangulam basim $AFVE$ constitui parallelepipedum rectum, & aequae altum, quod recto SO erit (417) aequale. Atqui soliditas illius parallelepipedi aequatur (419) facto ex rectangula basi $AFVE$ in altitudinem AS ; ergo & soliditas parallelepipedi SO erit aequalis facto ex eadem basi $AFVE$ in altitudinem AS . Sed basis $AFVE$ (203) aequatur basi $AROE$; ergo etiam soliditas parallelepipedi SO erit aequalis facto ex basi $AROE$ in altitudinem AS . Q. E. D.

PROPOSITIO XIX.

TAB. 425. **S**oliditas parallelepipedi obliqui CE aequatur
 VII. facto ex basi $GHEF$ in altitudinem RV ducta.
 FIG. 27. Ha. Su-

Supra basim GHEF constitui intelligatur parallelepipedum rectum, & aequae altum, quod erit (417) obliquo CE aequale. Sed recti illius soliditas (419, 424) aequatur facto ex basi GHEF in altitudinem RV; ergo & soliditas obliqui CE eidem facto aequalis erit. Q. E. D.

PROPOSITIO XX,

426. **S**oliditas cujuscvis prismatis triangularis CARFEG aequatur facto ex basi GFE in altitudinem RV ducta.

TAB.

VII.

FIG. 27.

Completo parallelogrammo GHEF, supra illud erigi concipiat parallelepipedum aequae altum CE. Prisma CARFEG dimidium est (416) parallelepipedum CE: sed hujus soliditas aequatur (419-424-425) facto ex basi GHEF in altitudinem RV; ergo & soliditas prismatis aequabitur facto ex dimidia basi GHEF in altitudinem RV. Atqui triangulum CFE, quod basis est prismatis, dimidium est parallelogrammi GHEF; ergo soliditas prismatis CARFEG aequabitur facto ex basi GFE in altitudinem RV. Q. E. D.

COROLLARIUM I,

427. Hinc soliditas cujuscvis prismatis polygoni AH aequatur facto ex ejus basi in altitudinem ducta. Nam hoc prisma polygonum in triangularia aequae alta resolvi potest, quorum bases sunt triangula SVO, OVH, HVG. Cum ergo horum prismatum soliditates adaequentur factis ex singulis basibus in communem altitudinem (426) ductis, evidens est, soliditatem illorum summam, seu prismatis polygoni AH esse aequalem facto ex basi polygoni SVGHO in altitudinem ducta.

TAB.

VII.

FIG. 28.

Co-

C O R O L L A R I U M II.

418. Si basis SVGHO fuerit polygonum regulare circulo circumscriptum, cujus laterum numerus sit infinitus; utique in hoc casu polygonum (212) pro circulo, & prisma polygonum pro cylindro poterit usurpari. Ergo & soliditas cylindri erit aequalis facto ex basi in altitudinem ducta.

C O R O L L A R I U M III.

419. Cum soliditas prismatis cujusvis habeatur ex basis area in altitudinem (417) ducta; liquet, quaecumque prismata fore aequalia, si fuerint aequae alta, & aequales bases habuerint.

P R O P O S I T I O XXI.

TAB. 430. **P** *Arallelepipeda, prismata, & cylindri sunt*
 VIII. *in ratione composita basium, & altitu-*
 FIG. 1. 2. *dinum;*

Sunto duo parallelepipeda AF, EV, quorum bases L, S, altitudines vero AH, EG. Ratio composita basis L ad basim S, & altitudinis AH ad altitudinem EG est illa, quam habet factum (235) ex antecedentibus, nimirum ex basi L in altitudinem AH, ad factum ex consequentibus, nempe ex basi S in altitudinem EG. Sed parallelepipedi AF soliditas aequatur facto (419. 424. 425) ex basi L in altitudinem AH, & soliditas parallelepipedi EV aequatur facto ex basi S in altitudinem EG; ergo ratio composita basis L ad basim S, & altitudinis AH ad altitudinem EG eadem est ac ratio parallelepipedi AF ad parallelepipedum EV, ideoque haec solida inter se erunt in eadem composita ratione. Eadem demonstratio in cylindris, & prismatibus locum habet. Q. E. D.

Co-

COROLLARIUM. I.

431. Cum etiam cubi AF, EV sint parallelepi- TAB.
peda, illi quoque (430) erunt in ratione composita VIII.
basium L, S, & altitudinum AH, EG. FIG. 3.4.

COROLLARIUM II.

432. Et quia ratio basium L, S componitur
(329) ex rationibus HR ad GP, & HO ad GI; con-
sequens est, ut ratio cubi AF ad cubum EV compo-
sita (431) sit ex tribus aequalibus rationibus HR ad
GP, HO ad GI, & AH ad EG, seu triplicata (237)
sit rationis lateris HO ad latus GI.

COROLLARIUM III.

433. Ratio itaque triplicata duarum rectarum
quarumlibet HO, GI eadem est, (432) ac ratio cu-
borum AF, EV super illas rectas, veluti super la-
tera descriptorum.

PROPOSITIO XXII.

434. **C**ubus AF est ad cubum EV in ratione com- TAB.
posita quadrati lateris HO ad quadratum la- VIII.
teris GI, & ejusdem lateris HO ad latus GI. FIG. 3.4.

Cubus AF est ad cubum EV in ratione (431)
composita basis L ad basim S, & altitudinis AH ad
altitudinem EG. Sed basis L est ad basim S, ut qua-
dratum lateris HO ad quadratum lateris GI, & al-
titudo AH est ad altitudinem EG, ut latus HO ad
latus GI; ergo etiam cubus AF erit ad cubum EV in
ratione composita quadrati lateris HO ad quadratum
lateris GI, & ejusdem lateris HO ad latus GI. Q.
E. D.

K

PRO.

P R O P O S I T I O XXIII.

TAB.
VIII.
FIG. 5. 435. **S**i quatuor rectae A, E, C, F fuerint proportionales; illarum quoque cubi proportionales mutuo erunt.

Quia A est ad E , ut (*ex hyp*) C ad F , ratio A ad E eadem erit cum ratione C ad F , & ratio quadrati A ad quadratum E eadem erit cum ratione (339) quadrati C ad quadratum F . Igitur ratio composita quadrati A ad quadratum E , & rectae A ad E , eadem erit cum ratione composita quadrati C ad quadratum F , & rectae C ad F . Sed cubus A est ad cubum E in ratione composita (434) quadrati A ad quadratum E , & rectae A ad E , & cubus C est ad cubum F in ratione composita (434) quadrati C ad quadratum F , & rectae C ad F ; ergo etiam cubus A erit ad cubum E , ut cubus C ad cubum F , Q. E. D.

P R O P O S I T I O XXIV.

436. **P**roportionem parallelepipedorum, cylindrorum ac prismatum rectis lineis exhibere.

TAB.
VIII.
FIG. 1.2. Sinto duo parallelepipeda AF, EV , in quibus basis L sit (333) ad basim S , ut recta CO ad Z , & altitudo AH ad altitudinem EG , ut recta Z ad M : dico, solidum AF esse ad aliud EV , ut recta CO ad M . Nam solidum AF est ad solidum EV in ratione (430) composita basis L ad basim S , & altitudinis AH ad altitudinem EG . Sed ratio basis L ad basim S eadem est ac (*ex constr*) ratio CO ad Z , & ratio altitudinis AH ad altitudinem EG eadem est ac (*ex constr*) ratio Z ad M ; ergo etiam solidum

AF

AF erit ad solidum EV in ratione composita rectae CO ad Z, & ejusdem Z ad M, hoc est (332) ut recta CO ad M. Idem de cylindris, & prismatibus est dicendum. Q. E. D.

COROLLARIUM I.

437. Hinc aequae alta parallelepipeda AF, EV rationem basium habent. Nam cum (*ex constr*) AH sit ad EG, ut Z ad M, sintque (*ex hyp*) aequales AH, EG; utique etiam rectae Z, M aequari mutuo debent, atque adeo CO erit ad Z, ut (224) eadem CO ad M. Sed solidum AF est ad aliud EV, ut (436) recta CO ad M; ergo etiam solidum AF erit ad aliud EV, ut recta CO ad Z, sive (*ex constr*) ut basis L ad basim S. Eadem demonstratio prismatibus quoque convenit, ac cylindris.

TAB.
VIII.
FIG. 6.7

COROLLARIUM II.

438. Si parallelepipedum SO, & prisma triangulare CRAEFG aequales habeant altitudines SA, RV; erunt ipsa inter se, ut bases AROE, GFE. Nam completo parallelogrammo GHEP, superque illud erecto parallelepipedo CE eiusdem cum prismae altitudinis, utique (437) parallelepipedum SO ad CE erit, ut basis AROE ad basim GHEP. Sed (416) parallelepipedum CE est ad prisma CRAEFG, ut 2 ad 1, sive (176) ut illius basis GHEP ad hujus basim GFE; ergo ex aequo, parallelepipedum SO erit ad aequae altum prisma CRAEFG, ut basis AROE ad basim GFE.

TAB.
VII.
FIG. 26.
27.

COROLLARIUM III.

439. Hinc si areae parallelogrammi AROE, & trianguli GFE multiplicentur per rectas aequales SA, RV,

K 2

RV,

RV, quae perpendiculares sint ad areas illas; facta erunt, ut ipsae areae multiplicatae. Sunt siquidem haec facta, ut solida SO, CRAEFG aequae alta, quae (438) sunt ut bases, sive arcus AROE, GFE.

P R O P O S I T I O XXV.

440. **A** *Equalia parallelepipeda, prismata, & cylindri reciprocant bases, & altitudines. Et si reciprocant bases, & altitudines, sunt aequalia.*

TAB. VIII. FIG. 89 I. Sunt parallelepipeda AF, EV quorum bases L, S sint, ut rectae CO, Z, & altitudines AH, EG, ut rectae Z, M; eritque solidum AF ad aliud EV, ut (436) recta CO ad M. Sed solidum AF alteri (*ex hyp*) EV est aequale; ergo & CO aequabitur ipsi M. Igitur (223) CO erit ad Z, ut M ad Z: sed CO est ad Z (*ex constr*), ut basis L ad basim S, & M est ad Z (*ex constr*), ut altitudo EG ad altitudinem AH; ergo etiam basis L erit ad basim S, ut altitudo EG ad altitudinem AH.

II. Basis L est (*ex hyp*) ad basim S, ut altitudo EG ad altitudinem AH; sed basis L est (*ex constr*) ad basim S, ut recta CO ad Z, & (*ex constr*) altitudo EG ad altitudinem AH, ut M ad Z; ergo etiam CO erit ad Z, ut M ad eundem Z, ac proinde CO aequabitur (225) ipsi M. Sed solidum AF est (436) ad EV, ut recta CO ad M; ergo etiam solidum AF solido EV erit aequale. Eadem demonstratio in cylindris, ac prismatibus locum habet. Q. E. D.

CAPUT IV.

*De Pyramidum, Conorumque symptomatibus,
atque soliditatibus.*

PROPOSITIO XXVI.

441. **Q**uaevis sectio triangularis pyramidis facta plano ad basim parallelo, est figura similis ejus basi.

Pyramis AGCF secetur plano SOE ad basim TAB.
GAC parallelo: dico, sectionem SOE esse similem VIII.
ejus basi. Nam cum planura GFC secet parallela plana SOE, GAC, efficiet (390) sectiones SE, GC parallelas. Eandem ob causam rectae OS, OE parallelae erunt rectis AG, AC, ideoque singuli anguli E, O, S trianguli SOE aequantur (413) singulis C, A, G trianguli GAC. Igitur triangularis sectio SOE similis (274) erit basi GAC. Q. E. D. FIG. 10.

COROLLARIUM.

442. Hinc sectio SOE erit ad basim GAC, ut quadratum FE ad quadratum FC. Nam quia in triangulo GFC est SE parallela ad ejus latus GC, erit (267) GC ad SE, ut FC ad FE, & quadratum GC erit (339) ad quadratum SE, ut quadratum FC ad quadratum FE. Sed triangulum GAC est (336) ad sibi simile SOE, ut quadratum GC ad quadratum SE; ergo & triangulum GAC erit ad aliud SOE, ut quadratum FC ad quadratum FE, & invertendo, triangulum SOE erit ad triangulum GAC, ut quadratum FE ad quadratum FC.

K 3

PRO-

P R O P O S I T I O XXVII.

- TAB. 443. **S**i latera FC , LQ triangularium pyramidum
 VIII. $AGCF$, $IVQL$ sic dividantur in E , & Z , ut
 FIG. 10. FE sit ad FC in ratione LZ ad LQ , indeque per E , &
 11. Z secantur pyramides duobus planis SOE , XRZ parallelis ad earum bases; erunt hae sectiones iisdem basibus proportionales.

Quia (ex hyp) est FE ad FC , ut LZ ad LQ , etiam quadratum FE erit (339) ad quadratum FC , ut quadratum LZ ad quadratum LQ . Sed sectio SOE est (442) ad basim GAC , ut quadratum FE ad quadratum FC , & sectio XRZ est ad basim VIQ , ut quadratum LZ ad quadratum LQ ; ergo sectio SOE erit ad basim GAC , ut sectio XRZ ad basim VIQ , & permutato, sectio SOE erit ad sectionem XRZ , ut basis GAC ad basim VIQ . Q. E. D.

P R O P O S I T I O XXVIII.

- TAB. 444. **S**i pyramidi triangulari $ZCAF$ sine fine prismata inscribantur; illorum summa proxime
 VIII. est pyramidi ipsi aequalis.
 FIG. 12.

Dividatur latus AF in quocumque aequales partes AS , SG , GF , & per puncta S , G factis sectionibus SER , GLQ ad basim AZC parallelis, inscripta intelliguntur pyramidi prismata triangularia $VESA$, $KLGS$, quibus deinde extra pyramidem productis, praeibunt pyramidi circumscripta prismata $CISA$, $ROGS$, $QHFG$. Excessus autem horum prismatum supra inscripta, sunt tria solida HG , OK , IV , quae simul sumpta aequantur prismati $CISA$. Nam prisma HG aequale (429) est LS , ac proinde

inde HG cum OK aequatur ROGS, hoc est (429) VI-SA; quare tria solida HG, OK, IV aequantur prismati CISA. Jam vero si latus AF in plures sine fine partes aequales dividi concipiatur, ita ut in infinitum prismaticum numerus augeatur, tunc recta AS evadet qualibet dato minor; unde etiam prismaticum CISA fiet (426) quolibet dato minus. Igitur prismaticum circumscriptorum (multoque magis pyramidis ZCAF, quae pars est prismatum sibi circumscriptorum) excessus supra inscripta prismata, evadet quolibet dato minor, ideoque pro nihilo reputandus. Summa ergo prismaticum sine fine pyramidi inscriptorum, proxime erit pyramidi ipsi aequalis. Q. E. D.

PROPOSITIO XXIX.

445. **P** yramides triangulares aequae altae Q^RAC, T^{AB}.
SFEZ sunt inter se, ut bases Q^RA, SFE. VIII.

FIG. 13.

34

Pyramidum altitudines aequales referant latera CA, ZE, quibus in quot placuerit aequales partes, & aequae multas divisas, factisque per divisionum puncta sectionibus ad basim parallelis, intelligantur utrique pyramidi inscripta prismata aequae multa, & aequae alta. Quia latera CA, ZE sic sunt divisa in V, & H, ut (ex constr) CV sit ad CA in ratione ZH ad ZE, sectiones LOV, IKH erunt (443) ut bases Q^RA, SFE. Sed (437) prismata aequae alta LOVA, IKHE sunt, ut sectiones LOV, IKH; ergo erunt quoque ut bases Q^RA, SFE. Eodem modo etiam constabit, prisma GPNV esse ad aliud CDTH, ut basis Q^RA ad basim SFE; ergo (226) prisma LOVA erit ad prisma IKHE, ut prisma GPNV ad prisma CDTH, & sic porro in infinitum, si pyramidibus sine fine prismata sint inscripta. Ergo (259) & sum-

K 4

ma

ma omnium prismatum inscriptorum pyramidi QR-AC erit ad summam omnium inscriptorum pyramidi SFEZ, ut prisma unum LOVA ad alterum IKHE, five ut basis QRA ad basim SFE. Sed summae prismatum inscriptorum aequantur proxime (444) pyramidibus; ergo etiam pyramis QRAC erit ad aliam SFEZ, ut basis QRA ad basim SFE.

P R O P O S I T I O X X X.

TAB. VIII. 446. **P** *Pyramis quadrilatera HGRSK est ad aequae altam triangularem ECFA, ut basis HGRS ad basim ECF.*
FIG. 15. 16.

Basis HGRS resolvatur in triacula L, V; pyramis autem tota HGRSK in triangulares HSRK, HGRK. Pyramis HSRK est (445) ad aequae altam HGRK, ut basis L ad basim V; igitur componendo, summa pyramidum HSRK, HGRK, seu tota pyramis HGRSK erit ad pyramidem HGRK, ut summa basium L, V, seu tota basis HGRS ad basim V. Sed (445) eadem pyramis HGRK est ad aliam aequae altam ECFA, ut basis V ad basim ECF; ergo ex aequo, pyramis HGRSK erit ad pyramidem ECFA, ut basis HGRS ad basim ECF. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

447. Hinc etiam pyramides quadrilaterae aequae altae HGRSK, QZLOI sunt, ut bases HGRS, QZLO. TAB. VIII. Nam pyramis HGRSK est (446) ad aequae altam triangularem pyramidem ECFA, ut basis HGRS ad basim ECF. Similiter pyramis eadem ECFA est (446) ad aequae altam QZLOI, ut basis ECF ad basim QZLO; ergo ex aequo, pyramis HGRSK erit ad aliam QZLOI, ut basis HGRS ad basim QZLO.

Ca-

COROLLARIUM II.

448. Cum pyramides quadrilaterae aequae altae sint ut bases; inde fit, ut etiam invicem sint aequales, si aequales quoque bases habuerint.

PROPOSITIO XXXI.

449. *Si ad centrum I cubi GL fiat quadrata pyramis QZLOI; haec erit sexta pars cubi.* TAB. VIII. FIG. 17.

Si ex eodem centro I ad singulos cubi angulos ductae lineae conciperentur, cubus in sex pyramides quadrilateras aequae altas, & aequalium basium, atque adeo (448) aequales divideretur; illarum quippe altitudines forent distantiae (367) aequales centri I a sex quadratis ambientibus cubum, bases vero essent aequali quadrata eadem. Ergo illarum quaelibet, veluti QZLOI, erit sexta pars cubi. Q. E. D.

COROLLARIUM.

450. Cum soliditas cubi GL sit (421) aequalis factae ex basi QZLO in altitudinem GQ, vel HP; liquet, soliditatem pyramidis QZLOI, quae est (449) sexta pars cubi, esse aequalem factae ex basi QZLO in sextam partem rectae HP, sive in tertiam partem altitudinis suae IP.

PROPOSITIO XXXII.

451. *Soliditas cujuscunque triangularis pyramidis ABCD aequatur factae ex ejus basi ABC in tertiam partem altitudinis suae DE.* TAB. VIII. FIG. 18. 17.

Fiat cubus GL, cujus latus GQ, vel HP duplum sit altitudinis DE triangularis pyramidis ABCD.

K 5

Dein

Dein ex centro I ductis ad singulos basis angulos rectis IQ, IZ, IL, IO, fiat quadrata pyramis QZLOI. Quoniam singulae IP, DE dimidiaae sunt GQ, vel HP, aequales pariter esse debent, ideoque aequae erunt pyramides QZLOI, ABCD. Igitur pyramis quadrilatera QZLOI erit (446) ad triangularem ABCD, ut basis QZLO ad basim ABC, five (439) ut factum ex basi QZLO in tertiam partem rectae IP ad factum ex basi ABC in tertiam partem ejusdem IP, vel DE. Sed soliditas pyramidis QZLOI aequatur (450) facto ex basi QZLO in tertiam partem rectae IP; ergo (255) soliditas quoque alterius ABCD aequabitur facto ex basi ABC in tertiam partem rectae DE.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 452. Hinc soliditas polygonae pyramidis SVO-
VIII. RLG est aequalis facto ex basi in altitudinis tertiam
FIG. 19. partem. Diviso enim in triangula polygono SVORL, pyramis polygonae in triangulares pyramides dividetur. Sed singularum harum pyramidum soliditates adaequant (451) facta ex singulis basibus in communis altitudinis tertiam partem; ergo & soliditas illarum summae, seu polygonae pyramidis SVORLG aequabitur facto ex basi SVORL in altitudinis tertiam partem.

C O R O L L A R I U M II.

Quia (427) cujusvis prismatis AR soliditas facto ex basi SVORL in altitudinem ducta, is autem SVORLG ejusdem basis, & aequae soliditas aequatur (452) facto ex eadem basi ORL in ejusdem altitudinis tertiam partem; licet, pyramidem SVORLG esse tertiam partem prismatis AR ejusdem basis, & aequae alti.

COROLLARIUM III.

454. Si basis SVORL sit polygonum regulare circulo circumscriptum, cujus laterum numerus augetur in infinitum, & magnitudo minuat in infinitum; utique (212) polygonum pro circulo, prisma pro cylindro, & pyramis pro cono poterit usurpári. Ergo (453) etiam conus tertia pars erit cylindri ejusdem basis, & aequae alti.

COROLLARIUM IV.

455. Cum cylindri soliditas (428) sit aequalis facto ex basi in altitudinem ducta; liquet, (454) soliditatem coni ejusdem basis, & aequae alti aequalem esse facto ex basi in altitudinis tertiam partem.

COROLLARIUM V.

456. Quia pyramis tertia pars (453) est prismatis ejusdem basis, & aequae alti, sicuti etiam conus tertia pars (454) cylindri; patet, duas pyramides, & duos conos inter se esse, ut correspondentia prismata, & cylindri.

COROLLARIUM VI.

457. Igitur quemadmodum (430) prismata, & cylindri, ita pyramides, & coni erunt in ratione composita basium, & altitudinum.

COROLLARIUM VII.

458. Similiter cum aequalia prismata, & cylindri reciprocent (440) bases, & altitudines, & vicissim; id conis (456), & pyramidibus competere etiam debet.

C O R O L L A R I U M VIII.

459. Demum cum in ratione basium sint aequae alta (437) prismata, & cylindri; in eadem quoque ratione erunt duae pyramides, & duo coni eandem altitudinem habentes.

C A P V T V..

De solidorum similium mutua proportionione.

P R O P O S I T I O XXXIII.

460. **S**imilia parallelepipeda, prismata, & pyramides sunt inter se, ut cubi laterum homologorum.

TAB.
VIII.
FIG. 3. 4

I. Sinto parallelepipeda recta AF, EV mutuò similia: dico, haec inter se esse, ut cubus lateris HO ad cubum lateris GI. Solidum quippe AF est ad EV in ratione (430) composita basis L ad basim S, & altitudinis AH ad altitudinem EG. Sed (378) propter bases similes L, & S, ratio basis L ad basim S eadem est cum ratione (337) quadrati HO ad quadratum GI, atque ob similia (*ex hyp*) plana AO, EI, ratio altitudinis AH ad altitudinem EG eadem est cum ratione lateris HO ad latus GI. Ergo etiam solidum AF erit ad aliud EV in ratione composita quadrati HO ad quadratum GI, & lateris HO ad latus GI, sive (434) ut cubus lateris HO ad cubum lateris GI.

TAB.
VIII.
FIG. 1. 2.

II. Sinto parallelepipeda obliqua AF, EV, quorum altitudines referant rectae AH, EG. Quia haec solida (*ex hyp*) sunt similia, plana AR, RO, OA similia (378) erunt planis EP, PI, IE, idèoque tres pla-

planū anguli ACR, RCO, OCA aequantur tribus EQP, PQI, IQE. Ergo anguli solidi C, & Q sunt (370) aequales; ideoque si intra invicem positi concipiantur, mutuo (371) congruent, coincidentque proinde latera AC, EQ, quae idcirco ad bases L, S erunt aequaliter inclinata. Itaque iunctis CH, QG, angulus ACH aequabitur (349) EQG: sed recti, seu aequales sunt quoque anguli H, G; igitur similia erunt (275) triangula AHC, EGQ, & ratio AH ad EG eadem erit cum ratione AC ad EQ, seu cum ratione (238) CO ad QI, ob similis (*ex hyp*) plana AO, EI. Sed etiam ratio basis L ad sibi similem basim S eadem est cum ratione (337) quadrati CO ad quadratum QI; ergo ratio composita basis L ad basim S, & altitudinis AH ad altitudinem EG, seu ratio (430) solidi AF ad solidum EV, eadem erit cum ratione composita quadrati CO ad quadratum QI, & lateris CO ad latus QI, seu eadem erit cum ratione (434) cubi lateris CO ad cubum lateris QI. Ergo solidum AF erit ad aliud EV, ut cubus lateris CO ad cubum lateris QI. Eadem demonstratio in prismatibus quoque, & pyramidibus habet locum Q. E. D.

COROLLARIUM.

461. Igitur similia parallelepipedā, prismata, & pyramides sunt in ratione (433) triplicata laterum homologorum.

PROPOSITIO XXXIV.

462. *Cylindri similes sunt inter se, ut cubi diametrorum suarum basium.*

TAB.

VIII.

FIG. 10.

lin-

21.

I. Sunt cylindri recti VS, GI, quorum altitudines referant axes AC, EK. Cum similes sint cy-

lindri, ratio altitudinis AC ad altitudinem EK eadem (377) erit cum ratione diametrorum FS, QI, & ratio basis FLS ad basim QPI eadem (335) est cum ratione quadrati FS ad quadratum QI. Igitur ratio composita basis FLS ad basim QPI, & altitudinis AC ad altitudinem EK, seu (430) ratio cylindri VS ad cylindrum GI, eadem erit cum ratione composita quadrati FS ad quadratum QI, & lateris FS ad latus QI, seu eadem (434) erit cum ratione cubi diametri FS ad cubum diametri QI. Itaque cylindrus VS erit ad alium GI, ut cubus diametri FS ad cubum diametri QI.

TAB. II. Si vero cylindri similes VS, GI sint obliqui,
VIII. & illorum altitudines referant rectæ AH, EO; utri-
FIG. 22. que axes AC, EK erunt ad bases aequaliter (377)
23. inclinati, ideoque iunctis CH, KO, angulus ACII
(349) æquabitur EKO. Recti autem sunt, seu æqua-
les anguli H, O; ergo similia (375) sunt triangu-
la ACH, EKO, & ratio altitudinis AH ad altitudinem
EO eadem erit cum ratione AC ad EK, vel (377)
FS ad QI. Sed ratio basis FLS ad basim QPI eadem
(345) est cum ratione quadrati FS ad quadratum QI;
ergo ratio composita basis FLS ad basim QPI, & al-
titudinis AH ad altitudinem EO, seu (430) ratio cy-
lindri VS ad cylindrum GI eadem erit cum ra-
tione composita quadrati FS ad quadratum QI, &
lateris FS ad latus QI, seu eadem (434) erit cum ra-
tione cubi FS ad cubum QI. Igitur cylindrus VS
est ad cylindrum GI, ut cubus diametri FS ad cu-
bum diametri QI. Q. E. D.

C O R O L L A R I U M I.

TAB. 463. Quoniam coni FAS, QEI cylindris simili-
VIII. bus inscripti, sunt eorum (454) tertiæ partes & si-
Fig. 20. miles (377) inter se; liquet, etiam conum FAS esse ad
21. 22. sibi similem QEI, ut cubus diametri FS ad cubum
23. diametri QI. Co-

COROLLARIUM II.

464. Igitur cylindri, & conii similes inter se sunt in ratione (333) triplicata diametrorum suarum basium.

L E M M A.

465. *Si quadranti circuli NAG sine fine rectangula inscribantur; horum summa quadranti proxime erit aequalis.*

TAB.
VIII.
FIG. 24.

Radio AN in quotvis aequales partes diviso, inscribantur quadranti rectangula MCDH, AMBR, quibus deinde extra quadrantem continuatis, prodibunt circumscripta rectangula CNED, MCVB, AMTG. Excessus autem horum rectangulorum supra inscripta, sunt rectangula CNED, HDVB, RBTG, quae simul sumpta aequantur circumscripto rectangulo AMTG. Nam rectangulum CNED aequatur (202) alteri MCDH, unde hinc inde addito rectangulo HDVB, duo simul rectangula CNED, HDVB aequabuntur rectangulo MCVB, vel (202) AMBR; & propterea tria rectangula CNED, HDVB, RBTG simul sumpta aequabuntur circumscripto rectangulo AMTG. Jam vero si radius AN in plures sine fine partes aequales dividatur, atque ita rectangulorum quadranti inscriptorum numerus augeatur in infinitum, tunc altitudo MA rectanguli AMTG fiet qualibet data minor, ideoque & rectangulum AMTG evadet (193) quolibet dato minus; ergo etiam excessus rectangulorum circumscriptorum (multoque magis quadrantis NAG) supra inscripta, fiet tandem quolibet dato minor, ideoque pro nihilo reputandus. Quare rectangulorum quadranti sine fine inscriptorum summa eidem quadranti proxime est aequalis.

Co-

C O R O L L A R I U M.

466. Quia dum quadrans circuli NAG circa radium NA rotando, describit (375) hemisphaerium, rectangula illi inscripta, cylindros hemisphaerio inscriptos (374) generant; liquet, quod sicuti summa rectangulorum sine fine quadranti circuli inscriptorum, eidem quadranti proxime (465) est aequalis, ita summa cylindrorum sine fine hemisphaerio inscriptorum, hemisphaerio proxime aequari debet.

P R O P O S I T I O XXXV.

TAB. 467. **S**i radiis AM, RV in quotvis aequales partes,
VIII. & aequae multas divisus, quadrantibus AMN,
FIG. 25. RVY inscribi intelligantur rectangula aequae multa, quae
26. circa immotos radios circumacta, inscribant utrique hemisphaerio cylindros aequae multos, sibi invicem insistentes; cylindrus genitus a rectangulo DCEF, erit ad alium genitum a rectangulo TSIZ, ut cubus diametri AQ ad cubum diametri RB.

Quoniam rectae AC, RS aequae, seu eodem modo (*ex hyp*) continentur in radiis AM, RV, sive in diametris AQ, RB; utique QA ad AC erit, ut BR ad RS, & dividendo, QC erit ad CA, ut BS ad SR. Sed propter QC, CH, CA continue (282) proportionales, est (338) QC ad CA, ut quadratum CH ad quadratum CA, similiterque ob rectas BS, SL, SR continue (282) proportionales, est (338) BS ad SR, ut quadratum SL ad SR quadratum. Ergo cum QC sit ad CA, ut BS ad SR, etiam quadratum CH erit ad quadratum CA, ut SL quadratum ad quadratum SR, & (339) CH erit ad CA, ut SL ad SR, atque adeo permutando, CH ad SL erit, ut CA ad SR, sive (*ex hyp*) ut CD ad ST. Ergo
& HE

& HE dupla CH, erit ad LI duplam SL in eadem ratione CD ad ST. Itaque cylindri recti geniti ab inscriptis rectingulis DCEF, TSIZ erunt (377) similes inter se; habent enim axes CD, ST proportionales rectis HE, LI, quae sunt diametri suarum basium. Igitur (402) cylindrus genitus a rectangulo D: EF erit ad genitum a rectangulo TSIZ, ut cubus HE ad cubum LI. Verum cum sit HE ad LI, ut CD ad ST, sive ut AC ad RS, aut ut AQ ad RB; etiam cubus HE (435) erit ad cubum LI, ut cubus AQ ad cubum RB. Ergo cylindrus quoque genitus a rectangulo DCEF erit ad genitum a rectangulo TSIZ; ut cubus diametri AQ ad cubum diametri RB. Q. E. D.

PROPOSITIO XXXVI.

468. *Sphaerae PANQ, GRYB sunt inter se, ut cubi suarum diametrorum.*

TAB.
VIII.

FIG. 25.
26.

Cylindrus genitus rotatione rectanguli DCEF, est (466) ad cylindrum genitum a rectangulo TSIZ, ut cubus AQ ad cubum RB. Similiter cylindrus genitus rotatione rectanguli WDef est (466) ad genitum a rectangulo XTiz, ut cubus AQ ad cubum RB. Ergo (226) cylindrus genitus rotatione rectanguli DCEF est ad alium genitum rotatione rectanguli TSIZ, ut cylindrus genitus a rectangulo WDef ad alium genitum a rectangulo XTiz, & sic porro in infinitum, si sine fine cylindri hemisphaerio sint inscripti. Igitur (259) omnes simul cylindri inscripti hemisphaerio PAN erunt ad omnes simul inscriptos hemisphaerio alteri GRY, ut cylindrus genitus a rectangulo DCEF ad genitum a rectangulo TSIZ, sive (466) ut cubus AQ ad cubum RB. Sed omnes simul cylindri inscripti hemisphaeriis PAN, GRY, proxime hemisphae-

sphaeriis sunt (365) aequales; ergo etiam hemisphaerium PAN erit ad aliud GRY, & propterea etiam sphaera PANQ erit ad sphaeram GRYB, ut cubus diametri AQ ad cubum diametri RB.

COROLLARIUM I.

469. Igitur sphaerae sunt quoque in ratione (433) triplicata suarum diametrorum.

F I N I S.

ELEN.

E L E N C H V S

*Propofitionum Euclideanarum, quarum fingulis af-
signantur correspondentes in hoc tractatu.*

Libri I. Euclidis .		Prop. 33 resp. §. 151		Prop. 6 resp §. 33	
Prop. 1 resp. §. 86.		34	176	7	77
4	106	35	203	8	77
5	182	36	203	10	84
6	182	37	198	11	147
8	83	38	198	12	147
9	85	39	199	13	148
10	110	40	199	15	78
11	87	41	ex 204	16	124
12	112	43	178	17	146
13	98	46	191	18	126
14	103	47	311	20	139
15	96	48	325	21	136
16	171	Libri II. Euclidis .		22	141
18	181	Prop 1 ex §. 193		25	156
19	181	2	315	26	82
20	16	3	316	27	107
23	88	4	317	28	(ex 89
24	104	5	318		(ex 137
25	106	6	319	29	ex 89
26	(174	11	302	30	(ex 114
	(175	12	323	31	144
27	132	13	320	32	140
28	149	Libri III. Euclidis.		35	280
29	149	Prop 1 ex §. 157		36	296
30	153			37	301
31	123	3	(113	Lib. IV. Euclidis	
	(170		(190	Prop. 1 resp. §. 16	
32	(161	4	115	5	160
		5	33		

Prop.

<i>Prop. 7 resp. §. 192</i>	
10	303
11	304
13	209
14	210
15	187

Libri V. Euclidis.

<i>Prop. 7 resp. §. 223</i>	
8	228
9	223
10	229
11	226
12	159
14	255
16	254
17	260
18	258
19	261
22	256
23	257

Libro VI. Euclidis.

<i>Prop. 1 resp. §. 241</i>	
2	241
2	262
3	273
4	274
5	284

<i>Prop. 6 ex 285</i>	
8	309
9	269
11	310
12	268
13	283
14	244
15	244
16	245
17	248
18	288
19 ex	336
20 ex	340
22	343
24	290
26	287
30 ex	302

Libro XI. Euclidis.

<i>Prop. 1 resp. §. 381</i>	
2	382
3	388
4	394
5	195
6	401
7	386
8	406
9	409
10	413

Prop. 11 resp. §. 398

12	407
13	389
14	410
15	411
16	390
17	391
18	408
24	360
28	415
29	417
30	417
31	418
32	437
33	461
34	440

Lib XII. Euclidis

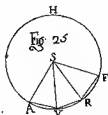
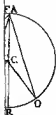
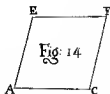
Prop. 2 resp. §. 445

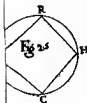
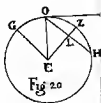
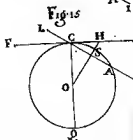
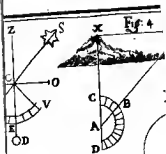
5	445
6	459
7	453
8	461
9	458
10	454
11	459
12	463
15	440
17	469

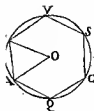
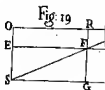
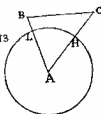
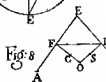
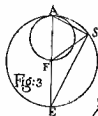
ERRATA

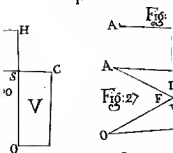
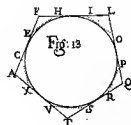
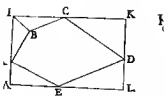
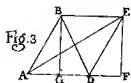
CORRIGE.

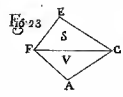
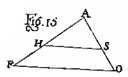
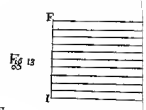
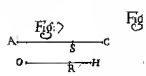
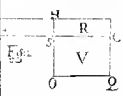
<i>Pag. 10 linea</i>	4	feu , septem	sex , septem
<i>Pag. 13 Carol.</i>	4	TAB. I. FIG. 1.	TAB. II. FIG. 1.
<i>Pag. 31 linea</i>	32	xe C erigatur	ex C erigatur
<i>Pag. 53 linea</i>	10	177	181
<i>Pag. 57 linea</i>	6	quadratum CALH	quadratum CAIH
<i>Pag. 63 linea</i>	13	ttianguli AEC	trianguli AEC
<i>Pag. 93 linea</i>	29	quales AS, ER	seuales AS, ER
<i>Pag. 95 linea</i>	32	coalefcant	coalescant,

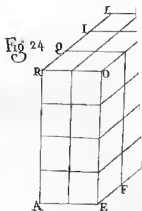
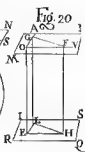
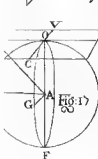
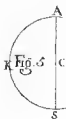
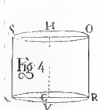

5...29

the first figure is a perspective view of the object

5-6.222

Fig. 6

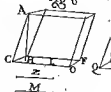

Fig. 13

Fig. 14

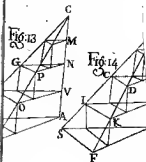

Fig. 22

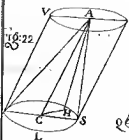
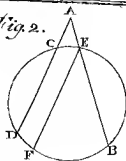

Fig. 2.

5-6.222

Fig. 8.

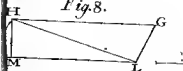
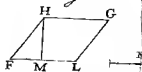

Fig. 6.

5

6

222

005652958

